

Rigorózní práce

Sociální opora získávaná na sociálních sítích a její vybrané aspekty

FF UK - Katedra psychologie

Klára Vožechová

Vedoucí práce: PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.

Praha 2020

Přílohy

Příloha č. 1 - Souhlas se zpracováním osobních údajů	2
Příloha č. 2 - Dotazník pro účastníka skupiny	3
Příloha č. 3 - Scénář skupin	3
Příloha 4 - Přepis fokusové skupiny 1	8
Příloha 5 - Přepis fokusové skupiny 2	42
Příloha 6 - Přepis fokusové skupiny 3	74
Příloha 7 - Dohoda o mlčenlivosti pro účely zpracování dat	108
Příloha 8 - Instrukce pro přepis fokusových skupin	108
Příloha 9 - Dotazník	109
Příloha č. 10 - Původci nápomocných reakcí	115
Příloha č. 11 - Původci negativně vnímaných reakcí	116

Příloha č. 1 - Souhlas se zpracováním osobních údajů

dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů a nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecně nařízení o ochraně osobních údajů - dále jen "GDPR")

Správce údajů: Klára Vožechová, nar. XX, bydlištěm XX; email: XX

a

Účastník výzkumu (dále také subjekt údajů)

Klára Vožechová bude zpracovávat osobní údaje v rámci své diplomové práce (Psychohygienické aspekty užívání sociálních sítí) na FF UK. Údaje budou zpracovány anonymně (bez možnosti identifikovat konkrétní osoby) a budou publikovány v diplomové práci.

Osobní údaje jsou od účastníků výzkumu získávány na základě diskuse v rámci fokusových skupin, která bude nahrávána na nahrávací zařízení za účelem pozdějšího přepisu a analýzy dat. Výstup zpracovaný touto metodou je anonymní. Nahrávky budou po přepisu dat smazány. Osoba, která přepisy vyhotoví, bude vázána mlčenlivostí.

Účast na výzkumu a tedy poskytnutí osobních údajů, včetně citlivých, je dobrovolné. Správce zpracovává osobní údaje po dobu neurčitou, případně do odvolání souhlasu subjektu údajů.

Poskytnutý souhlas může být písemně odvolán emailem. V případě odvolání souhlasu budou veškeré poskytnuté údaje nevratně zlikvidovány.

Souhlasím s tím, aby byl anonymizovaný přepis součástí diplomové práce (prosím zaškrtněte): ANO-NE

Jméno a příjmení: _____

Email: _____

Podpis: _____

V Praze dne _____

Příloha č. 2 - Dotazník pro účastníka skupiny

Pohlaví: žena / muž

Věk: _____

Tvé nejvyšší dosažené vzdělání:

- Základní
- Středoškolské
- Vyšší
- Vysokoškolské - bakalářský titul
- Vysokoškolské - magisterský titul
- Vysokoškolské - doktorský titul

Status (pokud obojí, zaškrtni obojí):

- Student (kde + ročník): _____
- Pracující (obor): _____

Jaké sociální sítě využíváš:

- Facebook
- Instagram
- Twitter
- LinkedIn
- Jiné (uveďte jaké): _____

Vytváříš sám/sama aktivně obsah na sociálních sítích (např. sdílíte fotky, tweety, píšete na svou zeď, komentujete příspěvky ostatních)?

ANO - NE

Jak často využíváš sociální sítě?

- Každý den
- Několikrát týdně (doplňte kolikrát): _____
- Několikrát měsíčně (doplňte kolikrát): _____

Jaká je Tvá motivace k účasti?

- Potvrzení o účasti k přijímačkám
- Hodiny do předmětu Účast na výzkumu
- Bezplatné psychoterapeutické/koučovací sezení
- Zvědavost
- Občerstvení
- Kvůli kamarádovi/známému, aby získal hodiny do školy
- Jiné (doplň prosím): _____

Příloha č. 3 - Scénář skupin

Jak jsme zmiňovali v práci, i zde je na místě poznamenat, že se jedná o původní přípravu, a otázky se postupně trochu v interakci se skupinami měnily, aby byly pro další skupinu srozumitelnější, jasnější, aby lépe sloužily našemu cíli. Kurzívou jsou v diskusi uvedeny

otázky, které byly připraveny, kdyby se diskuse zasekla, zároveň však nebylo nutné všechny vyčerpat ve všech skupinách. Také je nutné říci, že každá skupina je jako živý organismus, a tedy pokládané otázky jsme různě přeskakovali, pokud již byly zodpovězeny, a někdy jsme se spíše doptávali na to, co účastníci k tématu do skupiny vnášejí, než abychom se je snažili tlačit do předem daných otázek.

Po registraci:

Emailem potvrzena registrace hned po přihlášení:

Ahoj,

děkuji za Tvůj zájem o účast ve výzkumu a potvrzuji Tvou registraci. Budu s Tebou počítat v **[den, datum, čas]** na adrese **[adresa a popis místa]**. Doraz prosím alespoň 10 minut předem, aby sis mohl/a vybrat místo, udělat čaj/kávu apod. Počítej s tím, že skupina bude trvat dvě hodiny. Je zásadní, abys přišel/přišla včas a zúčastnil/a se skupiny až do konce.

Na svou účast se nemusíš nijak připravovat. Diskuse bude probíhat ve skupině přibližně 8 - 10 lidí. Důležitá informace je, že diskuse bude nahrávána na audio zařízení. Nahrávka je však důvěrná a slouží pro následnou analýzu dat. Veškerá data použitá v diplomové práci budou anonymní.

Pokud se náhodou nebudeš moci výzkumu zúčastnit, dej mi vědět co nejdříve na email **[email]** nebo na telefon **[telefonní číslo]**.

Ber prosím ohled na ostatní - aby skupina měla smysl, je potřeba, aby dorazil dostatek lidí, a když se všichni odhlásí na poslední chvíli, někteří pojedou na místo zbytečně.

Těším se na setkání!

Klára V.

Registrace emailem připomenuta ještě 48 hodin předem:

Zdravím Tě,

připomínám konání fokusové skupiny pozítří, tedy v úterý **[den, datum, čas]**. Nezapomeň dorazit o něco dříve.

Zároveň jsem slibovala, že pro ty z vás, kteří o to stojí, bude možnost konzultovat věci k přijímačkám na psychologii - tento prostor bude po skončení skupiny.

Hezký den,

Klára V.

Průběh samotné skupiny:

1. Představení

Dobrý den,

jmenuji se Klára Vožechová, jsme tady kvůli mé diplomové práci na **téma sociální opora a využívání sociálních sítí**, kterou píšu pod vedoucí dr. Štětovskou na FF UK, obor Psychologie.

Cílem je je objevovat širší kontext využívání sociálních sítí, mluvit o tom, jaký vnímáte rozdíl mezi online a offline kontakty a jak sociální sítě využíváte. Projdeme postupně několik okruhů.

Začnu vždy nějakou otázkou a kdo k ní budete mít co říci, tak sdílejte, co vás k ní napadá. Jsem tady, abych se dozvěděla něco o vašem vnímání. Můžete na sebe reagovat, doptávat se.

- Nejsou žádné správné nebo špatné odpovědi.
- Nemusíte souhlasit se vším, co jiní říkají. Můžete verebálně sdílet souhlas či nesouhlas, ozvěte se, když to máte jinak.
- Každý nemusí odpovédět na každou otázku, ale budu ráda, když se budete zapojovat, pokud k otázce budete mít co říci.
- Mluvte prosím vždy jen jeden, abychom se slyšeli a nemluvte prosím se sousedy.
- Máte právo zastavit, pokud nebudete chtít na cokoli odpovídat i ukončit svou účast ve skupině.
- Důvěrnost: Informace slouží pro účely výzkumu, prosím nemluvte nikde o tom, co zde kdo říkal.

Pokud budu mít pocit, že se moc odchylujeme, vrátím diskusi zpět. Zároveň budu hlídat čas, proto občas budu koukat na hodiny a případně diskusi posouvat dál.

Pokud by vám některá z otázek přišla nesrozumitelná, nebyli jste si jisti, co jí myslím, ozvěte se.

Na začátek bych Vás chtěla poprosit o podpis **souhlasu s výzkumem** a s pořizováním nahrávky a vyplnění **dotazníků** se základními údaji o vás.

Součástí souhlasu je i souhlas s tím, aby **přepis diskuse** byl součástí DP. Zaškrtněte, jak je to pro vás OK, přepis je také anonymní a nebude spojován s jinými údaji než s pohlavím.

Údaje z demografických dotazníků nebudou spojeny s tím, co kdo na skupině říkal.

Prostor pro dotazy.

2. Prostor pro zamyšlení před začátkem

Na začátek účastníci požádání o napsání otázek na tyto otázky. Zaznělo ujištění, že odpovědi jsou jen pro ně, nebudou je muset sdílet, pokud nebudou chtít, a ani se nebudou na konci vybírat a analyzovat.

1. Kdy jste naposledy využili SNS? K čemu a jak? Co to přineslo?
2. Vybavte si, kdy jste naposledy sdíleli něco veřejně (zeď, profil...). Co? Z jakého důvodu?
3. Hrály někdy SNS ve vašem životě v řešení určité situace důležitou roli? V jaké a v čem?

3. Diskuse

A. Úvodní kolečko

- křestní jméno
- Jak a kdy využíváte sociální sítě?

B. Je pro vás rozdíl mezi kontakty online a face-to-face?

- *Poskytují podle vás SNS nějaké výhody či nevýhody, které člověk při kontaktu v reálném světě dosáhnout nemůže?*

C. Zkuste si vybavit, kdy jste naposledy využili online sociální sítě...k čemu a jak? (na Zdi vs. zprávou)

- *Jaké situace vnímáte, že lidi řeší přes internet?*
- *Kterou situaci jste řešili, z jakého důvodu jste si vybrali řešit ji online?*
- *Nad čím přemýšlíte, když se rozhodujete, zda budete něco řešit po sítích nebo s někým osobně?*
- *Je pro vás rozdíl mezi řešením přímou zprávou a sdílením veřejného postu?*
- *Jaká je vaše zkušenost s ostatními lidmi, kteří využívají sociální sítě? Mají to stejně jako vy, nebo jinak?*

D. Hodně mě zajímá sdílení různých postů na Zdi, které tu někteří z vás zmiňovali....V jakých situacích obvykle sdílíte příspěvky, fotky na svoji zeď/profil?

- *Z jakého důvodu volíte veřejný kanál?*
- *K čemu obecně využíváte sdílení na Zeď?*
- *Co má vliv na vaše rozhodnutí, zda něco budete nebo nebudete sdílet?*
- *S jakým cílem sdílíte věci na internetu či s druhými lidmi?*
- *Jak moc se liší vaše prezentace na sítích a to, kým skutečně jste?*
- *Když něco nasdílíte veřejně, čekáte pak na odpovědi?*
  - *Co s vámi dělají líky?*
  - *Máte v hlavě, co očekáváte, chcete od druhých za reakci?*
- *Vybavíte si nějaký konkrétní post, na který jste dostali odpověď, která vám v něčem nějak pomohla? Jaký a jak?*
- *Zažili jste naopak někdy zklamání na sítích, nevhodnou oporu? (proč mi to vůbec píše, něco je úplně mimo.....?)*
- *Co když komentujete cizí komentáře vy? Přemýšlíte nad tím, co píšete a proč? Má to pro vás nějaké výhody/nevýhody?*
- *Berete pasivní využívání sítí jako nápomocné či naopak? proč? (když skroluju zeď, koukám na příspěvky ostatních,.....)*

E. Co vám přineslo využívání sociálních sítí z hlediska řešení různých životních situací či každodenních potíží?

- *Co myslíte, že přináší druhým?*
- *Bylo něco, co jste řešili pouze na sociálních sítích, ale v reálu jste to nikomu neřekli?*

F. Co vám naopak využívání sítí v tomto směru vzalo? Vnímáte nějaká negativa?

G. Sociální sítě asi většina z vás už používá dlouhou dobu. Jak se v průběhu měsíců/let mění, k čemu sítě využíváte?

- *Vnímáte, že se liší využívání sociálních sítí pro sociální oporu v průběhu různých životních období či kratších životních úseků? (např. na vysoký / o zkouškový / když jsem nemocná/ ....?)*

- *Vzpomenete si na nějakou životní situaci/období, kdy byly pro vás soc. sítě v něčem zásadní?*

H. Závěr

- *Která z věcí, která tady zazněla, byla nejdůležitější podle vás nejdůležitější?*
- *Je potřeba ještě něco dodat?*

4. Poděkování a rozloučení

- Poděkování.
- Informace k debriefingu.
- Potvrzení účasti.
- Možnost psychoter/kouč konzultace + předání certifikátů
- Možnost diskuse po skončení až odejdou ti, kteří o to nestojí.

Příloha 4 - Přepis fokusové skupiny 1

Moderátor: [00:08:38] Dobrý. Když vás něco napadne, tak si to poznamenejte klidně. Já bych vás teď chtěla poprosit, jestli byste se představili křestním jménem a jestli byste řekli jak a kdy vlastně využíváte sociální sítě?

F1: [00:08:55] Já třeba začnu. Tak jmenuju se F1, je mi 24 let a většinou využívám Facebook nebo Instagram. Je to spíš kvůli komunikaci. Moc...až tak nějak...nesdílím, spíš je to kvůli akcím, co se kde děje, kdo kde je, jak kdo žije jen tak jako aby mi...a taky mám jenom v přátelích ty nejbližší lidi, že nemám 456 přátel, jak někteří lidé to maj, mám fakt tam jenom ty nejbližší. Proto tam nejseš ty (šeptem). (Všichni: smích) Takže... no, to je tak asi všechno. Instagram...A...jo.

Moderátor: [00:09:45] Díky, hezký. Pošli na nějakou stranu, prosím, slovo.

F1: [00:00:00] Prosím.

M1: [00:10:00] Já se jmenuju M1, je mi taky 24 let, používám Facebook, Instagram, Twitter a ještě poslední co tam bylo za možnost.. LinkedIn. Na Linkednu nejsem tolik aktivní, nějak si to jako aktualizuju, ale tam moc... Kouknu na to jednou za tejdén, protože mám tu aplikaci na telefon. Neaktivnější jsem asi na Facebooku, myslím si že nejmíc využívám asi messenger na komunikaci s kamarádama a doma i vlastně na telefonu dost často koukám na zed', protože tam mám nalajkovaný různý weby zpravodajský, mám tam nalajkovaný různý jako zájmový skupiny, takže z toho mi chodí hodně příspěvků a taky vtipný obrázky a tak. Tím tam strávím hodně času. Na Instagramu jsem jakžtakž aktivní. Na Facebooku moc nepřidávám, něco malinko. Na instagramu taky moc nepřidávám, přestal jsem tam trávit tolik času, ještě třeba nevím, tak dva roky nazpátek jsem projížděl všechny storíčka, na to už nemám sílu, na to jsem rezignoval. A na Twitter chodím jen občas, tam mám nalajkovaný nějaký politiky, nějaký novináře, nějaký zajímavý takovýhle lidi, který mají mi přijde co říct. Tam kouknu jednou za tejdén třeba.

Moderátor: [00:11:14] Díky.

F2: [00:11:16] Tak já se jmenuju F2, je mi 19 a používám teda asi jenom Facebook a Instagram. Facebook převážně kvůli škole a kvůli různěm jako skupinám, jak už tady zaznělo, zájmovejm a... taky kvůli komunikaci - messenger. A Instagram, tam sleduju všechny možný věci, převážně různý profily o vaření a pečení. Aktivní na obou sítích jsem, ale nemyslím si, že nějak jako extrémně. Občas sem tam něco hodím, spíš teda na Facebooku sdílím nějaký třeba články o politice nebo něco, co mi přijde zajímavý, co by mohlo přijít zajímavý i mému úzkému okruhu přátel na Facebooku. A na Instagramu když jsem většinou někde v zahraničí, tak nějakou fotku, nějakou památku nebo něco takovýho z nějaký cesty, ale občas nějaký fotky jako takový asi o ničem moc nevyprávějící, bych řekla, takže...asi tak no.

F3: [00:12:32] Já jsem F3, je mi skoro 21. Používám jak Facebook tak Instagram hodně. Nebo hodně...Trávím na těch sítích dost času, jednak teda na messengeru, protože prostě chatuju na několika frontách a ne vždycky nutně jenom abych něco s někým dohodla. A na FB jako takovým, tam vlezu třeba jednou, dvakrát denně a většinou je to protože něco dělám na počítači a nechce se mi to dělat tak scrolluju a scrolluju a najednou zjistím že už jako půl

hodiny scrolluju a nedělám vůbec nic. Na instagramu taky docela často zabírám čas, když někde stojím a na něco čekám tak projíždím obrázky, mám tam různě jako estetický věci a hezký místa, hezký lidi a vtipný obrázky, komiksy a tak.. A na LinkedInu myslím, že mám profil, ale nejsem tam... (Všichni: smích). Fakt jako ne, ale občas mi choděj emaily. Na Whatsappu máme rodinnou jako chatovací skupinu, kam si posíláme fotky a tak. A chvíli jsem měla Tinder, ale to jsem pak po několika děsivých zkušenostech zrušila. Co tam ještě bylo... Jo a pro mě docela fajn platforma - nejsem si úplně jistá, jestli se to dá nazvat sociální sítí, ale tak je Couchsurfing, kde se jednak dá jako s těma lidma bavit, jsou tam různý fóra a tak a zároveň skrz to prostě vycestovat, bydlet, dozvídat se věci a tak.

Moderátor: [00:14:17] Díky.

F4: [00:14:23] Já jsem F4, je mi 19. Používám Facebook, Instagram a Twitter hlavně. Trávím tam hodně času, když nemám co dělat, když na něco čekám nebo když jenom ležím v posteli a nevím, co dělat. Na Facebook nic nepíšu, používám to hlavně na skupiny, jak třídní anebo prostě zajímavý a hlavně na Messenger. To je vlastně moje hlavní platforma, kde si píšu s lidma. Na Instagramu hlavně koukám na obrázky, přidávám občas něco, ale ne moc osobní věci, no, spíš když mi něco přijde hezký a přijde mi, že se to tam hodí, ale nepíšu tam popisky ani žádný osobní věci. A Twitter... Tam hlavně sleduju takový ty lidi co přidávají satiru a ty vtipný věci a taky nějaký politiky, ale sama tam moc nepíšu. A trávím tam docela hodně času, myslím, že bych měla míň...

Moderátor: [00:15:27] Díky.

F5: [00:15:29] Já jsem F5. Já bych řekla, že svůj způsob fungování na sociálních sítích jsem pojala spíš funkcionalisticky, protože mě to nebaví a otravuje mě to. Myslím, že na Facebooku jsem spíš proto, že tam být musím vzhledem ke škole, kdy tam máme třídní skupinu a je tam spousta souborů, které potřebuju, spousta informací, které potřebuju a ke kterým se prakticky nedostanu. Na soukromé zprávy prakticky neodpovídám, takže je ani nezahajuju, vždycky jenom vyhodnotím podle toho prvního, co se mi tam zobrazí - důležité, nedůležité, je to velmi urgentní nebo to tak nehoří, počká to týden nebo dva. No, myslím, že mám založený Instagram, ale určitě už si nepamatuju heslo, jestli jsem tam byla jednou, tak možná až dost. Twitter jsem opustila po tom, co jsem přestala fandit One Direction asi ve svých čtrnácti letech, takže ani tam už se nevyskytuju. A to je vlastně všechno.

M2: [00:16:20] Já jsem M2, je mi 31. Aktivní jsem teda hlavně na Facebooku a ten mám... Tak jako hlavně na komunikaci s lidma, sledování jak na tom jsou, ale mám tam olajkovanejch dost stránek, takže tu používám i jako abych se dozvěděl nějaký informace, taky nějaký zpravodajství a tak. Že jinak ani vlastně nesleduju jinak moc zprávy, že to mám hlavně přes tohle. A pak to teda taky potřebuju trochu k práci, tam řídím nějaký skupiny, co se týká mé práce... Pak ještě používám hodně na organizaci... Organizace, kterou řídím, tak tam jsem vlastně jako asi nejmíc aktivní. Málokdy tam vůbec něco jako píšu na svojí zeď nebo že bych něco sdílel, to jako moc často není. Pak jsem teda ještě... Mám profil na LinkedInu, ale ten... to taky jenom tak udržuju, ale nikdy mi tam z toho jako nic nevyplývalo, takže... To je tak jako jenom udržovaný. A ještě jsem na Tinderu a tam jsem aktivní, to používám na seznamování.

Moderátor: [00:17:32] Díky.

F6: [00:17:37] Já jsem F6, je mi 19. Ze sociálních sítí používám Facebook, protože podobně jak říkala F5, tak u nás ve třídě je to ve škole v podstatě nutnost, protože to je ta jediná platforma, kterou tak nějak kolektivně využíváme. Takže lidé, co tam nejsou, tak jsou silně hendikepovaní, co se týká informací o testech a dalších věcech. Jinak teda používám Messenger a to na komunikaci s lidma, ale ono u mě se to projevuje podobně jako v reálném životě, že když je to soukromá konverzace ve dvou lidech, tak to si píšu aktivně, ale ve skupinových konverzacích moc nepřispívám. A Messenger teda využívám hodně, Instagram ani Twitter nemám a nikdy jsem ani neměla a nejspíš mít nebudu, ale kdo ví. A jinak z těch dalších sociálních sítí používám hlavně Tumblr a Pinterest, protože tam čerpám inspiraci a recepty a tak.

Moderátor: [00:18:30] Díky.

F1: [00:18:30] Jo a ještě jsem na 9gagu dost často.

Moderátor: [00:18:31] Na čem?

F1: [00:18:31] 9gag, to je taková jakoby síť, kde se dávají vlastně vtipný videa, obrázky a je to, je to vtipný. Je to takovej způsob relaxace.

M3: [00:18:43] Já jsem M3, 27. Počítá se Reddit jako sociální síť? To je trochu na hraně, že jo?

Moderátor: [00:18:47] Hmm, je to na hraně no, klidně to řekni.

M3: [00:18:53] Já jsem strávil dost času na Redditu, ono to funguje podobně jako ten Facebook. A Facebook mám, jinak nic dalšího nepoužívám. Před pár lety už jsem na tom trávil tolik času, že mě to začlo štvát, pořídil jsem si takovejhle mobil místo toho chytrýho a jsem spokojenej. Nicméně pořád jsem v práci často na Facebooku a na tom Redditu. A Facebook používám k organizaci, abych nějaký setkání uspořádal - větší nebo menší - a abych se dozvěděl o akcích, protože ostatní tam dávaj, kam půjdou na akce a tak a to mi dává jednodušeji přehled o tom, co se vlastně děje. Reddit pro zábavu, ale je to teda jenom v práci. Když za tohle nejsem placenej, tak bych to nedělal. (Všichni: smích) Zadarmo fakt ne. A to je asi všechno.

Moderátor: [00:19:45] Okej, díky, díky, tak jo. Moje první otázka na vás je... Když si představíte vlastně lidi, se kterýma se nějak jako běžně vídáte pravidelně a lidi, který máte vlastně přidaný v nějaký jako sociální síti v přátelích nebo jako sledujete a tak... Tak v čem je vlastně rozdíl, v čem se ty dva jako okruhy lidí liší?

F3: [00:20:16] Co se Facebooku týče, tak tam mám spoustu lidí, který jsem potkala. Samozřejmě tam mám spoustu lidí, který už vlastně bych nikdy nepotřebovala vidět a asi by mě to nějak jako neto. A třeba jednou za půl roku si jako projedu ten seznam přátel, řeknu si tak s tím už jako to je v pohodě, když ho odstraním v podstatě ze svého života. Ale mám tam spoustu lidí, který možná už nikdy nevidím, potkala jsem je někde v zahraničí nebo před dlouhou dobou nějak, ale ty lidi mě zajímají a zajímá mě, co dělaj, byť to pro mě není nějak jako důležitý nebo tak, tak.... Chci vědět jak jsou na tom, protože jsem třeba měla pocit

"ježišmarja, tak s tím to bude z kopce, to bude hrozný" nebo "jej, tak tenhlectenc člověk to někam dotáhne" a zajímá mě jak tyhlecty moje jakoby sázky na život klapnou nebo neklapnou.

Moderátor: [00:21:09] Jak to máte vy ostatní?

M2: [00:21:12] Za těch několik let tam mám nastřádaný ty lidi, který jsem potkal nebo byli součástí mého života a teď už nejsou, takže náhodně třeba někdy někoho z nich potkám, ale jinak je to... Prostě spoustu z nich už vlastně nevidám. A... ale jinak se to dost kopíruje, že jako lidí, který znám jenom přes ty sociální sítě tam mám naprostý minimum.

F6: [00:21:40] Já mám na Facebooku podstatně víc přátel než jako v reálném životě, ale zakládám si na tom, že všechny ty lidi jsem potkala aspoň jednou. A jsou to většinou lidi ze školy nebo ze starejch kroužků, který už jako právě nevidám. A je pravda teda, že já o přátelství požádám málokdy, jako když už někoho požádám o přátelství já, tak to už mi na tom člověku vážně dost záleží, takže tolik přátel mám hlavně proto, že mě požádali o přátelství a já jsem usoudila, že je znám, tak jim to přijmu.

F1: [00:22:11] Ze slušnosti. (Všichni: smích)

F6: [00:22:15] Ale nepro... určitě ty přátele nepromazávám nebo zatím jsem to nikdy teda neudělala. A říkám si, že přesně, jakože některé bych klidně už mohla vymazat ze svého života, tak to zatím.... Jsem se k tomu nějak neodhodlala, ale určitě tam mám i lidi, který kdybych nikdy už neviděla, tak mě to asi nebude nějak mrzet zvlášť, no.

M3: [00:22:36] Já promazávám pravidelně každé rok. Se mi to fakt zahrnuje totiž, jako nerelvantníma věcma. Potřebuju během... Když se přihlásím, tak potřebuju během pěti minut prostě vidět, co dělaj ty relevantní lidi.

M1: [00:22:57] Na to už jsou algoritmy na Facebooku.

M3: [00:23:00] Ale jsem líněj to nastavit, ale...

M1: [00:23:01] To se nastavuje samo. (smích).

Moderátor: [00:23:03] Vy jste tady hodně mluvili o tom, jako více z vás, že jako sledujete vlastně ty lidi, který jsou pro vás nějak jako relevantní, důležitý, jako co dělají nebo ty sázky na život a takovýhle věci. Vlastně...Co vám to přináší, to, že takhle někoho jako... sledujete nebo víte o tom, jak se má.

M3: [00:23:32] Dozvim se o zajímavějších akcích a o činnostech možnejch, koníčkách novejšch.

F4: [00:23:41] Nebo jenom takovýto vědět to ze zvědavosti, aspoň pro mě. I třeba lidi ze základky, se kterýma jsem se ani nebavila, jenom že vím, že existovali, tak nějak co dělaj. A třeba zjistím, že lidi, který jsem znala z jedny oblasti, jako třeba ze školy a lidi, který jsem znala zase odněkud jinud zase skončili na stejným místě. A vlastně neznali se a lidi, co znám já jako odděleně našli cestu k sobě nějak přes školu nebo tak.

F2: [00:24:09] Já mám asi kamarády, který tak obecně vůbec nic jako nesdílejí, takže mi hodně jako se asi spíš dozvídáme o sobě, když se vidíme a málokdy člověk, teda aspoň co mám teda fakt málo přátel na Facebooku, tak... jako... přesně tam spíš najdu nějaký jako články, že bych našla, co ty lidi jako dělají nebo kde jsou, protože oni taky nejsou zrovna nějak extrémně aktivní, takže já si myslím, že nejsem... Že... asi bude ... To spíš ten Instagram, tam jako tak jako stalkuju ty lidi, ale na Facebooku třeba jako vůbec. Možná to je i zapříčiněný právě tím, že tam jsou neaktivní ty moji kamarádi no, takže... se moc nezajímám asi... nezajímám se tolik si myslím, zrovna na týchle sociální síti o ty lidi. Ani nemám možnost no, protože oni jsou neaktivní, takže...

F3: [00:25:03] Mně třeba občas jako baví (šepot v pozadí) sledovat příspěvky. Lidí...

Moderátor: [00:25:10] Já vás možná poprosím, když něco máte, tak to pak řekněte všem.

F1: [00:25:12] Pardon, já jsem se asi někde zamyslela, já jsem neslyšela tu otázku.

F3: [00:25:21] Jo v pohodě, v pohodě. Lidi, který jsou nějakým způsobem jako starší a způsob jakým oni komunikují na Facebooku je strašně... mně to přijde hrozně vtipný, protože je to úplně jinej, jinej jako... způsob toho sdělení, má to jinej obsah, má to jinou formu, ta jakoby kvalita a focus třeba těch fotek, co tam přidávají, je hrozně rozdílná. No a někdy to fakt jako jenom, jenom prostě vtipný. Byť teda ne úplně vždycky záměrně, no.

Moderátor: [00:26:01] (smích) Jak to myslíš?

F3: [00:26:01] (smích) No jakože to, že já se směju tomu, že můj čtyřicetiletý strejda... Že já se směju způsobu, jakým můj čtyřicetiletý strejda píše na Facebook tak to... On to asi jako nepsal, aby mě pobavil, to psal, protože o tom chtěl informovat jako své přátele. Nebo že si vždycky do komentářů tyhle lidi vždycky píšou "Ahoj" a na konci toho komentáře napíšou a pozdravuj doma nebo něco takovýho, jako by mu psali zprávu a tak, no, úžasný věci.

F1: [00:26:28] Já to mám spíš tak, že já nejsem z Český republiky, takže třeba kamarádi, který znám z dětství a už se s nima moc nevidám, protože nemůžu furt jezdit tam a zpátky, tak je fajn prostě vědět jak se jim daří, co a jak. Tak je to spíš takovej, takovej... No, příjemná informace.

M1: [00:26:53] Přemejšlíím jako... Já bych na to možná navázal ještě tím, že to jak jsem říkal, že ještě dva roky nazpátek jsem projížděl všechny storíčka na Instagramu, tak to jsem vypustil, protože mi přišlo, že jako absorbuju zbytečně hrozně moc zbytečných informací o lidech, který mě jako vlastně... S kterejma se nesetkávám, ne že by mě vůbec nezajímali, ale jako pro můj osobní život vlastně nejsou důležité. Tedka sleduju storíčka, nevím, tak třeba 20 lidí, když vidím že tam přidá někdo něco z mejch blízkých kamarádů, tak na to se podívám. Ale... Pokládám si otázku jestli už to není víc jako spojený s nějakou tou nutností, s takovouto závislostí, že už si prostě to člověk otevře, podívá se na ty fotky, protože mně je daleko příjemnější jako přímý osobní kontakt, a když už si chci s někým popovídat jako jaká byla dovolená, tak spíš než abych viděl fotky, tak si s tím člověkem chci jako sednout a vyměnit si... to vlídný slovo.

F1: [00:28:00] To jo, ale je to časově náročný, víš co, jsi furt... Víš kolik máš třeba lidí...

M1: [00:28:06] No jasně no...

F1: [00:28:06] A je to energeticky náročný, takže je to takový... rychlá, rychlá blesková informace když seš updated, svým způsobem.

M1: [00:28:18] No to jo, ale já si říkám, ale pro mě to asi jako nemá, pro mě to bejt jenom updated není jako ono. Já nemám, já si nedělám ambice jako abych se všema blízkejma kamarádama jako zvládnul udržet tuhle plnohodnotnou konverzaci. Ale jenom to jako updated mi přijde takový, že je to takový prázdný prostě. A že mě to... A rozumím že...Jasně, rozumím z toho hlediska jako když je někdo mimo... Když je prostě v zahraničí a má plno kamarádů tady, tak je to jako docela šikovná náhrada nebo jak to jako ...nahradit. Ale...Vlastně přemejšším jako...

F1: [00:28:51] Tak jako to, že je to prázdný, tak jako to... O tom se mluví už nějakou chvíli, že jo, jako prázdný to je.

Moderátor: [00:28:59] A souhlasíte s tím všichni?

M1: [00:29:02] No jako říkám...Prázdný v souvislosti s tím, co mi to přináší. Takže vlastně si moc nejsem jistej.

F3: [00:29:09] Vlastně to i trošku jako vyprazdňuje potom tu následnou komunikaci, ale s tím člověkem...mně se docela často stává že třeba se prostě sejdu s někým, nevím, o prázdninách a on řekne no my jsme byli v Irsku a já řeknu já vím, vy jste byli tam a tam a měli jste tam skvělý počasí a on řekne jó, ty jsi byla ve Francii, říkám jojó, jó ty jsi tam jela stopem a byla jsi tam a tam aby bydlela jsi u toho a u toho, říkám jojó, no tak jsme si hezky popovídali. No tak, že to...Jakoby a teď je otázka, jestli je to jako je dobrá věc přeskočit ten jako úvodní small talk a třeba se dostat k nějakým... Niternějším jako nepovrchovým věcem anebo naopak to jakoby... Vykrádá tu konverzaci, no... asi záležití, záležití, s kým to je. Ale každopádně potom jako sledovat prostě kdo všechno byl letos na Mallorce, kdo všechno byl letos na Bali. A tak samozřejmě jako prázdný je to, je. To je jasný, ale šlo...Těžko říct, co to člověku jako přináší. Jsem jako četla nějaký studie o prostě o dopaminu a těchhle věcech a FOMO a deprese a tak dále a tak dále. Ale no, sama bych nedokázala jako pojmenovat, co to vlastně je. Co to člověku jako... Co na tom člověku dělá dobře.

M1: [00:30:28] To je hrozně super podnět, protože mně se to stává docela často, jako když... S těma lidma, s kterejma se setkávám i jako v osobním životě, tak samozřejmě je sleduju na Facebooku, na Instagramu a pak člověk automaticky reaguje "Jo, já jsem viděl, že jsi byl támhle to...A...jestli to vlastně jako nevykrádá tu konverzaci potom.

F2: [00:30:46] No nebo jestli jí to nepodněcuje. Ono jak se to asi veme.

M1: [00:30:48] No, no, já vím no.

F4: [00:30:52] Já mám spíš pocit že to tu konverzaci podněcuje, protože mně zas přijde jako blbý... Podle mě nikdo jako z mého okolí to moc nedělá že přijde a řekne a tys byla támhle a dělalas tohle a tohle. Jakože to zní jakože toho člověka stalkujete a fakt sedíte u toho mobilu

a jako pět minut po tom, co to přidal, to vidíte. Jako je to pravda, ale je trapný to říct nahlas, takže podle mě většina lidí to jakoby nedělá a spíš řekne tys byla tam a pověz mi o tom, když jako si v duchu říkáte: Jo tak to jsem viděla, asi deset minut po tom, cos tam byla, ale necháte si to říct znova v detailech. Tak je to podle mě spíš teda...Pro mně.

F5: [00:31:30] Já bych na to asi navázala v tom smyslu já většinou nebo asi všechny přátele které mám, tak znám poměrně dobře, jsou to lidi z mého bývalého prostředí - z kroužků, ze základky, ze střední... A tím, že tomu nevěnuju tolik času tomu scrollování a v podstatě jsem odkázaná jen na to, co mi tam Facebook nahodí v prvních čtyřech položkách, protože řeším jiné věci a je to jenom o náhodě co mi tam rovna vyhodí, tak nad tím vším, co se děje kolem nebo u těch lidí, mám jenom takový letmý přehled. Takže třeba vím, že jenom nějaký týpek, kterého zrovna potkám ve svém původním městě, tuším že někde byl, přesně nevím kde, když ho potkám tak to lépe podnítí tu konverzaci než "Ahoj, jak se máš, jo, dobrý, co ty." No jsem viděla, žes někde byl, ale nevím kde přesně tak... mi přijde že mi to naopak dává spíš ten podnět, ale je to závislé na tom, že neznám detaily.

F6: [00:32:15] No já třeba tu zeď na Facebooku zas tolik neprojíždím a kvůli... nebo kvůli těm fotkám, kde kdo byl, protože mně to přijde potom, že je to tak jako...až trošku nepřírozený udržování, jako právě těch updatů informací o někom s kým už se jako třeba tolik nebavím nebo mě tolik právě to... pro mě není tolik relevantní. A taky mě třeba kolikrát na těch věcech co ti lidi dělají zajímá to jak o tom budou vyprávět to jak prostě se jim rozsvítí oči když to budou říkat, když...jaký z toho měli pocit, což mi přijde že je mnohem víc poznat z toho, když to ten člověk vypráví a my ho vidíme, jak to vypráví, než jenom když víme, že ano, on byl ve Francii, ale víme jenom ten holý fakt, že byl ve Francii a třeba nevíme jako takový ty věci, který nejsou úplně faktickýho charakteru. Takže mě jako... takže pro mě to potom je takový... právě jak říkal M1 trochu prázdný, když to je jenom ten fakt.

M2: [00:33:06] Pro mě to úplně prázdný není. Já teda mám dost zkušenost s tím že buď je to jako jenom jiná... jiný typ informací, který tam ty lidi sdílejí, ale často to je i že... Tam napíšou nebo se dozvím o nich něco, co bych se jinak nedozvěděl. co by buď oni osobně to nesdíleli z důvodu, prostě že jsou nějaký úzkostní a tak...více uzavřený. A nebo prostě... Na tom Facebooku jako náhodně vidím, že někdo něco někde komentuje, tím poznám nějaký jako jeho názor na něco a normálně bych se k tomu nedostal, protože třeba zrovna o tomhle a o tomhle tématu se nebavíme. Tím, že to takhle vidím, tak... Tak mi to vlastně jako otevírá jako další, další... Jak, to říct...Jako víc do široka, že je to zase trochu jako jinej typ toho kontaktu.

F3: [00:34:09] Máš ve svém okolí lidi, který jsou vůči tobě v osobním kontaktu uzavřenější než jsou na sociálních sítích?

M2: [00:34:18] Rozhodně. Jo, já mám na Facebooku asi tak 80 lidí, který mají sociální fobii, protože se tomu tématu věnuju, takže... U mě je to jako běžný.

Moderátor: [00:34:35] Tak jedna z věcí, o kterých jste mluvili bylo ještě to vlastně přidávání přátel jako ze slušnosti. Máte pocit, že funguje nějaká jako norma v tom přidávání? Jakože když mě někdo požádá, tak jako musím... Nebo podle čeho se vlastně jako rozhodujete.

F1: [00:34:53] Takhle, když jsem byla mladší, tak už to bylo takový "no a co kdyby a jak" a teďkon už vůbec jako nechci s ním mluvit - ne prostě..

F2: [00:34:59] To já si přidávám asi lidi, o kterých vím, že se s nima budu vídat nebo nějakým způsobem udržovat jako kontakt... Nebo takhle. Jsou i výjimky lidí, který vidím jednou... třeba za rok, za dva a nebydlí zrovna v okolí Prahy nebo někde prostě poblíž. Ale většinou to jsou lidi, s kterejma jako udržuju i ten kontakt třeba přes rok, že si občas jako napíšem jak se máme, co se jako děje novýho no a to. No a jako nepřijatejch žádostí o přátelství mám spoustu a většinou jsou to lidi třeba ze školy, s kterejma se ale prostě vůbec nebavím, nekomunikuju a ani mě nezajímají a... nebo jsou to lidi z jinech jako skupinek, že se známe, ale já s těma lidma nic jako neudržuju ani nechci ani o to jako nestojím prostě, takže... Asi spíš nepřijímám žádosti, většinou spíš posílám anebo mi to pošle někdo o kom vím, že jako s ním komunikuju i normálně.

M3: [00:36:05] Já to vždycky přijmu, aby se necejtíl odmítnutej a pak to smažu za nějakou dobu. (Všichni: smích) Ono se to jako nezobrazuje těm lidem, že jsem si je smazal,

Moderátor: [00:36:22] Tys říkal, že vždycky po roce to děláš... Jako rituál.

M2: [00:36:22] Na to jsou aplikace, já jsem jednu takovou používal, jsem si zjišťoval, kdo si mě odebíral.

Moderátor: [00:36:26] Fakt?

M2: [00:36:28] Ale ona nějak přestala fungovat a nějakou novou jsem nehledal. Ono to jako... Vždycky uložilo jako který tam mám přátele. A když jsem se znova přihlásil třeba za půl roku, tak to porovnálo, který jsou navíc, a který tam chyběj.

F1: [00:36:38] Hezky.

F4: [00:36:44] Já třeba přijímám žádosti i lidem ze školy, se kterýma jsem se nikdy nebavila, ale vím prostě, že existuju, že choděj do vedlejší třídy anebo prostě lidi, se kterejma jsem i někdy mluvila. Takže jakoby lidi, který vím, že reálně existuju, jako někde se s nima vídám, i když se nekamarádíme nebo se ani nebavíme. Ale třeba lidi, který jenom vidím, že jsou z [město] a jsou to... Mám tam třeba milion nepřijatejch žádostí od kluků, který si chtěli asi jenom povídat, ale já jsem je nikdy neviděla. Mají nějaký společný přátele, ale... prostě je neznám, takže to si nepřidávám... Jenom prostě lidi, který vím, že existuju. Viděla jsem je, můžu s nima mluvit.

F6: [00:37:23] Já to mám stejně, taky když jsou to jako... Víím kdo to je a víím o jejich existenci, tak si je jako přidám, ale jinak jako ne.

Moderátor: [00:37:31] Dokážete si představit, co by s váma... Co s váma vlastně dělá, když někdo jako nepřijme tu vaši žádost o přátelství nebo když jak M2 říkal, že byste jako zjistili, že si vás někdo jako odendal.

F2: [00:37:44] Záleží kdo... Jakože, když si mě odendal ex-přítel, tak mi to vůbec jako nevadilo. (všichni: smích) Ale, ale jako... Asi...asi kdyby si mě...Kdybych jako teoreticky by si mě odendal někdo teďka z těch přátel co mám, tak bych z toho byla zmatená. Protože nevím jako proč. Že bych to nečekala, no. Mě tam... fakt si udržuju lidi, s kterejma se bavím, takže bych

to asi neočekávala, že by si mě jen tak někdo odendal bezdůvodně, ale tak lidi jsou různý, takže.

F6: [00:38:09] Jenom - to přijde nějaký upozornění, když si vás někdo odebere z přátel?

Všichni: [00:38:18] Nee.

F6: [00:38:18] Tak v tom případě já si jako si neuvědomuju, že se mi to někdy jako stalo a kdyby to byl někdo, kdo... s kým se vídám jako denně, tak to bych spíš chápala jako omyl nebo tak, protože bych tam asi hledala ten důvod. Nebo jako bych právě si nejdřív myslela, že to byla nějaká chyba a pak by to bylo jako... Pak bych to řešila, ale kdyby to byl někdo kdo... právě byl z nějaký základky nebo tak, tak bych jako to asi neřešila, protože bych to brala, jako že asi si chtěl taky udělat nějakou čistku mezi přáteli, kteří už nejsou relevantní.

F4: [00:38:51] Pro mě asi stejně. Přesně takhle.

M2: [00:38:52] Mně je vždycky příjemný, když tam někdo na Facebooku napíše, že si udělal čistku. (Všichni: smích) Jsem rád, že jsem zůstal. A když to není prostě někdo, s kým se jako denně bavím, kde jako čekám, že by těžko si mě smazal, ale tak jakože tomu člověku pořád stojím za to, že tam jako zůstávám, tak to je příjemný.

M1: [00:39:18] Já jsem si naopak vědom nějakých konkrétních případů nebo jako nějakých konkrétních lidí, který si mě odebrali i jsem poslal nějaký žádosti, který mi ty lidi nepřidali. Asi to jako nejvíc souvisí s tím že... Relativně jako rád navazuju kontakty a když už se s někým... Taky si myslím, že většinu lidí, který mám v přátelích, tak jsem se s nima někde viděl a řekl jsem si jo, tak to je zajímavěj v pohodě člověk, někdy se třeba ještě uvidíme. Takže jako... Posílám žádosti, ale když to někdo nepřijme nebo když si mě někdo odebere, tak to nevnímám nějak jako negativně, prostě rozumím tomu. Především v tom smyslu, že jednak je plno lidí, který si tu sociální síť chtějí udržovat jako osobnějši nebo nemají potřebu si přidávat lidi, s kterejma se neznaj tak dobře... Takže já jsem se s těma případama setkal a nepřijde mi to nějak... Silně ohrožující.

Moderátor: [00:40:19] Vy jste říkali ty kritéria vlastně jestli si někoho jako přidáte nebo nepřidáte, že to je jako o tom udržovat vlastně jako kontakt s někým nebo že máte jako tendenci nebo chcete s ním udržovat kontakt. Je tam ještě nějaký jako kritérium, který byste...

F3: [00:40:36] Mně když pošle jako žádost cizí kluk, tak to kritérium je jestli je hezkej nebo ne. (Všichni: smích) Případně jestli má zajímavěj content. To je ještě jako druhá věc. Jestli prostě třeba sdílí cool memička nebo dělá hezký fotky nebo tak. To ještě jako bych mu možná odpustila nějaký vady na kráse. Ale... No takže já třeba jsem ochotná si přidat kluka, kterej se mi líbí, přestože se neznáme.

Moderátor: [00:41:05] Jo.

F5: [00:41:05] Já bych to asi hodnotila na základě toho, jestli se s tím člověkem potenciálně na ulici ráda pozdravím nebo ne, i kdybych věděla, že ho třeba příštích pět let nevidím.

M1: [00:41:20] Já přidávám jako jenom lidi, s kterejma vim, že jsem se setkal, jako že znám jejich důvod, proč si mě přidali. Když si mě přidá někdo, s kým jsem se nebavil a třeba vím, že to je jako kamarád můjho kamaráda, ale nebavil jsem se s ním, neviděl jsem se s ním a nerozumím motivu, proč si mě přidává, tak si ho nepřidám, a přidávám si lidi jako s kterejma jsem se setkal. Někde třeba jsme se viděli na nějaký akci, nějak jsme se na chvíli zakecali, tak to mi přijde jako jo, tak si ho klidně přidám, když o sobě nějak víme. A fake profily si nepřidávám.

Moderátor: [00:41:55] Máte teda pocit, že když si někoho přidáte, tak že že ty kontakty maj vlastně potenciál do budoucna něco vám jako přinést?

M2: [00:42:04] Tak určitě jo. Minimálně jako omezenou dobu. Tak třeba po nějaký době vidím, že ten člověk třeba vůbec nic nepíše, nebo že píše blbosti. Takže pak jde do další čistky (všichni: smích), ale tak jako pokud toho člověka znám tak minimálně se o něm něco dozvim. I třeba to, že nestojí za to.

M1: [00:42:24] Mně třeba přijde super vzhledem k tomu, že jsem si přidal jako plno lidí, který maj nějaký zájem o psychologii nebo studujou psychologii někde jinde nebo tady a tak dále, tak že vidím u různých událostí jejich zájem o událost nebo že tam třeba jdou. Dejme tomu, že bych tam měl jít já sám a on ještě a vím, že tam jde, tak se mu třeba ozvu. Víme o sobě, není to tak jakože hele viděli jsme se támhle, ale on ví, kde jsme se potkali. Napíšu mu třeba jako "hele, koukám, že jdeš taky na tu akci, uvidíme se tam, prohodíme pár slov". Takže mi to přijde, že se to jako leckdy může nějak zase vrátit. Já hrozně rád jako povídám s lidma, takže ať se s tím člověkem znám jako nějak líp nebo jsme se viděli prostě jednou v životě, tak rád s ním zase prohodím pár slov o něčem.

F3: [00:43:15] Úplně off topic: vy jste tu všichni z psychologie? Nebo jakože skoro z psychologie? Nebo aspirujete na psychologii?

Všichni: [00:43:26] Mhm. (smích)

F3: [00:43:31] Já jsem z FSV a dělám marketing a fonetiku. Jsem si nebyla jistá, jestli náhodou tady nejsem jako špatně. (Všichni: smích) V pohodě?

Moderátor: [00:43:37] No určitě. (smích)

M3: [00:43:44] Mně přišlo hodně zajímavý spočítat, když na tom trávím 10 minut, tak kolik můžu mít přátel, který postujou a během těch deseti minut, abych nic nezmeškal, tak třeba když budu mít 120 přátel, tak už zmeškám třetinu toho... všech postů nestihnu projet. Člověk kterej má pět přátel přirozeně může přidat kohokoliv a vždycky to bude prospěšný, žejo. Pak je nějaký číslo prostě, od kterého to jde dolů.

M2: [00:44:12] To záleží jako od konkrétního člověka. Stačí jako jeden, kterej to zaspamuje celý.

M1: [00:44:20] Ty jsi chtěla něco říct, F4?

F4: [00:44:24] Jo, že když i máte ty lidi přidaný mně to tak přijde, že je to spíš otevřenější pro to, že jim můžete napsat, když něco potřebujete, nějakou informaci nebo něco. Že třeba víte, že, nevím, ten člověk má tetování, tak se zeptáte a kde v tomhle městě, jako já to mám ty [město], protože to je malý, tam to není prostě jak Praha, takže spíš kde jako ti dělali to tetování nebo můžeš mně doporučit tohle, a prostě že je to... Když je tam máte přidaný, tak je to otevřenější vlastně pro ten kontakt, když něco potřebujete od nich. Když víte, že on vám tu informaci může dát.

F2: [00:45:01] Zase záleží, jestli to je jako třeba jen jednorázový nebo to, že jo, jestli to je jakoby...jakože častý, žejo, že třeba jako...tadyto je takový, nebo já nevím. Mně to přijde jako jednorázová věc, nevím, jako třeba jestli komunikuješ s tímhle člověkem nějak víc, ale že jako... Třeba asi, asi jako bych...Když vím, že ten člověk něco má a dneska už přes ten messenger se můžu spojit i s člověkem, co nemám v přátelích, tak mu můžu napsat vlastně i tak, i když ho jako třeba znám ze školy, nutně potřebuju něco třeba odněkud jakoby zjistit...Ale nekomunikuju spolu, on se o mě nezajímá, já o něj, tak ho nepotřebuju mít vlastně v přátelích, že.

F3: [00:45:35] Ale nikdy nevíš, kdy ten člověk získá něco, co ty bys taky chtěla. (Všichni: smích)

F2: [00:45:42] To nevím nikdy, no.

F3: [00:45:46] A když narazíš na člověka, kterej je třeba typově podobnej tobě nebo máš pocit, že tam jakoby existuje nějaký, nějaký společný věci...

F2: [00:45:49] Souznění.

F3: [00:45:50] No to právě nemusí být nutně souznění, ale třeba prostě jenom nějaký styčný body. Tak ten člověk kdykoliv prostě ...Nebo máš prostě mnohem větší pravděpodobnost, že ten člověk někdy získá něco a může to být informace prostě, věc, co ty budeš chtít jakoby získat taky a budeš se ho moct zeptat na to, jestli by ti to dal, půjčil, odkázal na to, kde to můžeš jakoby získat.

M1: [00:46:12] To je pragmatickej přístup.

F3: [00:46:15] Ne, ale já třeba v tomhle to tam mám jako... Když právě sleduju různě jakoby fotografie a básníky a takový věci... A někdy se stane, že ten člověk jako...Nebo sleduju, že si přidám na Facebooku a ten člověk když mi to potvrdí, žejo, tak tím pádem on vidí můj content jako taky a všimne si mojí existence a pak ho potkám někde na akci a začnem se bavit. To se mi asi dvakrát nebo třikrát se mi to stalo, že člověka, kterýho já jsem považovala v podstatě jako za celebritu nebo z mé strany já jsem prostě vnímala jeho content jako něco, co mi něco dává, neměla jsem pocit, že já bych něco dávala jemu a on mě prostě na tý akci pak jakoby pozoroval "čau, ty seš F3", ježišmarja Yess...Takže i z tohohle hlediska, jako když potom člověk tam má ty cizí lidi, tak je o krok blíž k tomu, aby už to nebyli cizí lidi.

F2: [00:46:56] Když nad tím přemýšlím, tak já mám vlastně Facebook takovej jako fakt soukromej a Instagram mám přesně na tyhleto... Nebo jakože ten je takovej otevřenější, že já tam nemám zamčený ten profil a zároveň sleduju i relativně jako neznámý lidi a jsou to

většinou teda lidi jako z ciziny, co třeba fotěj nebo přesně přidávaj nějaký zajímavý content, kterej jako je dobrý sledovat třeba jen tak jako když prokrastinuju, nebo když je to fakt jako zajímavý a jsou to třeba i nějaký informace, tak jakože... Nebo třeba lidi jako, co něco tvořej a jsou třeba i z Čech a jsou na nějaký jako akcích, když jsou takový jako neznámější. Jak říkáš, tak že to spíš mám asi jako rozdělený no, že ten Facebook je takovej fakt osobnější, ale Instagram je takovej jako trash, ve kterým mám prostě všechno možný a sleduju tam spoustu věcí.

Moderátor: [00:47:49] Když...Ještě poslední věc k tomuhle tématu... Kolik je pro vás vlastně... Vy jste někdo říkali mám jako málo přátel - tak jako co je málo a co je hodně, jak to jako vnímáte?

M1: [00:48:04] Tak tisíc mi přijde hodně.

F1: [00:48:09] No tak to už je přehnaně.

F3: [00:48:10] Mně se právě... To říkal M2, ne, že jako "já tam nemám pět set přátel". Já tam mám 500 přátel a nepřijde mi to zas takovej jako to.

M2: [00:48:18] To jsem neříkal já.

F1: [00:48:18] To jsem řekla já.

F3: [00:48:18] Jo, promiň, promiň. Šlo to z té strany.

F1: [00:48:24] Já tam mám asi stovku, možná necelý, nevím. Prostě fakt jakoby kroužek lidí, který znám, který se nějakým způsobem s nima potkávám. A nevím, mám to právě osobní, víc osobní, a že je to fakt... Sice mám jakoby lidi, který dennodenně s nima komunikuju, dejme tomu, že jich je 10. Jakože furt, obden nějak. A...500 jsi říkal? To je raketa prostě, já nemám kapacitu sledovat od tisíc lidí co postujou toto tam, ježiš ne, nene.

M1: [00:48:58] Já mám pět set lidí, ale zdaleka nesleduju jako všechno co mi tam všichni postujou. Já si tu ambici nedělám, že bych měl jako sledovat aktivitu všech lidí, který tam jsou.

F1: [00:49:07] Nevím, jako já jsem měla třeba tři sta přátel a bylo to takový, že pak seš víc ty... Máš víc zpráv samozřejmě od těch lidí, seš víc tak jako dostupnej a... Tak jsem to uzavřela a dala jsem si to jenom tak do fakt jako jenom osobního...

F2: [00:49:23] Když nad tím přemýšlím, tak u mě se to asi vyvinulo nějak jako ten počet....Já když jsem měla Facebook jako mladší, tak jsem tam měla fakt hodně lidí a třeba 500 mi nepřišlo málo. A většinu jsem fakt znala, že jsem třeba tábory nebo něco, že tam jsem nasbírala lidi, který už jsem třeba v životě neviděla. No a tenhle účet co mám teďka nově asi rok, tak tam mám fakt asi kolem 90, možná stovka lidí a to jsou fakt lidi, s kterejma se vídám a komunikuju. Některý teda... Takovejch dvacet, třicet bude, že se vidíme třeba jednou do měsíce nebo jako jednou do půl roka, ale jako ten kontakt tam je no, třeba jako o prázdninách nebo v průběhu nějakých svátků nebo něčeho, když je volno.

F6: [00:50:11] Já osobně třeba absolutně netuším, kolik přátel mám na Facebooku, ale beru, ale jak vnímám to z dnešního pohledu tak, že co je nad tu stovku nebo sto padesát, tak to už jako je pro mě dost, no. Ale vůbec netuším kolik jich mám, na tom Facebooku.

M3: [00:50:28] To bude daný tím, jestli je člověk introvert nebo extrovert. Pro maximálního introverta, maximálního extroverta ta normalita bude asi tak desetinásobek, žejo. Tady máme samý extroverty...

M1: [00:50:36] No tak jako já mám bráchu...

M3: [00:50:55] A introverty...

F1: [00:50:55] Já jsem extrovert. Mi ani nepovídej.

M1: [00:50:55] Přesně, jako já mám bráchu silného introverta, asociála. Nebo jako, prostě nevyhledává, hodně silně nevyhledává sociální kontakt a má tam přátel čtyři, pět stovek... Ale samozřejmě, je to jeden případ, asi tady nikdo nemáme statistiky na to, to jenom že jako...

F3: [00:51:04] Já se jako pohybuju v dost skupinách lidí, který mají hodně široký okruhy přátel a jsou to hodně prostě hudebníci nebo lidi, co hodně cestujou, lidi co... Že i záleží na jakoby pro-aktivitě toho člověka, jak často chodí mezi nový, cizí lidi, jak často jako vlastně vůbec se dostává do té situace, kdy může potkávat jako...Nový cizí lidi.

F1: [00:51:31] Je pravda že můj kamarád vlastně fotí, točí, tohleto, támhleto a má asi tisíc přátel a je to právě kvůli tady tomu: kdo co udělal, kdo co natočil, kdo kde je, něco nového. Prostě nějaký inovace a tohleto přesně, na to má ten Facebook.

F3: [00:51:47] A tohleto jakoby...promiň...

F2: [00:51:47] Povídej, povídej.

F3: [00:51:50] Tohleto hrozně právě pro tyhleto lidi ten networking strašně moc funguje když to člověk dělá cokoliv na volný noze, tak potřebuje mít hodně širokej okruh přátel kterým může nabízet svoje služby...

F1: [00:51:59] To je pravda.

F3: [00:52:00] ...a který mu můžou nabízet své služby.

F1: [00:52:03] Je pravda že jako když nemáš jako takovej ten otevřenej byznys, tak...

F2: [00:52:08] Já jsem chtěla jenom říct, žeto, že vlastně jako M2 říkal, že tam má hodně jako k práci, takže si jako myslím, že záleží, jestli to člověk využívá pro nějaký osobní účely nebo jako pracovní účely, že fakt... nebo třeba tohleto, že to je dost podle mě podobný, že to pak roste žejo, ten objem těch přátel.

M2: [00:00:00] No, ale jako co jsou vyloženě z práce a nemám s nima nějaký jako větší kontakt, tak si je odmítám přidávat, většinou.

F3: [00:52:33] Že s nima skrz Facebook komunikuješ...

M2: [00:00:00] Ne, já s nima komunikuju jinak, prostě třeba mailem, protože s nima řeším něco pracovního a třeba jsem toho člověka ani nikdy neviděl a on si mě přidá na Facebooku, tak takovýhle lidi si tam nechci přidávat. A šťve mě to, že furt mi tam jako takovýhle žádosti choděj a nechápu jako co ty lidi jako chtěj (všichni: smích)

F5: [00:00:00] Já mám třeba tendenci, když už odebírám lidi, tak je to většinou po tom, co mi pošlou takovou tu anonymní hromadnou zprávu „ahoj, pošli mi lajk na tohle, zajistíš mi tím výhru na ...něco“ Tady z toho absolutně rostu, že mi to přijde jako taková...no...velmi škaredá cesta jak dosáhnout úspěchu jenom na základě toho, že maj spoustu přátel, který jsou ochotný tuhle protislužbu poskytnout, protože oni to pro ně dělaj taky.

Moderátor: [00:53:34] Vy jste říkali hodně co jako přináší to, když má člověk hodně přátel, že to je takový otevřený, že má ty kontakty, když někam jde. A co vnímáte, že přináší vlastně to jako zúžení jen na ten užší kruh? Jako jednak teda stíháte sledovat, co tam kdo přidává, ještě něco?

M1: [00:53:34] Klid do života.(Všichni: smích)

Moderátor: [00:53:37] Jak to jako funguje?

M1: [00:53:41] Že...Že člověk jednak když už tam ten čas tráví, tak asi tam nemá nespočet podnětů, který třeba nemá potřebu vidět, takže jako přijímá těch informací daleko míň a no...Když se mluví o tom syndromu o tom FOMO, asi jeden z mnoha ohledů jak se o tom dá mluvit, že tam prostě že jako vidí příspěvky od lidí....Vidí jakoby zajímavý, zajímavě prezentovaný příspěvky, jak lidi jako žijou...Hezký životy...Tak třeba jim jako depresí to může přinášet a tak. Na hodně abstraktní úrovni... Asi je to jako jedno z mála, co mi přijde, že to může přinýst.

F1: [00:54:31] Já to mám spíš kvůli soukromí, že tím že jsem si to zúžila, protože jednou se mi nabourali vlastně jakoby do všech účtů a no... Bylo to ošklivý, takže teďkon jsem si to zúžila, takže to, co tam vlastně postuju, tak je to fakt jenom pro ty lidi, co jsem si vybrala...

F3: [00:54:48] A jenom - kdo se ti tam naboural? Já vždycky přemejšším, že jako..mi všichni říkaj jako soukromí, soukromí, ale kdo by jak profitoval z toho že by se mně naboural jako...

F1: [00:00:00] No.... tím, že vlastně...

F3: [00:00:00] Nemusíš, jestli jako...

F1: [00:55:10] Ne, v pohodě, se vlastně ani o nic nejednalo, bylo to vlastně docela dávno. tím že vlastně...někdo se...nějakej kluk se mi naboural na účet a posílal mýmu příteli jak trávím svůj čas...protože jsem to vlastně diskutovala s kamarádkou no a v tu chvíli to nebylo úplně oukej. Takže žádný creepery už tam neto.

Moderátor: [00:55:25] Takže to byl jako někdo, koho jsi měla původně v přátelích.

F1: [00:55:32] Jo, měla jsem to původně v přátelích no... A pak různý ty jeho zprávy, fotky a toto, co jsem tam vlastně sdílela s někým... No a bylo to přeposláno mýmu v tu dobu ještě příteli.

F2: [00:55:49] Oukej, určitě míň prokrastinace ještě, ale to souvisí s tím obsahem, že tam není tolik toho, co jako na co koukat... Že člověk se tam tak jako nedusí.

F1: [00:55:59] Je pravda že jsem rychleji znuděná, že to není [nesrozumitelné citoslovce]. Že za chvíli je to tak jako pět minut a jdu odtamtad'.

Moderátor: [00:56:12] Aha, okej, tak jo.

M2: [00:56:12] Já bych ještě měl k tomu...Že já tam mám lidi, se kterejma třeba tam moc nekomunikuju anebo... prostě jsem si je přidal dávno a jako napadá mě několik lidí se kterejma bych už nebyl v kontaktu, ale jako jednou za čas je třeba vidím osobně a kdybych je neměl na Facebooku, tak se ten kontakt úplně vytratí. Že už bych je vlastně jako dneska neznal. Maximálně bych je mohl potkat jako někde náhodně na ulici, ale vlastně ztratil bych ten kontakt takže... vlastně i tím Facebookem že tam víc těch lidí jako udržuju nějaký kontakt. Kterej pak může být i osobní, že to není jenom, že jsme na Facebooku.

Moderátor: [00:56:53] A když když teda jako říkáš, že bys ztratil kontakt, tak co to vlastně jako znamená?

F1: [00:57:01] Je pravda, že ty čísla už se někdy jako... Už to není trendy, jako dávat si to číslo a mít ten kontakt na sebe. Kolikrát ani nevím, kdo [jméno] je, protože tam mám třeba 6 [stejně jméno], takže... přes ten vlastně Facebook, jak je tam ta fotka tak já přesně vím, o koho jde. A že jako to chápu.

M2: [00:57:19] Ale tak jako kdyby ten člověk měl email nebo telefon na mě, tak se ozve, když by třeba něco jako potřeboval ode mě, protože ví, že to já třeba dělám nebo tak. Ale takhle bylo, že třeba pořádal nějakou akci a tím, že jsme byli v kontaktu na Facebooku tak jsem na ní jel a byla to fajn akce. Zase jsme se nějak jako...trochu víc sblížili. Vlastně kdybych ho neměl na Facebooku, tak už nic takovýho není.

M1: [00:57:43] Mně přijde že v naší generaci to je náhrada za číslo. Mě jako až udivuje, kolik já mám ve škole jako blízkých kamarádů relativně a vlastně ani nemám číslo. A mám na ně Facebook a prostě všechno řešíme přes Messenger. Tak to mě až jako děsí a to mi přijde jako možnej příklad toho udržení kontaktu, jako že dneska už je to náhrada. To co původně bylo jako telefonní číslo, tak dneska je to kontakt na Facebooku.

F2: [00:58:10] Já musím nesouhlasit. Já mám 180 kontaktů v telefonu a je fakt, že některý jsou už mrtvý, ale většina lidí co mám jako na Facebooku, tak na ně mám i telefonní číslo. Ale tohle...Podle mě jsem jako výjimka, protože jsem byla dlouho bez Facebooku, já jsem neměla vlastně... Asi pět let jsem měla období, kdy jsem byla úplně off sociální sítě... Teda měla jsem Viber, ale to bylo spíš jako... To je jako esemesky, tam fakt jako není žádný content, že to prostě bylo fakt jenom, že to ty lidi měli a měli to radši než esemesky. No a za tu dobu jsem nasbírala strašně moc jako čísel od lidí, co tam třeba teďka mám. Takže si myslím že mám

fakt na každ... Skoro, téměř na každého koho teďka mám na Facebooku z tý stovky tak budu mít i číslo, no. Takže asi záleží.

Moderátor: [00:59:02] Když půjdem k tý první otázce, kdy jste vlastně naposledy využili sociální sítě a k čemu? Jestli byste byli ochotní sdílet...

M1: [00:59:13] Asi půl hodinu před tím, než jsem sem dorazil, poslal jsem přítelkyni fotky, který si fotila z učebnice na můj telefon... A ještě jsem sdílel na Instagram jedno storičko.

Moderátor: [00:59:25] Aha, chceš říct o čem? Nebo...

M1: [00:59:28] Ze včerejška, akorát včera jsem ho zapomněl sdílet. No měli jsme s kamarádama po zkoušce a šli jsme prostě po obědě na pivo a šli jsme do jednoho zajímavého podniku, tak jsem tak jako rychle, uděláme rychlou fotku. A akorát jsem to chtěl hodit na Instagram. Ač teda tam jako do storička, jako příspěvek tam přidám už jednou za dva měsíce a storičko jednou, nevím... za dva tejdny třeba. A tohle mi přišlo tak jako...Oukej, to tam hodím.

F2: [01:00:01] A co to přineslo...ti?

M1: [01:00:04] Štěstí. Mně do života (smích). Že jsem mohl ukázat lidem, že žiju nějak, nevím, nevím (všichni smích). To říkám spíš tak jako ze srandy, asi třeba taky jako samozřejmě těch motivací bude víc. Já jsem na to neodpověděl vlastně v tý otázce, protože vlastně jako...Nevím, nevím, co mi to přineslo. Dobrej pocit z nějakýho sdílení.

Moderátor: [01:00:26] Co vy ostatní?

F4: [01:00:33] Já vlastně ve vlaku cestou sem jsem jenom scrollovala, protože RegioJet má tu wifinu, že jo, jenom prostě... Ale jako ani nevím, co tam bylo a ani... prostě to nevnímám a pak si řeknu co to zase dělám a zamknu to a jedu, pak se koukám a pak zase scrolluju. Prostě to už je zvyk, to není... Nějak jako nic z toho nemám, nepřineslo mi to asi nic, jenom že jsem si chvíli takhle dělala a pak jsem to zas zamkla a řekla jsem "Proč to děláš, vždyť tam nic není."

F6: [01:01:04] No já asi taky tak tu půlhodinu před tím začátkem tý skupiny, protože mi cinklo upozornění, že někdo něco přidal do tý jedný z těch mejch zájmovejch skupin a tam se většinou řeší nějaká organizace nebo tak, tak jsem to kontrolovala, jestli se nic jako nestalo nebo tak.

F3: [01:01:27] Já jsem asi minutu předtím než jsem jako se jala odpovídat tady na tu otázku, tak jsem [jméno], která mě sem jaksi přizvala, tak jsem jí posílala, že catering dobrý, že doufám, že bude tombola. A nevím, jestli to něco přineslo, spíš jakoby mně nebo jí. Je to prostě takový udržení toho... toho... Jakoby přátelství, nebo já jsem nad tou otázkou jsem hrozně dlouho přemýšlela jakoby, že jsem se pokusila jako vyjádřit sebe sama, že jako by jsem hrozně vtipná, zároveň ji informovat o tom, že jsem sem dorazila, že jsem se na to nevykašlala nebo nezapomněla, že jsem neusla a takový jako věci. A zároveň se těším, až mi napíše, že mi moc děkuje, že díky mě jako dostuduje psychologii a takový.

F2: [01:02:20] No já jsem to použila asi dneska nějak odpoledne, dvakrát. A jednou jsem se stihla domluvit na šipky a na pivo s kamarádem a to druhý na přednášku....S kamarádkou, no, my jsme se domluvily, že tam pojedem spolu, protože dávala právě někdy dva tejdny zpátky, že tam jde, takže jsem jí psala, jestli tam jde, že bysme mohly jít jako spolu, no. [nesrozumitelné]. Facebook, no. Dneska mám Messenger. A asi fakt jenom komunikace, nic.. nic víc.

F5: [01:02:59] Já jsem si asi před čtyřma hodinama domlouvala směny v práci úspěšně, takže mě to zabezpečuje v tom, že nepřijdu o práci. (Všichni: smích)

M3: [01:03:10] Já jsem napsal kamarádce, kdy bude mít čas a kvůli organizaci nějaký akce. Zjišťovat časový možnosti asi.

F1: [01:03:18] Já se asi přidám já jsem potřebovala jenom detaily ohledně nějaký akce, abych si mohla naplánovat booking, nic víc.

M2: [01:03:29] Já jsem se na to díval, už když jsem tady seděl a nic jsem nepsal, jenom si scrolloval.

Moderátor: [01:03:39] A přineslo to něco?

M2: [01:03:39] Jo, pobavení, jeden příspěvek byl vtipnej.

F4: [01:03:53] Přemejšlim...přemejšlim...

Moderátor: [01:03:58] Možná pojďme dál. Když si vybavíte, kdy jste vlastně sdíleli něco naposled veřejně, tak co to bylo? Můžete klidně i obecně, určujte si míru sami, jakou chcete říct.

F4: [01:04:10] Třeba v sobotu jsem byla na přijímačkách na fildě v Praze a tam ve třetím patře mají na skříních takový jako vtipný citáty a je tam myslím, že třeba: "A doufám že mi napíšeš" a pod tím "otec Franze Kafky" asi víte co. A tak jsem vyfotila v uvozovkách "se zabiju" - podepsaný Werther. A to jsem dala na Instagramu, protože mi to přišlo vtipný, že se to tam hodí. Prostě mi to přišlo vtipný, a že to stojí za to sdílet.

Moderátor: [01:04:48] Získala jsi nějaký jako reakce?

F4: [01:04:49] No tak jako lidi mi to lajkovali. Já to ani nesleduju, Instagram mám spíš kvůli tomu... jako kvůli sobě, že se mi líbí na to dívat, jako co jsem tam dala pěknýho. Ale jako že bych vyhledávala komentáře a reakce a počítala tady mám tolik lajků tady...Ne, já mám i vypnutý upozornění. A nikdo na to nereagoval.

Moderátor: [01:05:09] Takže to je jako pro tebe, že si tam nahráváš něco svýho.

F4: [01:05:12] Instagram je takhle pro mě, no. To mám spíš jako album takový, fotoalbum, ty čtverečky.

F6: [01:05:23] Já takhle osob... jako pro sebe jenom mám takhle Tumblr, že já tam v podstatě nemám ani žádný sledující nebo tak, protože já si tam jenom vždycky sdílím to, co si chci potom jako pro... na budoucí časy jako schovat, že se k tomu chci vrátit, protože je to třeba nějaký příspěvek s nějakou pěknou myšlenkou nebo tak, tak si to vždycky, abych se k tomu v budoucnu mohla vrátit a nezapomněla jsem na to. A jinak na Facebooku veřejně nic jako moc nesdílím nebo takhle, možná tak před rokem a půl jsem sdílela nějakou petici k ochraně životního prostředí, ale jinak... Veřejně takhle jako nic nesdílím moc.

Moderátor: [01:05:56] Co vy ostatní - sdílíte, nesdílíte?

?: [01:06:05] Mm-mm. (01:06:05)

M1: [01:06:05] Já na Facebook občas... Si tam třeba jednou za měsíc [nesrozumitelné] si tam něco hodím. Naposledy jsem tam sdílel... Nejvíce tam sdílím jako nějaký názorový věci nebo něco politickýho nebo něco, co mi přijde jako zajímavý, že by to třeba lidi mohli vědět. Teď jsem tam sdílel ukázkou na nový film od Tarantina, tak jako natěšeně. A teďka tu fotku akorát na Instagram.

Moderátor: [01:06:34] A s jakou motivací jsi to vlastně sdílel?

M1: [01:06:36] Ten...tu ukázkou na ten film? S motivací... No, to je těžký...

F1: [01:06:46] Ani není, ten film má být prej pecka tyjo.

M1: [01:06:46] Cože?

F1: [01:06:46] Že ten film má být pecka, prostě že to je něco zajímavýho, prostě sdílet.

M1: [01:06:59] No, jednak vím, že určitě mám jako nějaký lidi který to taky zaujme, vím že jako mám v přátelích lidi, který taky zbožňují Tarantina. A hrozně se na to těším, no, takže nějak jako... Vlastně ale nemyslím... Nejsem si jistý, jestli když to sdílím, tak jako sám v sobě vím, že cílím na ty lidi, který to znaj, a který takovejhle film taky zajímá. A tak jako obecně možná třeba i ukázat jako ten zájem, že se třeba těším na nějaký nový film, že to třeba někoho zaujme nebo tak. Protože do toho hrozně jako nadšenej.

F3: [01:07:49] Já jsem asi dvě tři hodky zpátky házela na Instagram a prokopírovala jsem to rovnou na Facebook fotky, co mi naposílala spolubydlící, která právě jako vlastně na Facebook moc nepostuje, ale udělala haldu úplně skvělejších fotek prostě od nás z bytu a z takových různých akcí. A ty fotky jsou černobílý, analogový a mají takovej jako zvláštní vibe a my jsme malovali obrázky a čmárali si po stěnách a dělali jsme si piknik prostě na vydlážděném dvorku a tak. A já tam vždycky dávám takový weirdo, creepy popisky. Tak jsem to teď právě sdílela. A jak říkala F4, že si hrozně ráda projíždí ten svůj Instagram, tak pro mě je v podstatě tohle do jistý míry ochrana před tím FOMO, že jako když prostě koukám jak ty lidi mají skvělý životy a tak a pak se prokliknu prostě na jejich profil a říkám si, tyjo, ten byl na toliká místech, oni furt někde jezdějí a to, A pak si tak jako když vidím sama jak hodnotím ty ostatní lidi tak si říkám jak asi lidem přijde jako můj profil a podívám se na ten svůj profil a říkám si sakra, ale můj život je taky skvělejší (všichni: smích). Mně to tak jako uklidní, no, že, že mě taky jako baví kultivovat si právě ten profil, v podstatě o sobě, vědomě, nebo co

nejvědoměji a...se jako vystavovat v tom světle, ve kterém chci být viděna lidma, kteří mě sledují na sociálních sítích. Tak, no.

Moderátor: [01:09:35] Chcete ještě někdo sdílet?

F2: [01:09:38] Já jsem sdílela poděkování do maturitní skupiny. Že to bylo super, že doufám, že se všem bude dařit, protože s některými lidma jsme se jako neviděli po předání vysvědčení, takže jsem tam tak jako hodila jenom že děkuju všem, no a že snad někdy, no. To bylo asi tak jako jediný, to vlastně byl první status za tu dobu, co mám ten Facebook teďka jako...Doufám že nekecám, myslím, že nic jinýho jsem jako status nedávala do další skupiny. No možná, možná vlastně jo. Takže to nějaký jako takovej příspěvek jinej. Tak jako nic moc nesdílím, občas na Instagramu nějakou fotku a to jsou většinou nějaký selfička s nějakým lidma a nebo teda něco jako když jsem třeba někde... Ne, ne prostě jako v Praze nebo někde v zahraničí tak tam hodím nějakou fotku z nějakýho výletu nebo tak.

F3: [01:10:35] A proč tam házíš fotky z výletů spíš než fotky v Praze?

F2: [01:10:40] Tak jako pro mě ta Praha...Já nevím, no, mně to přijde takový...Prostě co v Praze, že asi mi to nepřijde tak zajímavý jako...Jako když...Když jsem byla třeba ve Švédsku, tak tam jsem byl prostě jako teďka nějakým způsobem ojedinele, jednou, třeba tam pojedu zas někdy, ale v Praze jako žiju a nepřijde mi to tak zajímavý, to místo prostě. Denní chleba jako pro mě. Takže mi nepřijde tak důležitý to asi jako někam dávat, protože ty lidi ví, že tady bydlím. Nebo myslím si, že třeba asi ví, že tady bydlím, takže...

F3: [01:11:14] Já třeba zas právě jsem měla dycky takovej jako vnitřní pocit, že...mi přišlo ne jako pokrytecký nebo tak, ale že spousta lidí si dává jako profilovky z dovolených, aby jako všichni viděli, že byli na dovolený, že byli pryč. A já jsem si vždycky stavěla na tom, že chci na těch sociálních sítích, který o mně maj něco vypovídat, dokumentovat jako i nějakým způsobem jakési svůj everyday-life. Proto třeba strašně cením ty fotky, co teď dělala [jméno], že...To jsou věci, kterými prostě jako žiju a až prostě za dvacet let se na ně budou koukat moje děcka, budou si to všechno jako i tisknout a tak a ukládat si to prostě do různých notýsků... Tak chci aby bylo vidět, jakoby kdo jsem já každéj den a ne kdo jsem třeba na dovolený nebo tak. Mě jenom zajímalo jako že...

F2: [01:12:01] Jasně, já tomu rozumím...Ale tak já ten Instagram asi neberu...

F3: [01:12:05] Asi to bude jak to různě lidi...

F2: [01:12:06] Jasně, já tomu rozumím no, jenže já tam nesdílím osobní jakoby věci asi ze svého jako every-day-lifu. Nemám tam takhle to ani na tom Facebooku, že se snažím jako tenhle odstup mít, že ho fakt...Jako můj osobní život sdílím podle mě třeba fakt s třema, čtyřma lidmi, který jako ví spoustu věcí, ale potom Instagram je takový jako pro mě jako trash místo, kde občas vidím nějaký příspěvek, když mi to přijde jako zajímavý. Že ani tak jako nekoukám na to, jestli to někdo komentuje, mám vyplý jako upozornění a je mi to tak nějak trochu jedno... Že mi přijde asi zajímavější fotka budapeštskýho parlamentu než fotka pražskýho hradu, na kterej koukám prostě každéj den, když jako...se jdu projít se psem.

F5: [01:12:55] Já bych k tomu asi přidala, mně třeba přijde, že jak bylo...Nemívala jsem takhle sterilní období, pokud jde o ty sociální sítě, vždycky bylo to něco aktivnější, ale poslední dobou mám pocit, že čím větší hodnotu pro mě ten zážitek má, tak tím méně jsem ochotná to sdílet, protože mám pocit, že mi to ti lidi berou v ten moment. Jako kdo má právo na to, co prožívám já, že jako si s tím sama natolik vystačím třeba i týden potom, protože mám tak jako pocitově v prožívání hodně velkou setrvačnost, že mám pocit, že mě o to pak tak nějak okrádají. Teď mi to ani moc nedává smysl, tak jak to vysvětluju, ale moc nevím, jak blíže to specifikovat.

F3: [01:13:36] Já třeba občas u tohletoho z toho mám jako pocit, že vlastně ve chvíli, kdy tu chvíli jako prožívám, kdy prožívám ten zážitek, tak už přemýšlím o tom, že bych to měla jakoby vyfotit a hodit na Facebook, že je to hrozně hustý a pak si chci hrozně nafackovat. Proč si sakra neužívám jakoby tu chvíli takovou, jaká je, místo abych prostě přemejšlela z jakýho úhlu to vyfotit, aby to vypadalo co nejlíp, aby ty barvy zůstaly věrný a tohleto. Že v tomhleto mě to jakoby okrádá, ten můj zvyk pravidelně přidávat věci na Facebook a tak.

F2: [01:14:09] Ty seš takovej ten turista, kterej jako to...Nebo jakoby, že seš takovej ten typ člověka, jak ty lidi prostě jakože...teďka to není nějak jako osobně, ale když jsi to říkala, tak jsem si úplně vybavila takový ty lidi, který se fotěj třeba na nějakých těch památkách třeba stokrát, aby to bylo jako dokonalý, že prostě vidím přesně to "jo, tohle půjde dneska na Instagram". Takový...nevím...víš jakoby

F3: [00:00:00] Vím, co myslíš, asi je to v o dost menší míře, ale... Ale částečně jo, že když už se někde fotím, tak prostě mám jako...

F2: [01:14:41] Aby to vypadalo dobře prostě.

F3: [00:00:00] No, chci aby to vypadalo dobře.

M1: [01:14:46] Já chci tu věc nasdílet tak, aby mně se to líbilo. Já to necejtím, nebo jako jasně, jasně že tam je tlak jako z okolí, ale...A mně přišlo hrozně zajímavý to, co říkala F4...Já přeci jen furt něco na Instagramu sdílím, ale setkal jsem se s lidma který mě zrovna jako zaskočili, když jsme se zrovna o tom bavili, tak mě zaskočili tím, že prostě okomentovali jednu fotku jako mezi čtyřma očima, že proč jsem to tam dával, jakože vždyť na tom nebylo ani nic...Že kdybych tam aspoň měl jako... Já jsem tam prostě měl vyfocený - šel jsem na jednu akci, měl jsem tam ten lístek a měl jsem tam lahev vodky, kterou jsme si dávali s kamarádem než tam prostě jdem. A kamarádka mi na to reagovala "Proč si tam dáváš tuhle fotku, když tam máš Vodka Božkov, kdybys tam měl aspoň, nevím, Havanu nebo něco takovýho". Ale to jako není moje motivace ukazovat že se mám nějak...že jako žiju líp než ostatní lidi nebo já nevím. A těchletěch momentů jsem měl ještě pár a pak jsem jako vlastně dospěl k tomu, že si tam ty fotky jako víceméně dávám taky pro sebe. Jasně, dávám je tam kvůli...Dávám je tam jako pro sebe v tom smyslu, že to chci sdílet, že vím že jsem tady třeba prožil něco hezkýho nebo tohle, co se mi teďka stalo v životě je pro mě důležitý a že chci jako aby o tom věděli kamarádi, ale jako ta hlavní motivace je dát to tam jako pro sebe a dobře, nějaký lajky nebo nějaký reakce, to už vnímám jako takovou nadstavbu. Tak jasně je příjemný, když vidím, že se to prostě lidem líbí, ale když se jim to nelíbí, tak jako furt je to důležitý pro mě. Jo a ještě jsem chtěl dodat, že já se jako když už vím, že tam chci něco dát, tak se taky snažím, aby ta fotka vypadala hezky, ale...No, to proto, že chci, abych tam měl tu vzpomínku jako hezkou, no.

F1: [01:16:50] Ale to asi jde ruku v ruce, víš...

M1: [01:16:51] No já vím, já vím no...

F1: [01:16:51] To co se líbí tobě většinou...Víš, když je to hezký, je to hezký jako.

M1: [01:16:55] No to bych neřekl, že to jde ruku v ruce.

F1: [01:17:01] No dobře, musíš mít dobrej vkus.

M1: [01:17:01] No tak mi definuj dobrej vkus jako.

F1: [01:17:03] Jsou fotky, který si řekneš "ježišmarja" víšco a může to bejt cokoli, strom... a řekneš si "mmm-mmm-mmm" a jsou pak třeba fotky, jako když vyfotí můj kamarád a řekne si "tyjo, to je strom." Víš, že to je...Víš, musí na tom být něco zajímavýho, no.

M1: [01:17:19] No a máme tady, nevim, 10 lidí a podle mě 10 dobrej vkusů, jako. Bych řekl.

F2: [01:17:24] Minimálně každej má svůj nějakej, osobitej styl.

M1: [01:17:27] No však to chci právě říct, že jako...Že...

F2: [01:17:29] Pro tebe dobrá fotka, pro mě špatná, že jo.

M2: [01:17:29] To já třeba vím, že neumím fotit a že já na každý fotce vypadám hnusně, takže tam žádný fotky nedávám. Většinou tam spíš jako dá někdo jinej a označí mě, než že bych tam dával já nějaký svoje fotky.

F3: [01:17:43] A jak funguješ na tom Tinderu, jakože tam musíš mít svoje fotky? (Všichni: smích)

M2: [01:17:53] To jo, ale tak tam je to stálý, že jo, tam člověk nepřidává, tak tam mám nějaký jako tři vybraný, kde vypadám jakžtakž. Ale na Facebooku tak to spíš jako přidává někdo jinej.

Moderátor: [01:18:09] S jakou motivací myslíte, že do toho jdou jako jiní lidi, že sdílí vlastně různé věci o sobě? Nebo narazili jste někdo na něco, co vás třeba překvapilo?

F2: [01:18:20] Já nevím, asi se hlásím...Tak to, tak já... paradoxně jako moje dobrá kamarádka, ať už jí mám ráda, jak jí mám ráda, tak to nechápu, tak vletěl... nebo nevím, jestli to je nějak jako rozšířený, každopádně měla dva Instagramový účty a jeden mi popsala jako osobní a druhý jako veřejnej na fame, takhle to bylo jako...Říkám "Co prosím, jako jak jako na fame?" "No tam dávám takový ty trendy fotky a chci tam mít ty lajky a to." Říkám to je zase pro facku, prostě jako...To je jako hrozný jako... Že jako asi ty motivy jsou takový jako ambivalentní, protože ona na jednu stranu chce mít jako soukromý profil a chce mít nějaký svůj jako okruh lidí na Instagramu a pak má druhý profil, kde dává každou kravinu, prostě hlavně aby to bylo cool a aby to ty lidi lajkovali a bylo to dobrý prostě a...Aby to vypadalo dobře a aby se to líbilo.

Moderátor: [01:19:16] Co myslíš, že z toho má?

F2: [01:19:19] Já myslím, že jako dobrej pocit, no.

F1: [01:19:19] Fame.

F2: [01:19:20] No, fame.

M1: [01:19:23] To úplně jednoduše navazuje na naše jako přirozený lidský potřeby, viz prostě Maslow a potřeba uznání, potřeba sounáležitosti, potřeba jako sdílet, potřeba být součástí nějaký skupiny.... Takže já dycky to vnímám tak, že ... To jsem si tak pro sebe jako vysvětlil, že když mně někdy tohle přišlo špatně, že ty lidi to jako sdílej proto, aby získali co největší zpětnou reakci, tak jsem si říkal ale jako... To je vlastně jako novej prostředek, kterej nám jako akorát novým způsobem dopřává uspokojování těch našich potřeb a nevím jak moc jim to jde brát jako za zlý. Že prostě ten novej způsob, kterej se akorát objevil a my se s tím teďka nějak učíme a cílí to na naše běžný lidský potřeby.

F2: [01:20:13] Asi záleží, v jakým je to kontextu, že jo, že jako... Člověk, kterej si to dokáže podle mě nějak jako takhle říct, tak je to supr, ale pak máš prostě lidi, který se srovnávaj a můžeš z toho mít dost nepříjemný jako problémy, že přesně jakoby nejseš ten uznávanej, že jo, a už to asi může mít i druhou špatnou stránku no, že ty lidi chtěj bejt to...

F1: [01:20:30] Jako já žádný takový přátele nemám, který vlastně by na fame sbírali lajky, ale vlastně znám pár lidí, ale jsou v Anglii. Vlastně tam je to hozený, trošičku úplně (hvízdne) jinak, že jako ty holky jsou fakt jakože... jsou... je pro ně fakt důležitý ty lajky a srovnávaj se a chtěj mít ty lajky a vlastně ani si ten život moc neužívaj. Oni přijdou a první co udělaj je ty fotky a to jídlo a takhle. Říkám "Jez, proboha" (Všichni: smích). Je to otravný a ona "Ne, to musí jako.. V dnešní době musíš jako..." Takže, no... Vlastně narušení toho běžnýho života.

F3: [01:21:17] A jak je to v Anglii jinak hozený, nebo...

F1: [01:21:21] No, je to víc intenzivní kurz než tady, mně přijde. Takhle, jako když jsem tam přijela, jakože tam mám část svý rodiny a samozřejmě sestřenka tam má nějaký kamarády a jsem se nima jako to a všichni... prostě maj ty Facebooky a maj ty Instagramy a maj Twitter. A vlastně první co udělaj, je... když jdeš někam ven, tak všichni si fotěj svoje drinky, pak tady ty drinky, pak takhle a já už mám drink dopitej a oni ještě ani nezačnou a je to... pro mě je to dost otravný, protože... Já chci nějakým způsobem komunikovat a... Nedostávalo se mi toho.

F3: [01:22:03] Nemyslíš, že je to třeba tím, že je to jakoby jiná řekněme sociální bublina? Že tady v Čechách se bavíš víc s lidma, třeba který na těch sociálních sítích nejsou tolik závislí, ale zároveň že prostě v Praze je spousta skupinek přátel, který fungujou úplně stejným způsobem?

F1: [01:22:20] Věřím tomu. Ale prostě myslím si, že je to kulturní. Když pojedíš jako do Ameriky nebo když znám lidi z Ameriky, tak jsou velice podobní jako lidem z Velký Británie. Takže to je... nevím, jak to mám říct. Je to stejný když přijedeš do Anglie a všichni mají tunu makeupu, ale fakt jakože... Přijde mi to hodně podobný tady tomu, že je to takový jako že tam přijedeš, že jo, whoa. Sundej si to. (všichni: smích)

M1: [01:22:52] Já jsem chtěl říct podobnou výtku, protože mi taky přijde, že ten základ bude všude stejnej, ale jako asi máš pravdu, že leckde bysme možná našli kulturní rozdíly, tak jako...

F1: [01:23:01] Třeba v Číně.

F1: [01:23:08] Nevim, třeba jako ten kulturní rozdíl je strašně třeba vidět mezi Ukrajinou a Českou republikou. Tam je to úplně... Tam... jako to, co lidi postujou - a neříkám, jakože samozřejmě, že já jsem z nějaký, z nějaký jakoby nějakýho města, tam je nějaký okruh lidí, že to není velkoměsto, to prostě jako to - ale prostě ten rozdíl je obrovskej. To co lidi tam dávaj... Oni tím vlastně žijou nějakým způsobem, že jako, nevim... Je to strašně zvláštní, ale pro ně je to fakt hrozně důležitý, když bydlej někde v prdeli na nějaký vesnici. Ale ten Facebook prostě jim fakt přináší nějaký... nějaký uspokojení trochu.

M3: [01:23:50] Chtěl jsem se zeptat - jak na vás působí, když potkáte někoho zajímavýho někde na párty na minutu a pak si ho teda přidáte a on tam nic nemá. On tam má jenom jednu fotku. Jestli z toho třeba jako... Jak to ovlivní váš postoj k tomu novému, potenciálně zajímavýmu člověku, kterej ale tam nic nemá?

F2: [01:23:50] Že má prázdnou tu životní galerii, jo, nebo...

M3: [01:24:10] Jako nic, prostě jenom fotku třeba.

F5: [01:24:13] U mě vzrůstá jeho kvalita.

F3: [01:24:20] U mě naopak, já si zase říkám "tyjo, ten člověk musí být divnej, on prostě má něco jako nějaký ohromný tajemství, který nechce nikomu ukázat a proto tam nemá žádný fotky".

M3: [01:24:29] No, to sedí no.

F4: [01:24:29] Já si řeknu jako... Tak ten musí mít asi fakt zajímavěj život a fakt jako... Prostě ho obdivuju za to, že nemá potřebu to tam jako všechno flákat, že si řeknu "tak ten jako asi fakt je zaneprázdněnej a má co dělat a má prostě jako nějaký kvalitní věci, co dělá každej den". Že prostě nescrolluje je a nepřidává tam ty věci.

F1: [01:24:50] Hm, záleží asi jaký jsou věkově. Co když je to třeba nějaký starší člověk...No, starší. Tak si řeknu, že prostě neumí s počítačema. Jako viz moje máma, ta prostě tam má jednu fotku a řeknu si "tak to je negramota prostě". Ale když je to nějaký mladěj člověk, tak stejně. Je to prostě divný.

F3: [01:25:09] A teď je ještě otázka, jestli tam jako nemá žádný fotky ve chvíli kdy ho ještě nemáš přidanýho, tak si říkám "oukej, cení si svoje soukromí". Tak si ho teda přidám, abych viděla.

M1: [01:25:24] No já když... takhle si někoho přidám a ten tam nic moc nemá, tak si spíš tak jako obdivně řeknu "no, to je dobrý, to je člověk, kterej nežije ten mainstream náš". Jakože

přijde mi to...no, každej jsme nastavanej úplně jinak a někdo má jako potřebu to tam udržovat živý a dávat tam nový věci a někdo to má tak jako trošku z povinnosti, nebo že... má to pro nějaký praktický účely. Říkám si "tak nic no, tak se žádný informace nedozvím asi navíc."

F6: [01:25:51] Vzhledem k tomu, že můj profil vypadá tak jako podobně, že tam mám tak jako pár fotek a ty jsou většinou už několik let starý, tak mně to přijde, že ten člověk asi to bude mít prostě hodnoty posunutý tak jako já, tímhle způsobem, takže mně to nevádí no jakože...

Moderátor: [01:26:04] To je kam, posunutý hodnoty?

F6: [01:26:06] No jakože se nemusí prezentovat tomu širšímu okolí, že mu stačí když prostě, že asi taky spíš preferuje tu komunikaci jako osobní, což já taky. A jediný co teda mě jako zarazí, když ten člověk nemá jako ani tu jednu fotku, třeba na tom profilu když má nějaký takový ten obrázek, kde není on sám, kde je tam zvířátko nebo tak... Tak já si spíš jenom tak jako řeknu vždycky, že když je to někdo koho jsem si přidala, tak chci jako... Že si nemůžu ověřit, jestli je to fakt ten člověk, nebo jestli to je jen shoda jmen. Jinak já mám zvířátka ráda, takže proti tomu nic jo, ale jako spíš jenom dycky mě to tak jako zarazí, jestli to teda fakt je ten člověk, co ho znám. Takže potom je to jako těžší to odhadnout. Ale jinak jako.

Moderátor: [01:26:57] Tak jo, pojďme ještě na tu další otázku, ať to stihnem. Jestli vlastně sítě někdy hrály nějakou důležitou roli v nějaký jako situaci životní pro vás, kdy fakt bez toho by to bylo úplně jiný.

M2: [01:27:15] Pro mě teda rozhodně, protože já sám jsem měl tu sociální fobii dřív a vlastně mnoho let ten můj sociální život se odehrával jenom na těch sociálních sítích. Tehdy to ještě nebyl Facebook, bylo starý lidé.cz. Takže jako pro mě to bylo tehdy jako hodně důležitý. Jo, to bylo lidéčko a ICQ. No a vlastně jsem, vlastně jakoby přesto našel nějaký kamarády. Vlastně moji nejlepší kamarádku jsem našel přes sociální síť.

F4: [01:27:53] Já mám vlastně takovou situaci - my jsme měli výměněj pobyt na škole a vlastně s Portugalskem a dostali jsme tak nějak jako jména. A oni dostali ty naše jména dřív, tak si nás našli na Facebooku, všechny si nás přidali. Ale to je teda... To nám bylo prostě 15, jo, takže to je prostě takový. A všichni jsme sjížděli ty jejich profily a vlastně řekli jsme si tak teď si musíme najít - jako s kamarádkou jsme si řekly - musíme si najít nějaký prostě cool lidi, se kterejma jako se budeme bavit a ke kterejm budem moct jezdit na prázdniny. Tak jsme prostě sjížděly a teď Instagram tohodle, tohodle, jo a tyhle se kamaráděj spolu. Musíme si najít skupinku kamarádů. A nejlepší je, že my jsme jim fakt napsaly, fakt to vyšlo a doteď se vídáme, prostě tři roky zpátky a vlastně... Jsme se takhle poznali přes ty sociální sítě a jako našly jsme si lidi, který jsou stejný jako my, mají společný zájmy a hlavně který se spolu bavěj, takže my jezdíme jako... no vlastně už jsme jenom dvě, tak jezdíme jako dvě tam a oni tři sem. A jakože fakt to vyšlo a hodně to změnilo můj život, bych řekla.

F2: [01:29:03] Jako kdyby nebylo Instagramu, tak teďka taky asi nejsem s přítelem, s kterým jsem teďka. To byla taková náhoda asi bych řekla, protože byl vlastně označený na fotce někoho, koho jsem jako znala a díky tomu, že jsem tu fotku lajkla na úplně cizím profilu, tak on si pak jako projížděl, kdo to lajknul, viděl tam můj profil, tak si jako, kdo to je, že mě nezná no a jako ta komunikace šla prostě přes Instagram, no. My jsme míjeli v prostředí, ve kterým jsem se vyskytovala taky, ale nikdy jsme spolu jako nekomunikovali ani jsme se neznali

jménem a pak až vlastně zpětně jsem zjistili, že jako... Jsme se vlastně mýjeli furt, ale ten nějaký kontakt začal vlastně jako díky sociálním sítím prostě úplně jako náhodou.

Moderátor: [01:29:53] Měli jste třeba někdy nějaký jako problém, který jste v první řadě řešili přes sítě? Ať už přes Messenger nebo přes nějaký veřejný sdílení.

F3: [01:30:05] Já jsem se dostala do spousty situací, ve kterých spíš jakoby tyhle... Ten content co lidi přidávali na sítě generoval problémy. A s tím, že pro mě třeba jako úplně osobně, tak si občas musím dávat hodně bacha... Občas prostě nejsem k lidem ve svém okolí úplně upřímná ohledně toho třeba proč se s nima nemůžu vidět, respektive nechci vidět ohledně toho kdy... Občas jezdím... Jsem ze severu, nejsem z Prahy, jsem od [město] a občas jakoby tam jezdím. A třeba některým lidem neřeknu o tom, že jedu domů, protože vím, že by se se mnou chtěli vidět, a já už mám ten víkend prostě plnej a nemám na to jako čas, energii a to. Tak se musím hrozně hlídat, abych něco nehodila na storíčko, aby tam nebylo poznat to místo, aby nevěděli, že jsem tam byla. Pak třeba jak se mi to ukrádá dost jako do života, že... přestože jsem docela heavy user of social networks, tak hrozně nerada mám, když člověk s někým nekomunikuje face-to-face a zároveň u toho má vytahutej telefon a už několikrát jsem se hodně nehezky pohrotila s kamarádama za to, že prostě jsem jim ten mobil jako brala a házela jsem ho pryč a oni prostě se vztekali a tak. A pak teda ještě znám spoustu případů, kdy si lidi navzájem lezli na Facebooky, zjistili, že se podváděj, zjistili, že prostě tohleco a támhleco... Nebo třeba holčina přidala fotku... Nebo kluk přidal storíčko, na kterým byla holčina a její přítel prostě a takovýhle jakoby trojúhelníky právě vzniklý tím, že lidi o sobě navzájem věděj, kde jsou. Aniž by jim to někdo jako na přímo řekl, nebo, no, takovýhle... V takovejchle situacích jakoby mám pocit, že to nejvíc zasahuje do toho reálného života. Že v podstatě ta určitá... jako ta hranice je a je vlastně docela jako silná mezi lidským životem na sociálních sítích a lidským životem... v životě. Ale v těchhle těchhle ohledech právě mám pocit, že jako je ta hranice docela překračovaná. A pak se teda taky strašně vztekám, když se mnou někdo chce řešit věci, který mám pocit, že opravdu si zasloužej řešení face-to-face, když je se mnou chce řešit jakoby po síti. Prostě jako frajer napsal "Hele, F3, jak my to vlastně spolu máme?" Jakože... Wtf, nemůžeš počkat prostě dva dny než se uvidíme a zeptat se na to jako napřímo nebo něco? Takže jako to... to moc to...

Moderátor: [01:32:57] Vytočilo vás někdy, že někdo takhle něco chtěl řešit po sítích?

M2: [01:33:03] To jako ne, ale s několika lidma jsem řešil to, že mi třeba psali každý den takovýto "jak se máš" nebo "hezký ráno". Tak jsem s nima musel řešit, že mi fakt jako nemaj psát každý den.

F2: [01:33:16] Já mám spíš opačnej problém, že se mnou nechtěli řešit to, co jako... ale jako objektivně klidně mohli řešit na sítích, protože normálně takový věci řešíme a třeba mně napsali... ale když to bylo spíš asi z důvodu, že se jim to nechtělo psát, ale že si říkám "Ježiš proč, jako spěcháš někam? Jako dyť normálně mi tyhle věci píšeš, tak proč teď jako prostě čekat, pak na to zapomeneš a já jsem teď zvědavá a teď to chci vědět, když jsi to řekla a nadhodila to, že jo. Tak jako opačnej problém, ale zas to nejsou podstatný věci jako jak to spolu máme.

Moderátor: [01:33:48] A mohla bys nějak víc přiblížit, co to bylo?

F2: [01:33:48] Ježíš nějaká vtipná situace... Kamarádka s přítelem a rodiče možná... Prostě něco ze života.

Moderátor: [01:34:01] Jako nechtěla ti napsat, o co šlo?

F2: [01:34:02] No. Ale pak jsme si potom když mně to vysvětlila osobně, pak jsme si o tom normálně psaly a znova to připomínala a ještě přidávala detaily. Ale to zas asi uznávám, to se jí spíš nechtělo psát jakože všechno.

M1: [01:34:13] Mně třeba hrozně vadí...Protože to je hrozně moc energie to naťukat, napsat. Já jsem hrozně ukecanej a jako ať už to je něco důležitýho nebo to není něco důležitýho, tak já hrozně radši mluvím, než abych jako něco sepisoval, a jednak je to daleko přirozenější ten kontakt, dostávám hnedka zpětnou vazbu, vidím toho člověka, jak reaguje, jestli ho to baví nebo ne. Prostě tak každej víme, jak je příměj lidskej kontakt jako plnohodnotnější než napsat zprávu. A já jsem se setkal s pár situacema, kdy jsem jako... Potřebuju něco vyřešit a potřebuju se domluvit, hele tak kdy se tam sejdem, tak jako volám, než abych napsal esemesku nebo zprávu. A už pár kamarádek na mě reagovalo jako "tyvole, nevolej mi, to je hrůza, já v dnešní době už vůbec nejsem zvyklá volat". Nějaký lidi všechno řešej už jenom přes zprávy a jenom by psali. A taky mě to ještě štve, když máme nějakej školní projekt skupinovej a potřebujem se domluvit třeba dejme tomu jako na nějakých nosnejch věcech, jako na základě čeho jako budem každej individuálně pokračovat dál a "Jo, to pak vyřešíme po internetu". Hovno. Tak jednak nebude jak se nebude stávat ta situace, že někdo napíše nějakej podnět a nezareaguje nikdo nebo zareaguje jeden člověk za půl den a prostě vyřešíme to teďka, sednem si k tomu spolu na deset minut, vyřešíme to kdo co teda je to hotový. Pojdte to vyřešit teďka, ne že to necháme na to, že si to napíšem a budem to tejdén řešit v kuse na chatu. Tak to mě štve třeba. Že mi přijde, že je plno věcí, který by se daleko efektivnějc a rychlejc vyřešily jako v přímým kontaktu než se s tím plácát po internetu.

F4: [01:36:13] To souhlasím, já mám přesně taky takovýho kamaráda, kterej taky...Vždycky, když se vidíme - my bydlíme asi ulici od sebe, tak se často potkáváme - a vždycky když si domlouváme, kdy si dáme potom nějakej sraz, tak to chci domluvit na místě. "Ne, napíšem si, já ti napíšu". Nenapíše mi a pak když mu napíšu, tak mi neodpovídá, takže to je úplně jako katastrofální a souhlasím, že tohle je taky naprd.

Moderátor: [01:36:40] Proč myslíte, že to takhle odkládaj lidi jako na síti, místo aby si to řekli osobně?

F2: [01:36:46] Aby nad tím nemuseli přemejšlet teď, v tuhle chvíli. A to se stávalo hodně mně, prostě že tak jako nevím, jako logisticky, kdy mně pojede autobus a prostě tak se musím podívat a pak to můžu nějak to. A ne říct jako počkej, tak já se tady podívám, kdy za tejdén mně pojede autobus. Prostě je lepší to řešit jako operativně pak.

F1: [01:37:07] Jako je pravda, že v dnešní době prostě máme spoustu věcí musíme zařídit, spoustu podnětů, jako to plánování je mnohem těžší než kdysi kdysi kdysi, že. Tak je to... Když už vím, tak už vim, tak to napíšu. Ale v tu danou chvíli prostě když nemám třeba u sebe diář, když nevím, kde, co a jak, tak prostě...

Moderátor: [01:37:29] Když... když si vlastně představíte nějakou vaši jako naši historii užívání sociálních sítí, tak měli jste jako období, kdy to bylo v něčem jako jiný? A případně jako v čem nebo jako co se vlastně změnilo?

F5: [01:37:51] Myslím, že už jsem se naučila... Přitom Facebook vlastně každý den nebo každý den... Proto kdy na každý nebo na který den v roce jsem něco přispěla nebo ne, tak mi vyhazuje vzpomínky. Já už jsem se naučila je plynule mazat, protože pamatuju na to, že příště taky budu chtít být někde zaměstnaná a úplně nepotřebuju, aby si prohlídli věci, které jsou třeba sedm let staré. No.

M3: [01:38:19] Já to teda mažu jako. Ty věci starý.

M1: [01:38:23] Tyjo, to než bych promazal, to samozřejmě že jsem jako ke všem těm věcem jsem přistupoval jinak. Jednak na Facebooku si myslím, že jsme kdekdo byli jako daleko aktivnější, když to ještě bylo nějak cool.

Moderátor: [01:38:33] A jako v čem? Jako zprávy nebo...

M1: [01:38:34] Víc sdílet na zeď, no, třeba. Takže větší aktivita v tomhle. Používal jsem Snapchat, ten už nepoužívám. Daleko víc... Přijímal jsem... No to je taky nastavený tím, že teďka už tam je to množství toho contentu jako daleko větší. Už to prostě nestíhám všechno. Viz to, že jsem jako na Instagramu dva roky nazpátek jako viděl všechno, co tam bylo. Například taky díky tomu, že v tý době ještě Instagram neměnil pořadí těch příspěvků podle relevance, a když takový člověk dvakrát za sebou sekne nahoru, tak mu to přehodí úplně jinou zeď. Takže to mi úplně rozhodilo můj koncept toho, že člověk vidí všechno, co tam je, protože si to ten Instagram prostě poskládá, jak chce. Takže už třeba zdaleka jako nekoukám na všechno, to se nedá zvládat a přijde mi to zbytečný.

F6: [01:39:34] U mě se to určitě měnilo, sice ne nějak jako dynamicky, ale jako měnilo se to určitě. Já jsem si založila Facebook, když mi bylo asi 11, protože si ho založilo moje dvojče a pak jsem to nějak jako vůbec nepoužívala, jakože jsem to ani neměla... jsem tam ani nebyla přihlášená jako většinou, že v podstatě jako kdyby to neexistovalo pro mě. A pak nějak zase právě když jsem šla na gympl, tak to bylo tak 2 roky potom tak zhruba. Tak jako se tam právě založila ta třídní skupina, jako začalo to být jako praktický tam bejt, tak jsem se tam jako zase přihlásila, začala jsem tam chodit. A to jsem si třeba v tuhle dobu ani moc nechatovala s lidma, to je jakože... to se až začalo vyvíjet až jako později. A když jsem byla mladší, tak jsem měla Skype, ale ten už teď jako vůbec nepoužívám.

Moderátor: [01:40:30] Co u vás ostatních, změnilo se to v něčem nějak?

M3: [01:40:33] Tak když jsem studoval ještě na ČVUT, tak tam každej musel mít Facebook a musel ho používat, aby zvládnul tu školu, protože jsme všichni sdíleli naše školní projekty, opisovali jeden od druhýho. Bez toho by to nikdo nedal, bez Facebooku. Vůbec.

Moderátor: [01:40:43] A teď to třeba jako tolik nevyužíváš, že to na tohle nepotřebuješ?

M3: [01:40:55] No teď od října zase budu student, tak ale uvidíme, jak to bude těžký ta škola. To už nebude technický, takže to asi nebude tak potřeba.

F3: [01:41:10] Třeba pro mě se to hodně změnilo s tím, že jsem pořídila chytrý telefon. To byla jako první velká změna a pak druhá velká změna, že jsem začala mít data, který jsem vlastně dost dlouho jako neměla až v době, kdy je měli moji kamarádi. Že takový to, že člověk večer přišel domů ze školy, sednul si k tomu a pak si chatoval s těma lidma. To znamená, že jsme v podstatě si jako psali v živém čase, jako třeba na Skypu, jako to... A bylo to takový to jakoby "Ahoj, jak se máš" a takový věci. A teď už prostě je to fakt v podstatě kontinuálně proložený jako mým dnem, řekněme. A už i třeba jsem se dostala do fáze, kdy se... Když vidím, že mi někdo napsal a je to třeba někdo, u koho mi záleží na tom, co si o mně myslí, tak si to nezobrazím a neodepíšu na to hned ve chvíli, kdy tu zprávu vidím i když bych mohla, aby neměl pocit, že nemám co dělat. Aby neměl pocit, že jako jsem pořád připoutaná k těm sítím, aby jako, aby to vypadalo, že jakoby já jsem hrozně busy a odepíšu ti, až na to budu mít chuť. Takže to, že když jsem si ten Facebook, taky mi mohlo bejt nějakých 11, 12, 13? Nevím. Bylo to ještě před tím, než jsem jako by mohla reálně mít ten účet založený. Jsem tam dlouho lhala o svém věku. Tak to byla taková jako večerní zábavička a tohleto. A teď už je to prostě hodně jako silná součást mého života. Až mě někdy jako děsej jak iPhony vyhazují ty statistiky toho, jak dlouho jsem kde na čem jako strávila. Tak se to pak snažím i třeba vědomě regulovat. No, protože... To je prostě ta výplň toho, že jakoby stojím na zastávce - podívám se na telefon, začala mě nudit přednáška - podívám se na telefon.

M3: [01:43:20] Jak na tebe třeba působí, že ti pořád volám a nikdy nic nepíšu? By mě zajímalo. (Všichni:smích)

F1: [01:43:27] No...

M3: [01:43:29] Jak moc tě to štve?

F1: [01:43:29] Víš co, když je to takový... když ti napíšu nějakou... když mi můžeš odepsat jednoslovně, si říkám ježišmarja. Říkám: "Ano?" A pak M3 mi třeba chce něco říct znova a zavolá mi hned potom: "Hele, prosímte..." Říkám "Ano?" A je to takový...že já mám co dělat většinu mého času. Ale v pohodě, jakože nebylo to zase jako nějak extrémní, jinak bych ti to řekla. Ale je pravda že jako to textování pro mě... Já jsem objevila nedávno hlasové zprávy. Prostě kliknete a nahrajete to tam a bum je to tam a nemusím klikat, ušetří to čas, tyjo, super. Nemusím se starat o nějaký pravopisný chyby prostě.

F3: [01:44:15] Tohleto strašně nesnáším.

F1: [01:44:17] Já to miluju.

F3: [01:44:19] To je prostě ...Vždycky jako si člověk s někým píše a pak ten člověk má právě nějakou takovouhle dlouhou složitou myšlenku, kterou není schopnej napsat. A já si to chci přečíst teď hned, ale nemám po ruce sluchátka, jsem v místnosti plný lidí - jakoby chceš, abych tvůj příběh sdílela s místností plnou lidí? Nechceš, tak mi to napiš sakra.

F1: [01:44:34] Jo, tak to já takhle nemám, že bych byla nějak extrémně v místnostech plných lidí, ale prostě když kamarádka mi jako chce něco říct a je nadšená někde v Austrálii a potřebuje to rychle a to a nechce to psát a prostě řekne úplně... to je jak kdyby byla vedle mě prostě. Takže to je super.

M1: [01:44:54] Z pohledu toho odesílatele je to super, že jo, z pohledu toho příjemce - ne vždycky.

F6: [01:44:58] Já to teda taky nesnáším, jakože naštěstí většina mých kamarádů píše, takže to je v pohodě, ale já. Taky s sebou třeba nenosím většinou sluchátka, takže jako... A většinou se k tomuhle... mám čas jako na tohle kouknout třeba v MHD, tak to se mi úplně jako nechce si to přehrávat v MHD.

F1: [01:45:13] Jako to je pravda zase, stalo se mi to v MHD a byla jsem trochu naštvaná, ale zase bylo to hodně upřímný poblahopřání k narozeninám, takže....

F4: [01:45:24] Když ještě přemýšlím nad tím, jak se to jako vyvíjelo, tak... Jak jsem zmínila, že jsem neměla vlastně čtyři roky žádnou sociální síť, tak to bylo vlastně skoro celou střední. A to jsem zaznamenávala taky jako takovej... jakože jsem byla vyřazená totálně, ale ne jenom jakože...že jsem neměla Facebook, ale že i to lidi mi to dávali jako sežrat. V jistý třídě konkrétně, že prostě...To byl zrovna jako podle mě takovej věk, kdy ty lidi jako to fakt hodně řešili jako Facebooky a tohleto a mě to bylo...To bylo ještě na základce vlastně, já jsem si to zrušila někdy ve třinácti a vlastně mám to teďka jako rok čerstvě. A to bylo takový jako pubertální období, kdy jsem to fakt jako nepoužívala a všichni okolo mě s tím jako strašně jak je to to a...A na střední to bylo ještě jako horší o to, že tam byly ty informace přesně jak už tady bylo taky zmiňovaný, že to bylo jako spíš donucený, že tam je ta spousta informací. No a to no a jako... Můžu třeba i jako zkušenost, že jako ty vrstevníci prostě... Konkrétně teda v mojí třídě to jako nepřijímali až na nějaký výjimky, že to bylo jako hrozně jako diskriminující, že vlastně ty nemáš Facebook, ty jako neexistuješ, no. Teďka mi to přijde takový jako...Jako divný, že si to jako... Takový primitivní názor no, asi.

F2: [01:46:47] A jakejs k tomu měla důvod, nebo a jako motivaci, když tě vlastně rejpali jako..proč sis to nezařídila?

F4: [01:46:55] Hele jako já ...Když jsem si to rušila, když mi bylo těch 13, tak to byla taková recese, protože mě štválo, kolik na tom trávím času. Že jsem věděla, že na tom jako trávím hodně času. A to bylo nějak spojený i s tou dobou, kdy Facebook měl nějaký update ohledně jako soukromí, kterej teda už běžel dávno a teďka to jako... tenkrát to oficiálně jako sdělili světu, že teda jako sbírají data a takovýhle kraviny, tak jsem si řekla že ne, že jako...Jsem byla hrozně jako uvědomělá ve svejch třinácti, tak jsem si to smazala a docela mě asi i namotivovalo hodně... Já jsem si totiž jako status na Facebook, že jako "po Novým roce ahoj", a kdyby jako někdo chtěl zůstat v kontaktu, tak ať mi pošle číslo. Že jako můžem bejt v kontaktu po čísle a spousta lidí jako vlna, prostě že to nezvládnou, že jako si to založim za dva tejdny, za tři. A to mě jako hodně nakoplo k tomu, jako... to vydržet a vydržela jsem to 4,5 roku, no. Pak už, pak už...Jako nejdřív to bylo takový to, že jsem si chtěla dokázat, že to dám a pak už... Jako bylo mi fajn, no. Jako asi bych se vrátila...Kdyby to šlo, kdyby nebyla škola, tak okamžitě to ruším. A fakt to bylo úplně super, jako... Nejlepší prostě jako období bez sítě. To je takovýho jako času, co člověk jako vynaloží jinejm věcem a lidem. Že i kolikrát jsem se přesně...Telefony - že člověk komunikuje s někým a ten druhý vytáhne telefon, jako by je to prostě nezajímalo, no, tohle.

F3: [01:48:19] Ale to, jestli druhej člověk vytáhne telefon neovlivníš svojí jako existencí na sítích.

F4: [01:48:19] Ne, ale že já jsem... jakoby... Že jsem neměla tendenci to dělat, ani to nemám tendenci to dělat teďka, ale že jsem si toho všímala o to víc, že já jakoby jsem tohle chování infekční neměla třeba tolik, jako ty ostatní, když se mnou komunikovali a právě třeba čuměli u toho na Facebook, protože mohli a já jsem nemohla a mně to bylo jako tak nějak jako jedno.

F3: [01:48:42] To je hezký, jak jsi to popsala jako infekční chování, protože je fakt, že jakmile jeden člověk vytáhne telefon, tak pokud v té skupině není jakoby druhej člověk, kterej by ho upozornil jako "Hej, dej ten telefon pryč", tak to dost často vede k tomu, že všichni ostatní vytáhnou telefon.

Moderátor: [01:49:01] Budem končit, jenom dořekni myšlenku.

M2: [01:49:02] U mě se to vyvíjelo tak, že vlastně jako dřív to bylo takový spíš ty anonymní sítě nebo... že jsem se tam potkával s neznámejma lidma jako, bylo to lidé.cz nebo MySpace. A když pak přišel Facebook, tak ten je víc jako uzavřenej do té skupiny, aspoň pro většinu lidí. Takže tam jsem začal spíš víc komunikovat jako s těma lidma, co znám a postupně se teda jako zvyšoval ten počet lidí, že na začátku jsem to měl hodně pasivní a měl tam pár lidí, teďkon už to používám vlastně jinak.

Moderátor: [01:49:31] Cos vnímal jako lepší? Nebo dá se to říct?

M2: [01:49:48] Těžko říct, no. Že to spíš odpovídalo tomu, jak jsem to měl nastavený a jaký ty sítě byly. Že ten, že vlastně nic tak... No ten Facebook byl vlastně trochu jako jinej než, než ty jiný sítě. A prostě to vycházelo z toho, co bylo, no. A i vlastně skrz to, že jsem ty kamarády neměl, takže jsem... takhle využíval, no. Teďkon bych asi neměl moc důvodů... jako cíleně jo, třeba na tom Tinderu, ale jinak abych jenom se tak jako vykecával někde s nějakyma anonymama, tak to... To úplně ne no už teďkon.

Moderátor: [01:50:26] Díky. Já bych vás nakonec ještě poprosila, jestli byste vybrali jednu věc, která tady zazněla, která vám přišla nějak jako nejdůležitější a případně byste doplnili nějakou myšlenku, něco, na co jsem se třeba neptala nebo vám přišlo, že to chybělo... A co by ještě mělo zaznít. Nevím, kdo máte rozmyšleno, tak klidně začněte.

F4: [01:50:49] Hodně ta potřeba uznání, proč to tam lidi dávají, to přesně, to mě hned napadlo jako první věc. A je to pravda, protože...jako hodně lidí prostě kouká, tak jako... viděli to a lidi, který prostě jako ani neznám měli ten čas, nevím, pár sekund svýho dne, aby jako viděli, co dělám a prostě lajkli to a jako cejtím se, že aspoň někdo mě má rád. Nebo jako tohle je extrém jako to takhle formulovat, ale myslím, že to je hodně pravda. A že prostě to vychází i z té pyramidy potřeb, že prostě ty lidi takhle jsou a my teď jenom využíváme k tomu vlastně něco jinýho.

Moderátor: [01:51:28] Díky. Bylo něco, co nezaznělo nebo nějaký důležitý téma nebo.

F4: [01:51:38] Podle mě asi ne.

M1: [01:51:39] Mně by třeba přišel zajímavější dotaz, jestli si tady lidi myslí, že... Jestli subjektivně vnímají, že jim to narušuje kvalitu jejich života. A jak. Mně přijde třeba...

M3: [01:51:55] Nutí to člověka brát nějakou zodpovědnost za svůj život, což je fajn. Můžeš si to nastavit podle toho, jak...

Moderátor: [01:51:59] Myslíš, že jako sociální sítě nutí člověka...

M3: [01:52:04] No je to další rozhodnutí, který já musím udělat, který ovlivní můj život, tím pádem je to zodpovědnost moje. Jestli se rozhodnu míň tam komunikovat a přijít o něco, získat něco jiného a tak dál. Musím vyvažovat, musím rozhodovat, brát za to zodpovědnost, za to, co jsem si vybral.

Moderátor: [01:52:21] M1, chceš k tomu ještě něco doříct. Nebo něco, co třeba nezaznělo?

M1: [01:52:25] Asi...asi ne.

Moderátor: [01:52:39] Oukej, dík.

M3: [01:52:39] Budu muset jít už za dvě minuty.

Moderátor: [01:52:41] Jasný. Nějaká důležitá myšlenka?

M3: [01:52:44] Je to o dost komplikovanější než to na první pohled vypadá. Hodně různých lidí, různých názorů, různých motivací.

Moderátor: [01:52:56] Protože spěcháš, tak já ti dám ten certifikát a potřebuješ potvrzení k přijímačkám?

M3: [01:53:07] Jo no.

Moderátor: [01:53:07] Jo, to si tam doplníš, že jo. Tohle...Kdyby cokoliv, tak se ozvi, napiš, vím, že jsem slibovala lidem, že můžou konzultovat věci k přijímačkám, tak...Dej vědět. Tak díky.

F1: [01:53:32] My si zavoláme. (Všichni: smích)

?: [01:53:32] Takový upřímně nadšený.

F1: [01:53:33] Jednoduchá věc, mu napíšeme: "Hele prosímtě." (Všichni: smích)

Moderátor: [01:53:39] Pojdme ještě k těm myšlenkám...S čím odcházíte nebo jestli tu zaznělo něco důležitého podle vás.

F3: [01:53:46] Já si myslím, že důležitý je, že se to řeší a že se o tom lidi bavěj. Protože spousta lidí ty sociální sítě používá dost bezmyšlenkovitě a myslím si, že jenom jako zamyslet se nad tím, jak často to používám, jestli to vnímám jako moc nebo málo, za jakým účelem tam

dávám ty fotky a jaký pocity ve mně vyvolává... vyvolávají různé reakce na ty fotky a tak dále. A třeba jakou roli to hraje v mém životě, že...

M3: [01:54:14] Ahoj.

Moderátor: [01:54:14] Ahoj, díky.

F3: [01:54:18] Netroufám si tvrdit, jakým směrem by se to mělo ubírat, ale minimálně si myslím, že by se nad tím měl každý jako zamyslet. A co se týče věcí, který tady nezazněly, tak ještě jedno takový jako velký specifikum právě ty informace jakoby...teda ty komunikace po netu a toho chatování je strašně snadná možnost replikace těch konverzací. To znamená posílání screenů, Ester a Josefína prostě, komukoliv cokoliv napíšeš, už to není tvoje, už to není vaše konverzace, kterou jste měli. Já jsem hrozně dlouho proti tomuhle tomu bojovala, protože kamarádka mi posílala kilometry konverzací, který vedla s tímhle kreténem a s tímhle debilem a se svým přítelem a prostě tohleto a tamhleto. "Ježíš podívej, co mi napsal" a sázela to tam a já jsem řekla "hej sakra [jméno] to nemůžeš, prostě tohleto"...Jakože to je vaše konverzace, můžeš mi to jakoby převyprávět nebo jako něco, ale necejtím se úplně jako pohodlně s tímhlectím. A teď už jsem to jako přijala a dělám to taky, protože je to mnohem snazší než někomu jako vypisovat něco nebo vykládat. No ale člověk s tím prostě musí počítat, že cokoliv komukoliv... Nebo i třeba jakože kluk by měl počítat s tím, že cokoliv pošle jeho holce, tak to posílá všem jejím kamarádkám. Takhle to prostě jako je.

F2: [01:55:30] To podle mě funguje jako i naopak, si myslím, jako u některých jako...U vybraných lidí...

F3: [01:55:32] Já třeba jako tenhleto náhled jako nemám vůbec ke klukům.

F2: [01:55:37] Jako co já pozoruju kolem sebe tak...

Moderátor: [01:55:40] Tak řekni krátce jenom.

F2: [01:55:42] Ne, že jako co vím od svehch jako kamarádů, tak co posílaj holky, tak to jako většinou jako taky se jako řeší nebo ukazuje nebo preposílá dál. Jako většinou... Konverzace taky, ale u některých vybraných lidí jsou to převážně fotky, což jsem chtěla ještě zmínit, že to tady nezaznělo a co si myslím, že je důležitý. Tak teďka jak je ten projekt, dokument "V síti", jestli jste...určitě slyšeli. Tak to mi přijde jako se sociálníma sítěma hodně spojený, ale to se úplně netýká, to je takovej podle mě off-topic trošku, že to není úplně tohle téma, ale myslím si, že jako... ty.... Že sítě vlastně umožňujou páchat i spoustu jako špatných věcí, no.

Moderátor: [01:56:23] Jaká byla důležitá myšlenka nebo něco, co ti přišlo jako...

F2: [01:56:31] Mně se líbilo, co vlastně už zmiňovala F4 a ještě to zmiňoval s ní M1, to s tou sounáležitostí, no. Že mě to vlastně asi jako netrklo úplně, že by ta kamarádka jako chtěla vlastně sebe-potvrzení takhle od někoho jako úplně... Ale zase jako...jakou to má váhu, když je to od cizího jako člověka, ale asi jo.

Moderátor: [01:56:53] Díky.

F3: [01:56:53] Možná o to větší, že je to od cizího člověka.

F2: [01:56:54] No, to je takový...

F1: [01:56:57] Jako třeba když jsem byla mladší, tak jsem to měla dost jako... Ne podobně, že bych chtěla fame, takhle jsem až nebyla, ale bylo to takový, že spousta lidí, když jsem je víceméně neznala a chodila jsem do školy, víš co, takže byla to spousta lidí, jakože seš populární. A pak úplně jsem zjistila, že vůbec ty lidi... Shallow, nic nebylo jakože... Nic do hloubky, prostě bylo to úplně o ničem. Ale v tu dobu mi to přišlo docela fajn.

F6: [01:57:31] Jako co mě přijde důležitý je, že se to jako... že většina lidí má ten nějaký tam vývoj, že prostě jako třeba dřív, když začali Facebook, tak tam jako byli hodně nebo tak a že prostě pak si to začali uvědomovat a začali to regulovat tak, aby to vyhovovalo jejich potřebám, takže třeba ti co i to potřebovali, aby propagovali nějakou svou práci nebo dílo, což je dobrá myšlenka, tak... že to jako prostě, aby to vyhovovalo jejich potřebám a aby je to právě spíš neomezovalo, ale jim to prospívalo, takže se to snaží regulovat, aby to bylo v nějakých právě těch jako dobrech mezích.

Moderátor: [01:58:06] Díky. Bylo něco, co nezaznělo, co tě napadá?

F6: [01:58:14] Za mě asi zaznělo všechno.

Moderátor: [01:58:14] Dík.

F4: [01:58:20] Jenom teď mě napadlo, že nezaznělo, protože to se jakoby nás úplně netýká, jakoby náš věk a naše vzdělání a tak. Ale ty dezinformace - že jako ty lidi to fakt dělaj, že mám prostě... některý mám jako v přátelích a jako fakt sdílej věci ze stránek, který mají i v popisku napsaný "tohle je satira" a lidi tomu věřej.

Moderátor: [01:58:25] Dík.

F4: [01:58:36] No, že to se úplně netýka jakoby naší skupiny, no, takhle.

F5: [01:58:50] Mně přijde jako důležitý point to, že už to vlastně společnost bere jako opravdu normu, to, že fungujeme na sociálních sítích a v momentě, kdy tam někdo není, tak vám to může začít vyčítat nebo brát to jako komplikaci, že vlastně stěžuje život tím, že tam nejste.

M2: [01:59:02] Já asi jako nemám nic na vypíchnutí, jenom co tady nezaznělo... Já mám pocit, že na těch sociálních sítích, hlavně v těch diskuzích a tak, že se ty lidi daleko snadněj pohádaj než v reálu. Že jsou jako mezi sebou v pohodě v reálu, ale když se tam jako argumentujou na nějaký diskuzi, tak se to vyhroť daleko rychleji.

F1: [01:59:27] Jo, je pravda no, že přesně, že ta kritika je nepřiměřená někdy. Že když se vidíte... Když vidíte třeba nějaký komentý na Instagramu, nikdy jsem nekomentovala snad na Instagramu, ale někdy jsem to prolítávala, tak... Jakože lidi si dovolujou, právě jak říká....

Moderátor: [01:59:46] F3.

F1: [01:59:49] Jak říká F3, tak to není vaše, to, co postujete. Že vlastně lidi... Dáváte lidem tu šanci jakoby... to negativně jakýmkoli způsobem prostě ohodnotit. A je pravda, že vlastně jako na těch sociálních sítích jako není face-to-face, jak už to není jako taková ta slušnost, tak kolikrát si říkám, jakože...to je docela hustý.

Moderátor: [02:00:09] Mluvíte jako o veřejnejch...O lidech jako úplně cizích nebo...

M2: [02:00:14] Jo.

F1: [02:00:16] Jo jo jo.

M2: [02:00:17] No... Jak...I v nějaký uzavřený skupině. Lidi, který se jakoby i potkávají v reálu a tam to probíhá v pohodě, ale pak na tý diskuzi... a pak zase znova jsou v pohodě, když se potkají a jdou na pivo a jakoby nic.

F1: [02:00:34] Já spíš mluvila o těch cizích lidech. Že vlastně jak na Instagramu tě může sledovat kdokoliv vlastně z jakékoli části světa tak, vlastně, někdy je to fakt...

M1: [02:00:48] No, já si myslím, že se ta situace změnila, pokud to nemáš soukromý. Nebo jako...Asi od prvního založení Instagramu byla možnost to mít soukromý, ale myslím si, že na začátku byla ta tendence obecně větší, mít ten profil jako veřejnej, ale teďka se obecně...Já jsem si to taky dal...Už dávno jsem si to dal soukromý a můžeš to sledovat v tom, komu to jako přijmeš.

F1: [02:01:09] Jo, no, tam mám asi čtyři fotky. (smích)

F6: [02:01:14] Jenom ještě k tomu právě k těm konfliktům, tak jako já to znám jakože z obou z těch, jakože buď i veřejnejch stránkách, jako veřejnejch profilech a tak, ale u nás je to třeba dost. My máme jako sku...Já jsem v dramaťáku a jako my máme skupinu takhle na Facebooku a tam jako jsou ty, prostě je to hodně vyhocený většinou, protože... ty lidi mají takovou tu bezprostřední příležitost, jako když jsou našťvaný, to tam rovnou napsat, že normálně, když jsme třeba neviděli a je něco v týhle souvislosti jako našťvalo,tak prostě než jsme se viděli, tak uplynula nějaká doba a oni se tak jako uklidnili, měli nějaký nadhled nad tím. Takže v osobním kontaktu ty konflikty nejsou takový, než to...Na tom jako...to jsou v podstatě hodně jako třeba i nenávistný věci, co tam ty lidi píšou, protože se nad tím nemají čas...Nebo právě tam není donucení, nejsou donucený k tomu, aby se nad tím zamysleli. Pardon, já trochu chraptím.

Moderátor: [02:02:07] Dík.

F6: [02:02:07] Takže tak.

M2: [02:02:07] Myslím, že to je i částečně způsobený tím, že tam nejsou vidět ty emoce a že to ty lidi jako pochopěj...víc si to vztáhnou k sobě, víc to pochopěj jako negativně, že to myslí jako špatně ten druhý člověk.

Moderátor: [02:02:25] Nevím, jestli ještě ty chceš nějak uzavřít...

F1: [02:02:29] Mm-mm. Jen ty hejty. Tak to jako... I když třeba jsem v jedné skupině, i když to není nějakým způsobem ani důležitý, tak ty lidi se tak strašně rádi opravují tam jako, v reálu by nikdo nic takového neřekl prostě a tyhle ty jakoby...Facebook a...Tak dávají prostě jako takovou tu svobodu se vyjádřit úplně vyhrcočeně, což není nutný a v reálu by se tak jako většina lidí nechovala, jak tam není ta odezva, ten nesouhlas druhého člověka face-to-face, tak je to, je to...Jo.

Moderátor: [02:03:09] Díky. Tak já vám moc děkuju za účast dneska. [organizační věci]

Příloha 5 - Přepis fokusové skupiny 2

Moderátor: [00:05:11] Tak já bych vás na začátek poprosila, jestli se představíte, stačí jen křestní jméno a jestli byste k tomu přidali jaký sociální sítě využíváte a k čemu, případně kdy. Nevím, jestli někdo chcete začít?

?: [00:05:27] Ne. (Všichni: smích)

Moderátor: [00:05:33] Nechci určovat. (smích)

F7: [00:05:34] Tak já jsem F7 a využívám Instagram, Facebook...Facebook, Instagram, Twitter, Pinterest... A nevím ještě, co... Možná ještě nějakou jako míň známější sociální síť. Využívá to pracovně, ale i soukromě, třeba nevím, na Instagram...Jako třeba Messenger - Facebook Messenger - používám na komunikaci s přáteli. Instagram taky jako občas sdílím fotky a podobně, ale používám ho třeba na inspiraci k... Třeba kam na dovolenou a podobně nebo nějaký jako zajímavý místa, restaurace a podobně. Twitter, ten používám spíš jako pasivně, spíš si tam jako čtu nějaký zajímavý tweety a zprávy a podobně. A na Pinterestu si hledám hlavně nějakou inspiraci, třeba i do kuchyně nějaký recepty a takovýchle věci.

Moderátor: [00:06:40] Díky.

F8: [00:06:40] F8 - mám to teda tady podobně jako F7 až na to, že to nevyužívám pracovně. Využívám teda hlavně Facebook, Instagram, Twitter, jestli se počítá YouTube jako sociální...Teda ne jako spíš pasivně, ale...

Moderátor: [00:06:52] Dalo by se.

F8: [00:06:53] Dá se to tak jako brát teoreticky... Ten Pinterest, asi hlavně tadycty. Facebook - teda ten Messenger hlavně co se týče komunikace s přáteli a Facebook jako takovou stránku hlavně kvůli škole, kde máme skupinovou... vlastně ročníkovou skupinu a tam řešíme zadání a všechno, takže tam asi nejvíc. Využívám Instagram, Pinterest a tak dál asi podobně jako F7.

Moderátor: [00:07:17] Díky.

F9: [00:07:17] Já navážu, taky F9. Mám to hodně podobně jako holky, používám Facebook kvůli škole, kvůli ničemu jinému tam nechodím. Přes Messenger si píšu s kamarádama. Pak používám Instagram, když sama tam dávám nějaký fotky občas nebo prostě sleduju fotky svých přátel, co kdy dělali a tak. Taky recepty na Instagramu sleduju nebo přesně třeba

dovolená nebo nějaký místa kam jet. Pinterest taky, když člověk hledá inspiraci nebo nějaký hezký obrázky... A ještě, no YouTube taky asi, že si člověk pustí nějaký video. No...Všechno.

Moderátor: [00:07:51] Díky.

M4: [00:07:55] Takže čau, já jsem M4 a já využívám teda Facebook, Instagram, taky ten Pinterest, asi ten YouTube, jestli to počítáte taky všichni. A mám dojem, že to je všechno. Ten Facebook využívám - komunikace s přáteli a škola. Pinterest - práce. Instagram jenom tak scrolluju a koukám na všechno možný. A jinak ten Instagram a ten Facebook tak je používám hlavně na to, abych sledoval i dění ve světě. Takže různý takový ty novinky a tak dále. Možná spíš novinky, ale... Jako přímo co mám lajknutý chcete nebo co sdílím nebo...to není zapotřebí?

Moderátor: [00:08:36] To nemusíš. (Všichni: smích)

M4: [00:08:36] Aha, takže celosvětové dění.

Moderátor: [00:08:40] Dík.

M5: [00:08:44] Tak já jsem M5, využívám teda hlavně no Facebook, Instagram a WhatsApp, jestli se dá říct asi. Facebook mám vlastně hlavně jenom na Messenger jakoby na dohodu s kamarádama, stejně jako vy. Instagram tam taky jenom pozoruju nebo hlavně jenom pozoruju. A WhatsApp mám čistě jako s rodičema a s prarodičema. A to je asi všechno. Ještě samozřejmě YouTube, ale tam fakt jenom koukám. A tím zakončím.

Moderátor: [00:09:12] Díky.

M6: [00:09:15] Tak já jsem M6 a mám to dost podobně jako všichni tady, překvapivě (všichni: smích). A používám Facebook, hlavně teda Messenger, abych byl ve spojení prostě s lidma, se kterýma už se jakoby nedokážu nějak úplně vídat osobně. Potom WhatsApp, to je to samý. Instagram, tam převážně sleduju, ale občas něco i zaslím, ale ne nic jako osobního, spíš jenom nějaký takový jako, nevím, zajímavý fotky nebo mimo místa, kde jsem byl. A LinkedIn používám. To je všechno.

Moderátor: [00:09:54] Díky, tak jo. Tak jo. Moje první otázka je: Když si vlastně představíte nějaký okruh lidí, se kterými se běžně vídáte face-to-face a srovnáte ho s nějakým okruhem lidí, se kterými běžně komunikujete na internetu, tak v čem se ty dva okruhy vlastně jako liší pro vás?

F7: [00:10:16] U mě se teda nelišej, musím říct. Že u mě jsou ty okruhy úplně stejný, prakticky. Kromě třeba pár výjimek, což jsou přesně třeba kamarádky ze střední, kterých bydlej nějak jako třeba hodně mimo Prahu daleko a nebo v jiný zemi a tak. Ale jinak jako je to totožný.

F8: [00:10:38] Já to mám teda taky tak, víceméně podobný, že nekomunikuju s nikým, s kým bych nekomunikovala normálně face-to-face, když je ta příležitost, každopádně jelikož mám kamarády po celým světě a i po celý Český republika a i mimo... Tak třeba s lidma z Kuwajtu se holt každé den vídat člověk nemůže. Jinak víceméně jako je to stejný.

F9: [00:10:56] Stejný.

Moderátor: [00:10:56] Stejný, jo?

M4: [00:11:03] Jestli jsem to dobře pochopil, tak jako jestli komunikujeme s někým, s kým jsme se v životě neviděli? A jen tak random jsme si ho někde našli?

Moderátor: [00:11:09] Nemusí bejt jen v životě, ale třeba... Třeba chodím do školy, tak tam vídám spoustu lidí, ale komunikuji s lidma, který už jsem třeba dlouho jako neviděla nebo... Nebo jsem je jako potkala jednou.

M4: [00:11:22] A jestli je tam jako něco rozdílného, jo? Aha. To asi ne, to je všechno stejný.

M6: [00:11:30] Já bych taky řekl, že to je stejný.

Moderátor: [00:11:35] Tak jo. Mají podle vás ty sociální sítě nějaký jako výhody, který vlastně člověk v kontaktu osobním jako nezíská anebo nemůže jich jako dosáhnout? Že přináší nějakou jako přidanou hodnotu něčím?

F7: [00:11:59] No já si myslím, že pro spoustu lidí - teda jako mě se to netýká - ale pro spoustu lidí je to anonymita prostě na těch sociálních sítích. Že když někde něco napíšou, nějaký komentář a nějaký hejt a podobně, tak si přijdou jako skrytý, i když vlastně jako na tom Facebooku skrytý nejsou, protože tam mají svoje jméno, mají tam svoje příjmení, mají třeba úplně téměř veřejnej ten profil, ale prostě přijde jim to anonymní, protože to neříkaj jako slovy, ale jenom to napíšou prostě někde.

M4: [00:12:34] No jako to asi úplně nevím, to jako jestli je tam nějaký takovej troll, kterej to má fakt úplně otevřený, jakože aby to všichni viděli, tak většinou to jsou nějaký fejkový účty a tak dále. To si nemyslím, že by asi někdo normální, kdo to má trošku v hlavě... v hlavě pořádku, tak jako jenom to tak sdílím, to si jenom myslím.

F7: [00:12:52] Jo, no, tak ono to není jako o tom, že to jsou úplně jako pro normální lidi, třeba jako jsme my, normální lidi jo. Člověk musí brát, že jako... Musí mít trošku tak jako vhléd mimo tu svoji sociální bublinu, jo, jakože si nemyslím, že všichni lidi jsou tak super, že...že prostě si neprijdou právě v té anonymitě na těch sociálních sítích. Myslím si, že právě si přijdou a proto jako... Neříkám - někdy jsou to trollové, který prostě to.... To jo, ale ne vždycky.

F8: [00:13:29] To já teda souhlasím s tadytím, částečně s F7, protože třeba jelikož trénuju děti, tak třeba například ten tatínek od těch...od holčičky, kterou trénuju - teda v [město], což je dál a tam to je trošku jiný než v Praze - tak si mě přidal na Facebooku a to, co tam píše za komentáře a celkově, tak normálně bysme ho klasifikovali jako že to je troll a že takovýhle věci nemůže nikdo myslet vážně. Každopádně to vážně myslí, co začal mít vyhraněný politický názory nebo například i třeba kamaráda babička... Tak on je z toho úplně zoufalej, že neví, co má dělat, že jí to vysvětluje, že ty lidi jako se můžou spojovat, že to ví a ta babička si to neuvědomí, takže to lidé mají [nesrozumitelné]. Každopádně spíš podle mě jedna z těch výhod jako takových je právě, že ne vždycky ta možnost face-to-face je s těma lidma. Takže samozřejmě kdybysme jako to měli porovnávat a mít možnost získat i ty informace a setkat se se všemi těmi lidmi, od kterých ty informace člověk přijme každé den face-to-face, tak

samozřejmě asi face-to-face je lepší než takhle. Na druhou stranu ne vždycky je ta možnost. Zas už v tom, že je tam možnost získat víc informací. A je tak...vzdálenost kratší.

Moderátor: [00:14:34] Souhlasíte s tím...

M4: [00:14:34] Ale já jenom jestli... právě že jako za mě... Třeba dám úplně, úplně banální příklad, dejme tomu máš nějakou...Nějakej příspěvek pod ČT24 nebo nějakou kravinu a tam jakoby lidi pod to píšou a vždycky když si rozkliknu nějakou totálně hejtovou nebo úplně kravinu, tak vždycky hned zjistím, že ten účet je prostě fejkovej. To prostě hned člověk zjistí podle fotek, podle těch příspěvků, přátel a tak dál. I když některý jsou fakt udělaný dobře, takže bych to ani já nepoznal, to neříkám, že ne, ale. Ale většinu fakt si hned zjistím, že to je nějaký trollík tam.

F8: [00:15:10] Nejde jako o procenta, ale každopádně bych zas nevyklučovala, že existují opravdu lidi, který to tak opravdu myslí vážně....

M4: [00:15:14] Jo, určitě. Jako má to jako dvě strany.

F8: [00:15:14] Nejde o to, jako samozřejmě, samozřejmě je tam spousta trollů, který to mají takhle a pak je spousta lidí, který to myslí vážně a je těžký to jako.. někdy to je lehký rozeznat a někdy to je jako těžší.

M4: [00:15:24] Tak většinou jakoby tohleto rozeznávám hlavně podle toho, jestli ten člověk tam jakoby pravidelně něco sdílí a potom ještě reaguje na ty komentáře od druhých, tak jakoby potom si asi řeknu, že to není troll a že to je nějaký třeba jednodušší člověk.

F8: [00:15:35] Jako vytrvalej troll...(smích)

F7: [00:15:38] Myslím jako i v nějakých skupinách třeba o stravování a podobně, tak to není... Tam to nejsou jako trollové jo, to jsou doopravdy jako lidi, který tam i sami sdílí nějaký věci a podobně. A pak prostě někdo se tam na něco zeptá a oni ho třeba absolutně jako vyhejtují, jo. I když by to třeba normálně...

F8: [00:15:59] Jako Mimibazar. (Všichni: smích)

F7: [00:16:00] No no no, to asi taky, no, ale jako tak takhle víš, že v těch skupinách jako jsem to myslela. Na těchhle veřejných webech a na různých...nebo webech... stránkách a politických třeba a podobně, tak to jo, to jako to... Tam jsou, tam jsou trollové, to jo.

F8: [00:16:17] Na mimibazaru nebudou úplně všichni trollové.

M4: [00:16:21] Kde?

F8: [00:16:23] Na mimibazaru.

M4: [00:16:23] Tam jako to jo no...Ale řekl bych, že i tam jsou...

F8: [00:16:24] Tam určitě taky budou, ale jako třeba dřív nebývali, žejo.

Moderátor: [00:16:30] Čím myslíte, že to jako je, že lidi se takhle víc jako rozjedou v některých směrech jako na netu, kromě té anonymity? Máte nějakou ještě jinou teorii?

M6: [00:16:45] Možná tím, že to píšou třeba když jsou doma nějak někde v pohodlí a tak, že mají prostě ten prostor se jako víc otevřít a vyjádřit se, na té sociální síti. Ať už je to teda tím extrémním směrem nebo ne no.

F8: [00:16:56] A nikdo na ně fyzicky nemůže.

F7: [00:16:58] Jsou v bezpečí, no.

F8: [00:17:00] Přesně tak, jako jsou v bezpečí. A kolikrát se tam najde i někdo jinej, kdo s nima souhlasí. Když jsme třeba, nevím, v hospodě, je tam 5 lidí, tak je o dost menší pravděpodobnost, že se mnou někdo bude souhlasit s vyhrcozeným názorem, než když je tam několik tisíc lidí, který to můžou vidět, jako spíš si tam najdu nějakýho spojence, kdo se se mnou bude ztotožňovat než v menší skupině.

M6: [00:17:19] A to ho ještě víc utvrdí v tom, že má pravdu.

F8: [00:17:21] A je spokojenej.

Moderátor: [00:17:24] Zažili jste někdy nějakou jako... Někákýho člověka, kdy když jste si s ním psali jako na netu, tak komunikoval úplně jinak než... Než když jste ho potom viděli jako osobně? Jakože nějaký... V čem... v čem byl ten rozdíl nebo?

F7: [00:17:37] Jo, mně třeba i spousta lidí, který znám osobně mi když se s nima přijdu...přijdou víc otevřenější, že mi jako cokoliv třeba napíšou, ale když jsem s nima jako v osobním kontaktu, tak to tak není, tak jsou víc jako stydliví.

M5: [00:18:02] Já jsem to měl takhle - kdysi mi jeden známej vyhrožoval, že mě zabije a že mně udělá strašný věci, když mě uvidí. Pak asi tejdén na to jsem ho potkal na zastávce a šel jsem za ním s tím, že jsem věděl, že mi nic neudělá, protože jsme byli jako na veřejném prostranství a byli tam kolem lidí. Ale šel jsem tam spíš, abych si to s ním jako vysvětlil, protože jsem v tom byl nevinně a vlastně se... vůbec o nic nešlo. A když jako jsem na něj zaťukal nebo on se obrátil a koukal, tak byl najednou jako hrozně jako milej a říkal "Jé, čau M5, co ty tady?". Ani jsme o tom ve výsledku nakonec nemluvili, pobavili jsme se o škole a jeli jsme každí svojí cestou jako. On byl strašně v pohodě, přitom tejdén mi psal před tím, že mi zláme nohy a najednou byl v pohodě.

Moderátor: [00:18:47] Jak si to vysvětluješ?

M5: [00:18:48] No vůbec nevím. No tak, když je ten člověk za tím telefonem a je doma, tak přesně jak tady říkaly holky, že prostě se cejtí v bezpečí jako na koni, protože na ně v tu chvíli ten člověk nemůže a nevidí tu reakci toho druhýho člověka tak, jak je to jako v reálu, tak je jako na koni, no, v tu chvíli. nakonec.

Moderátor: [00:19:06] Jak to máte vy, když si s někým píšete nebo když se vidíte osobně?

M6: [00:19:13] To je těžký to asi posoudit ne? Ale já třeba osobně to mám úplně stejně prostě.

Moderátor: [00:19:18] Jo?

M4: [00:19:19] Máte už první otázka ne nebo druhá? Jestli to chápu správně?

Moderátor: [00:19:25] Jak to myslíš?

F8: [00:19:26] No ta byla o lidech a tadyta je o stylu.

M4: [00:19:28] Jo jasně, takhle, tak jako tam je všechno stejný, takže...

F8: [00:19:30] Možná když píšu, tak si nedávám pozor na gramatiku. [smích všichni] [nesrozumitelné] si pak jako překontroluju, protože kolikrát člověk něco řekne přímo a pak - jo, to mohlo vyznít trošku hůř. Když to má člověk napsaný, tak jako víc vidí, jak to vyzní, ale myslí to stejně jakože.

M4: [00:19:50] Tak to já si hlavně právě že dávám v tomhle tom pozor jako na smajlíky hodně, takže... Aby to ten druhý jako víc pochopil, tak protože já někdy nechápu, když mi někdo napíše něco bez smajlíků. Nevím, jestli je to třeba chvíli ironie nebo tak, že když seš s ním, tak je to prostě takový jiný, no. Takže ne, na tenhle ten styl si dávám pozor, že tam klikám hodně smajlíků [smích všichni], aby ten druhý pochopil, že si dělám totálně srandu.

Moderátor: [00:20:20] Máte ještě někdo něco k tomu? Cítíte se jako bezpečněji, když komunikujete přes internet než jako v reálu?

F9: [00:20:31] Já naopak někdy nemám ráda, když si píšu s někým, s kým jsem si nikdy nepsala, znám ho třeba jako reálně, ale nejsem zvyklá na ten jejich styl psaní a právě nevím třeba, jak si nějaký zprávy vyložit. Přesně když jsou tam ty smajlíci, tak každé používá jiný smajlíky. A když si s někým píšu poprvý, tak jsem z toho vlastně taková nervózní, že jako si nejsem jistá, jestli správně si vykládám, jak to myslí nebo ne. Že...Přitom v reálu to člověk jako jasně rozezná, víš, o co jde, ale když je to jako v té zprávě, tak je to jiný než tohle.

F8: [00:21:00] Plus třeba když jako si člověk s někým píše, tak samozřejmě předpokládáte, že víte, s kým si píšete, ale prostě když s ním mluvíte, tak opravdu jako víte s kým mluvíte. Teďka to už teda není v tomhle našem věku, ale co si z puberty pamatuju, tak ne vždycky jste si psali s kým jste si mysleli, že jste si psali, nějaký kamarádi si předávali [nesrozumitelné] docela často. Takže to je vždycky takový "oukej a tadyto mi píšeš ty, nebo ti někdo vzal ten telefon", jakože ta jistota...

F9: [00:21:23] To se mi taky stalo, to chápu.

F8: [00:21:23] Tak to už je jak dávno, ale.

?: [00:21:24] Taky.

Moderátor: [00:21:31] Když se podíváme na tu první otázku, kdy jste naposled využili své sociální sítě a co to přineslo?

M6: [00:21:41] Ta bylo to dneska a zabil jsem tím nějaký čas v práci.

Moderátor: [00:21:45] A cos dělal, jestli...?

M6: [00:21:47] Odpočíval jsem od práce.

Moderátor: [00:21:50] Myslím jako na těch sítích.

M6: [00:21:51] Jo takhle, byl jsem na Instagramu a sledoval jsem hodinky.

Moderátor: [00:21:54] A... dobře...se budu ptát, kdyžtak mě zastav. Co na tom Instagramu jsi vlastně jako dělal nebo?

M6: [00:22:08] Tak prostě jenom scrolluješ dolů žejo a koukáš.

Moderátor: [00:22:10] A máš tam jako fotky známých lidí nebo obecně nějakých jako umělců nebo fotky přírody nebo... nebo...

M6: [00:22:19] I známých i přírody, prostě všechno možný no. Jakoby jsou tam určité příspěvky, který sdílí tvoji kamarádi. Já nevím, jestli to znáš nebo ne?

Moderátor: [00:22:28] Jo.

M6: [00:22:29] Tak proč se na to ptáš?

Moderátor: [00:22:29] Protože se ptám, jak to máš ty, protože to můžem mít dost jinak. (smích)

M6: [00:22:33] No mám to tak jak funguje Instagram, žejo, prostě tam mám příspěvky svejch kámošů, plus nějaký okruhy, který by to...dám sledovat nebo tak.

Moderátor: [00:22:44] Co vy naposled se sociálníma sítěma jste...

F8: [00:22:48] Já jsem dneska napsala zápočtovou Klausuru, takže jsme to řešili tadyhle, co se týče toho zadání. Co jsme takoví hodně v memech zběhlí, takže těch tam bylo taky hodně.

Moderátor: [00:23:03] Co to přineslo?

F8: [00:23:04] No tak zaprvý jsme se zasmáli, víme, že jsme v tom všichni spolu, že jsme všichni stejně blbí a taky za druhý jsme řešili odpovědi, dávali jsme tam zadání, jsem vlastně dávala, aby se lidi na to podívali, takže.

F7: [00:23:21] To já jsem si psala s babičkou. A s M6.

M6: [00:23:25] To tady nemůžeš říkat, že se známe. (Všichni: smích)

F7: [00:23:29] Pardón, tak s jiným [jméno]. (smích)

Moderátor: [00:23:36] A co to přineslo ti vlastně?

F7: [00:23:40] No domluvili jsme se v kolik sem vyrazíme, což je pozitivní. A s babičkou jsem se dozvěděla jak se má, co dělá, jestli je jí dobře a podobně.

F9: [00:23:55] Já jsem si psala taky s kamarádkou, se ségrou, takže mi to...Se ségrou jsem si i potřebovala něco domluvit, tak to jsme se domluvily, takže to mám vyřešený. A s kamarádkou jsem se dozvěděla, co se jí stalo ráno a nějakou nabídku se mnou řešila, co jí jako přišla, jestli to má vzít - ne vzít, takže to jsme vyřešily.

M5: [00:24:15] Já těsně před začátkem sezení tady a bylo to o dohodě jakoby plánů na navečer. S tím, že přineslo to to, že mám jiný plány na večer.

M4: [00:24:28] No takže já jsem se domlouval s jedním kámošem, že mě ostříhá dneska, s druhým kámošem si píšeme bezvýznamný konverzace nebo já nevím jak to říct, prostě známe se od malička, takže povídáme si o všem. A potom ještě s kámoškou...Už ani nevím, co to bylo. Takže takhle.

Moderátor: [00:24:50] Vnímáte, že vlastně ty sítě jsou jako každodenní součást jako života vlastně?

M5: [00:25:04] V dnešní době asi už jo.

M4: [00:25:09] Jako bez toho nevím, co bych dělal, no.

Moderátor: [00:25:10] Jakto?

M4: [00:25:13] Já nevím jako, bylo by to... Určitě bych musel projít takovým tím detoxem. To si myslím, že by musel každé asi jako, projít si... Ať si to namlouvá nebo ne, ale toto je takový ten standard jako mít to všechno hned, tu komunikaci. Ve chvíli, kdy by ji neměl hned, tak je to takový to, nevím, divný.

F7: [00:25:31] By si člověk zase zvyknul na volání, zprávy a emaily, no.

M4: [00:25:38] Ale jako musel by projít ten detox si myslím, právěže...

F8: [00:25:40] Což o to, podle mě že člověk jako sám, sám si myslím, že bych to jako sama zvládla, ale problém je v tom, že by museli ty ostatní. Jedna věc je jako sám, jenomže když ty druhý nebudou používat ten email nebo nebudou odpovídat na ty zprávy tak rychle jako na jinech sociálních sítích, pak je člověk nucen používat ty sociální sítě tolik, kolik jako musí. Kdybysme se podle mě všichni teďka domluvili a budeme si psát jenom zprávy, tak si myslím, že by to fungovalo, že by to jako nebyl nějaký problém a...

M6: [00:26:03] To už je taky jakoby sociální síť.

M5: [00:26:04] Do jisté míry je, no.

F8: [00:26:04] To už je pak taky, no. Takže tím pádem pak už bysme si posílali sovy, dopisy a to už je jako pomalejší, no.

Moderátor: [00:26:10] Když vlastně třeba řešíte, jestli...jestli budete něco řešit jako přes síť nebo až osobně, tak co jsou pro vás ty důležité jako kritéria? Kromě toho, že teda ta vzdálenost, jako jestli...jestli toho člověka... jestli bydlí v jiným městě a tak. Pak jste říkali... Pak jste říkali ještě něco a to jsem zapoměla. Tak jaký jsou pro vás ty kritéria vlastně?

M6: [00:26:47] Mně přijde, že když je to něco špatného, tak je lepší to řešit osobně, protože ten člověk nebude tak ostřej, jako by byl třeba po telefonu nebo přes nějaký WhatsApp nebo tak. Že ta reakce prostě nebude tak, tak hrozná jakoby oproti mně, když třeba řeknu nějakou špatnou zprávu nebo tak.

F9: [00:27:01] S tím souhlasím, přesně ty negativní věci, ale zároveň... tak nějak si nedokážu představit, že...Úplně nějaký příklad si vybavit, kdy jsem vlastně čekala, že bych něco řešila až v reálu, většinou už to třeba začne přes ty zprávy a pak... Třeba člověk mezitím dojde domů a pak už to řeší třeba face-to-face nebo něco, ale asi že bych něco vyloženě odložila. Nebo nějakou hodně špatnou zprávu nebo něco vážného by asi člověk neřešil přes... jen tak jako přes zprávy.

M6: [00:27:38] Nebo když třeba spolubydlící neumeje nádobí, že jo, to až osobně, aby prostě neměl šanci to. (Všichni: smích).

F9: [00:27:43] To bych asi mu napsala hned v tu chvíli, kdy to zjistím, protože bych nechtěla čekat třeba až do večera, kdy přijde domů a pak až večer bych si to s ním ještě jako vyřídila, že už to teda umeje.

F8: [00:27:51] Podle mě spíš za mě záleží, co definujeme tak, že to budeme řešit potom osobně, jestli když někdo to napíše a já mu řeknu "hele dobře, vyřešíme to potom, jako jo, chápu že seš to" a uvidíme se třeba večer, tak to klidně...Ano, jsou nějaký důležitější věci, ale pak jako jsou věci, který kdybych ignorovala tu zprávu a neodpověděla, tak to člověka naštvě ještě víc, jakože, jestli to je jedno z těch dalších kritérií, no, jestli už jako jenom ta reakce na to a řeknu "hele vyřešíme to pozdějc", že jestli už se to bere jako reakce na to a nebo že se to bude řešit až potom jako face-to-face.

?: [00:28:21] Hmmm, záleží.

Moderátor: [00:28:26] Co myslíte, že vede k tomu jako řešit to hned? Nepočkat jako na ten osobní kontakt.

F9: [00:28:33] Protože člověk má tu možnost to řešit hned, tak proč jí nevyužít. A je zvyklej, že dneska je všechno hned. Můžeš si všechno hned najít, zařídit, vyřešit, tak...

F8: [00:28:46] I to dostat ze sebe asi částečně, kdyby třeba člověk měl čekat další dva dny a je to něco horšího, tak ono se to nějak nakvasí, buď třeba dojde k nějakýmu nedorozumění, nebo člověk furt nad tím stejně přemýšlí. A nedokáže třeba normálně fungovat. Když je to

něco vážnějšího, tak je lepší to aspoň nějak částečně začít řešit hnedka, než to v sobě dusit, než to třeba pak vybuchne z obou stran.

M6: [00:29:08] Přesně jako mít to rychle za sebou. Že to prostě jako spláchnu a už to pak dál jako nemusím řešit.

Moderátor: [00:29:18] Vidíte nějaký nevýhody v tom, že se všechno řeší hned nebo většina věcí?

F8: [00:29:22] No tak člověk zas pak nemá ten nadhled, že si to nad tím hnedka vybuchne. Hnedka v afektu může napsat něco, co by potom třeba neřekl, kdyby si to chvíli nechal projít hlavou a zjistil, že to je třeba kravina, není to tak důležitý nebo právě naopak, že to důležitý je.

F7: [00:29:38] Nevýhody jsou určitě to, že některý lidi spíš si radši píšou a když nemají ten osobní kontakt, tak neuměj moc třeba jednat už s těma lidma, neumějí s nima mluvit, že jsou prostě zvyklí na tu komunikaci přes ty sociální sítě.

Moderátor: [00:29:57] Znáš někoho konkrétního, u koho máš pocit, že je to tenhle případ?

F7: [00:30:02] No to ne, ale třeba jakoby úplně takhle extrémně ne, ale mám třeba kamaráda, kterej...jako hodně dobrýho, a ten i když jsme jako hodně dobrý kamarádi, tak ten preferuje kontakt přes prostě třeba Messenger a podobně, a když jako se vidíme, tak je přesně takovej stydlivější a nejedná třeba už ani třeba se mnou jako s dobrou kámoškou tak jako napřímo, jako když třeba si píšeme přes ty sociální sítě.

M6: [00:30:33] Kdo to je? (Všichni: smích) Mě to zajímá jako.

F7: [00:30:41] Seš to ty. (smích)

?: [00:30:41] A je to venku.

Moderátor: [00:30:53] Já se možná zeptám, jestli jste zažili někoho, kdo...Nebo i sami, jestli jste někdy vlastně řešili skrz sdílení jako nějakýho veřejnýho postu nějakou situaci.

F7: [00:31:04] Jo, když jsem našla psa, třeba.

Moderátor: [00:31:09] Jako cizího nebo svýho?

F7: [00:31:10] Cizího, cizího no, cizího. Když jsem našla cizího psa, tak jako to jsem...takhle jsem to řešila, no. To je takovej jako...nevím, co myslíš přesně tím jako řešením situace, ale jako...

Moderátor: [00:31:22] Možná i jako sdílení o nějaký situaci, možná ne jako řešení...

F9: [00:31:27] Jako osobní situaci?

Moderátor: [00:31:27] Kdy...kdy se vlastně člověk rozhodne řešit něco veřejně nebo postnout něco veřejně, cokoliv?

M6: [00:31:36] Když si chce ověřit, že má pravdu. Tu svojí pravdu.

Moderátor: [00:31:38] Aha. Dal bys nějaký příklad?

M6: [00:31:46] Ne. (smích)

F9: [00:31:46] Záleží, jestli třeba se to dá třeba brát na tu školu, takže člověk napíše, jestli je otázka číslo 7 tohleto, když se třeba dva dohadují, na chatu je nás jako víc, my se nemůžeme shodnout, tak my tam třeba dáváme ankety jako o tom, kdo má co. A stejně se nic nedozvíme, takže to, ale tím se snažíme vyřešit tu situaci.

M4: [00:32:03] Jako co jsem takhle zažil i občas lidi, co jsou takhle schopni jakoby furt jak by asi něco postovali veřejně, to jsou asi takový ti...oni postují takové ty motivační citáty a neskutečné, já nevím, takový ty slogany tyjo, jak musí bejt super ten den a úspěšnej, tak to jsou většinou lidi. Jinak normálně asi nevím proč. Prostě tak... Já jsem to třeba jako takhle ze srandy vždycky vydával. Že jsem věděl. Že mi na to odpoví totiž konkrétní lidi, protože vím, že ten zbytek mi nekomentuje to, co sdílím, že to spíš dělám kvůli nim, takže oni postnou něco ze srandy, potom já a tak. Ale to není jako řešení situace.

F9: [00:32:45] Já znám třeba teda lidi, co jako dávali třeba na Instagram konkrétně, asi byli na střední, že řešili nějaký problém tím, že napsali určitěj vzkaz takhle veřejně třeba jedny dvou osobám a zbytku došlo, na koho to je. Jako já osobně bych to takhle neřešila, ale jako znám lidi. Nebo jsou lidi, který poznáte, že se právě hádají s partnerem, že se rozešli, podle toho, co píšou na Instagram například, což už je docela šílený, ale jako... Jsou takový lidi.

M5: [00:33:10] Já jsem měl minulý prázdniny nebo před prázdninama jsem tetě sháněl aupair přes Facebook, že jsem jakoby napsal, jestli někdo nechce do Anglie, jsou uhrazený letenky a takhle, nějaký info základní. A to bylo asi všechno, že jako vyloženě jenom takhle kvůli mně... Takovou reklamu.

F9: [00:33:39] Lístky na koncert a tak ještě...

F7: [00:33:40] Spolubydlení, třeba.

Moderátor: [00:33:44] Narazili jste někdy na nějaký příspěvek jako veřejnej takhle od přátel, kterej vás jako něčím zarazil?

M4: [00:33:55] Mám většinou pošahaný přátelé, takže to úplně ne, ale... (Všichni: smích)

F7: [00:33:55] Jo, třeba když byly volby, tak mě třeba překvapil... překvapil jeden kamarád, když sdílel jako svůj politický názor. A neřekla bych, že zrovna on bude mít takovejhle politický názor.

M4: [00:34:17] To máš pravdu, přesně toto jsem taky zažil.

F7: [00:34:19] Třeba jako například tohleto. Jako asi to, promiň, asi toho jako bylo i víc, ale to je to, co si teďka vybavím.

Moderátor: [00:34:35] Ještě někdo jste zažili něco?

F8: [00:34:39] Tak co se týče té politiky, nějaký názory, no a sem tam nějaká odvážnější fotka mě u někoho třeba překvapila, říkám "aha, oukej, dobrý, zajímavý, odvážnější než jsem čekala, ale..", asi hlavně tak, no.

Moderátor: [00:34:56] Vnímáte, že se...že se se vlastně lidi prezentují nějakým jako jiným způsobem online a offline? A v čem je to jiný? Nebo co tam vnímáte za ten rozdíl?

F9: [00:35:14] Já mám třeba konkrétně bejvalou kamarádku, jejíž maminka o ní jako byla schopná říct, že [jméno] si dokázala vybudovat na Instagramu pověst modelky. Neměla na to ani míry ani velikost ani content(?), prostě nic, jako hezká holka ano, ale...A takhle to brala jako její máma, takže třeba jako takhle se prezentovala určitým způsobem, přitom to vlastně vůbec nebyla pravda a vědomě, aby tak působila na jiný lidi.

F7: [00:35:42] Já mám třeba...Jedna známá na Instagramu furt dávala do storiček, jaké má úžasnej spokojenej vztah, fotky se svým přítelem a furt tam k tomu něco psala a všichni věděli, že to je úplně prostě hrozný, jo, že jako když ji vidíme osobně, tak si furt stěžuje a je nešťastná. Ale veřejně prostě měla potřebu jako sdílet to, jak je šťastná.

M6: [00:36:09] Já si myslím, že Instagram je tady na to přímo jako dělanej, že tam dáváš... nebo lidi tam dávaj jenom to nejlepší, nebo že jsou jakoby obklopený přepychem, když to auto je třeba na splátky, že jo.

M4: [00:36:21] To není asi jenom o Instáči, ne to je jakoby spíš myslím prostě...sociální sítě.

F7: [00:36:24] Je to hlavně o lidech.

M4: [00:36:27] Každý jakoby sdílí jenom to nejlepší, i když už jsem jakoby koukal ne, že některý holky už jakoby razí jakoby takový to... No i možná už si udělaly nějakou skupinu, kde se dávaj jakoby ty reálný fotky, jak vypadaj nenalíčený a tak dál, jak vypadaj normálně, místo aby...

F9: [00:36:41] Ale tím třeba taky jakoby něco sledujou, že jo, jakoby ale...

M4: [00:36:45] Jo, ale jakože nesnažíš si dělat nějakou, nějaké... Jako přetvářku jakoby, víš nebo nevím, jak bych to řekl. Ale tak každé chce vypadat nejlíp, ne. Tak jako nebudu dávat smutnou fotku jako někde, tak jako proč bych to dělal.

F7: [00:37:01] Lidi to taky dávají, že jo, takový ty sebelítostivý, že sdílej na storičku "mm, dneska mám prostě špatnej den a jsem ošklivá, tlustá, politujte mě" prostě no.

F9: [00:37:13] Ale ono to není jako jen o vzhledu, ještě znám třeba taky právě teda tahleto jedna konkrétní jedna holčina, která tvrdí, že studuje školu, kterou nestuduje, což už je jako

úplně jako extrém, prostě všechno jako udělaný, že ona studuje...Má to napsaný v popisku, jako no a prostě...(smích).

M4: [00:37:31] Ale takhle to mají skoro všichni mí kámoši, jako oni to mají spíš ze srandy, že to musí každého napadnout, jakože že to je úplně totální...

F9: [00:37:39] Ale [nesrozumitelné] to je tak jako udělaný (smích).

M4: [00:37:40] Ale jako jestli to jako prezentuje jako...

F9: [00:37:43] Jako vážně, to jako není, to jakože by sis z toho dělal legraci jako s nadsázkou, a že to ostatní pochopěj. Jako to je mířený právě na ty lidi, který...

F7: [00:37:50] Není to vysoká škola života?

F9: [00:37:52] Ne ne ne. (všichni: smích), je to právnická univerzita...Právnická fakulta Univerzity Karlovy, která to vlastně jako není, no.

M5: [00:38:02] Já mám takhle zase kamaráda, kterej posílá příspěvky nějakých fotek z míst, kde vůbec nebyl na Instagram, jak je hroznej cestovatel, taky se fotí v půjčených věcech a preferuje to jakože, tohle jsem si koupil, to jsou moje drahý hodinky a tak. Taky vtipný, no.

Moderátor: [00:38:21] Co myslíte, že je za tím jako za motivaci nebo?

M4: [00:38:25] Já si myslím, že určitě jedna motivace, co si myslím já osobně, že to jak třeba ty mladší dejme tomu, jakoby hodně sledují takový ty youtubery a všichni jakoby jak se mají fajn a tak dále. Tam se mi líbí, jsem koukal na jednoho YouTubera, ten úplně tak fejkoval snad všechno, že jsem nechápal skoro nic. On to tak všechno fejkoval a ty lidi, co to komentovali, tak ty normálně věřili jakoby i tomu, že on to tak nějak jako udělal. A tohle to no, prostě jako když se někdo dívá na nějaký úspěšný lidi, tak taky chce být nějakým způsobem úspěšnej.

F8: [00:39:00] No zapůsobit na ostatní lidi. [nesrozumitelné] bude podle mě něco vnitřního, že si tím něco potřebují kompenzovat navenek. Člověk si není úplně jistý svojí hodnotou a u tamty holčiny teda to konkrétně bylo jí najít vhodnou partii. Sice teda [nesrozumitelné] ale tady jako cíl byl prostě jasnej.

M6: [00:39:14] Hon na manžela. (smích všichni)

F8: [00:39:19] Holka má ve dvaceti umělý prsa, takže jako, tam je to jako jasný cíl. A to není jako nějaká domněnka, to vím jako přímo od její mámy, když jsme se jako bavily a od ní, že to není, že říkám "jo, dobře", ale ten prostě...

Moderátor: [00:39:38] Vnímáte tam ještě nějaký jiný motivy?

F9: [00:39:42] Mně přijde, že ty lidi chtějí akorát mít lepší pocit sami sebe a způsob, jakým to dělají je to, že dají fotku na Instagram a lidi jim to lajkují a pak mají pocit, že třeba něco dokázali, nebo že...Prostě jim to dělá dobře.

M6: [00:39:53] Nebo třeba nějakou validaci, no. Sama sebe.

F7: [00:39:57] Hon za lajkama.

F9: [00:39:58] Když mi někdo lajkuje meme já jsem spokojená. (smích)

Moderátor: [00:40:05] Co s váma dělají lajky? Když vám někdo dá lajk?

F8: [00:40:11] Nic.

Moderátor: [00:40:17] Nic?

F8: [00:40:18] No nic jako konkrétního...

M4: [00:40:23] To je kec, já si myslím, že každému to udělá dobře, kdyby ti nikdo nedal lajk...Nikdo? Tak by si věděla, co by s tebou...

F7: [00:40:23] No tak budu hledat ten problém jako proč mi nikdo nedal lajk, no, to je pravda.

F8: [00:40:30] Ale tak jakoby takhle jo, spíš jako jsem to pochopila tak, jestli se řeší jako od konkrétních jako lidí nebo co. Mají sice jako 50 nebo 70, tak to jako nějak neřeším.

F9: Jo, no, to celkové číslo - to tak ne, ale spíš mě potěší, když to je třeba od jednoho člověka nějakýho specifickýho, třeba bych to nečekala nebo nevím, něco, od toho člověka... To potěší.

M6: [00:40:58] Přesně..

F7: [00:40:59] Nevím, já si myslím, že mě teda když... Když prostě třeba dám někam nějakou svojí fotku, třeba z dovolený a nemusím tam bejt ani já a prostě ale říkám si jo, ta fotka je fakt prostě hezká, jo. A když třeba... Třeba se mi to i stalo, jo, měla jsem fotku a úplně říkám tyjo ta je fakt, to je prostě pecková fotka. A třeba měla jako daleko míň lajků než ty moje jako předchozí příspěvky a úplně jsem si říkala tyjo, jak je to možný. Jakože tyjo, dyť tahleta fotka je tak super, prostě.

M6: [00:41:35] Třeba jsi to tam dala ve špatnej čas. (Všichni: smích).

F7: [00:41:36] To jo no (smích), ne ale to... No tak třeba jako to, ale jako normálně...Tak jako člověku to udělá radost, když prostě tam vidí nějaký ty lajky. Ani to nemusí být od konkrétního člověka a říkáš si "jo, tyjo, tak to jsem dobře vyfotila", třeba.

F8: [00:41:55] Jako je asi pravda, že jsem jako zvyklá, že mám určitý jako čísla, to už jako neřeším...Tak asi kdyby to bylo jako výrazně nízký, tak oukej, tak je to jakoby špatně nebo něco.

M4: [00:42:04] Teda já nevim, jako jak to maj holky, ale třeba já jako kluk třeba nedostávám tolik ty lajky. (všichni: smích)

M6: [00:42:16] Záleží na tom, co fotíš. (smích)

M4: [00:42:18] Ale jakože kdybych fakt nedostal ani jeden lajk, tak jako... Tak bych to smazal, abych nebyl z toho vyřízenej a udělal bych si asi nějakej účet a lajknul bych si to sám. (všichni: smích)

F8: [00:42:38] Třeba když jsem byla mladší jsem to řešila o dost jako víc, teďka to tam nechám, že to tam chci mít, že se mi to líbí. Jakože dřív "no tak dobře, tadyto nemá tolik, tak to vypadá asi špatně, tak to jako sundám" a teď už to neřeším, říkám "chci to tam mít, tak to tam mít budu".

Moderátor: [00:42:58] Co komentáře? Jak je jako vnímáte nebo? Když vám někdo něco komentuje, tak vybavíte si nějakej jako fakt dobrej nebo fakt blbej, že... že vás... se to něčím jako dotklo?

F8: [00:43:13] Mně přijdou ty komentáře lepší, jsou takový víc, že si člověk už dá nějak záležet na to, že něco třeba napíše, když už to má nějaký smysl, protože v dnešní době všichni scrollují, jo, tak svej kamarádům takhle dvakrát ťuknu a vlastně to neznamená ve výsledku nic, jenom že se jim to objevilo tam a řekli si dobře, tak ti tam to srdíčko dám, ale... Ty komentáře taky jsou teda často už taky nastavený komentáře, který už taky nějak neřeším, protože když tam člověk prostě jenom napsal jako skoro z povinnosti dá se říct, si kamarádky jako komentují a "krásný, úžasný, nejlepší, nejskvělejší". Říkám dobře, ale když jako to má přímo nějakou přidanou hodnotu, že se člověk jako zamyslel, tak pak to rozhodně udělá o dost větší ještě radost než něco jinýho. Ale jako ten komentář, ten má pro mě větší váhu než... Lajky.

M4: [00:43:52] Jenom myslíš komentáře na nějaké příspěvky jenom?

F8: [00:43:55] Pod tím jako.

Moderátor: [00:44:00] Měla bych se zeptat na nějaký jiný komentáře? (všichni: smích)

M4: [00:44:08] Ne, já jsem uvažoval. Asi ne.

Moderátor: [00:44:15] Teď jsem měla otázku, jsem jí zapoměla... Když si vlastně vybavíte jako co sdílí vaši přátel, tak jako... Angažujete se v tom, že jim jako lajkujete, komentujete a takovýhle věci? A případně jako z jakýho důvodů, co vás k tomu vede?

M4: [00:44:30] Abych jim udělal radost přece. (smích).

F7: [00:44:32] Já se snažím držet toho, že nelajkuju něco, co se mi nelíbí a jako... Jo, občas třeba udělám... Občas třeba udělám u někoho výjimku, jako třeba u třeba hodně blízký kamarádky, která třeba něco tam napíše a nebo vyfotí prostě tam svého psa, jak něco žere a vedle toho normálně prostě kdybych to... Kdyby se mi to tam objevilo, tak... A bylo to od někoho jinýho, tak tomu, tomu třeba ten lajk nedám, jo, protože prostě... To je divný, jo a ještě špatně vyfocený a tak, ale jako že to je ona, tak jí tam prostě ten lajk dám. Ale jako normálně se snažím jako doopravdy řídit se tím, že třeba... Když to vezmem k těm fotkám, tak doopravdy dávám jako lajk k nějaký fotce, která se mi líbí.

M4: [00:45:35] Já málo komentuju. Mě to nebaví komentovat. To je fakt práce navíc, já chodím na tu sociální síť většinou jenom scrollovat, kouknout, lajknout, prostě někdy jenom jedním prstem. Jako přiznám se, jsem totálně jako asi takovej ten tupej uživatel, ale já si tam chodím jakoby odpočinout, jo, že jenom... prostě jenom koukám a takhle scrolluju a ani nějak přemýšlím nad tím, co tam je. A potom jako když už tam je nějaký zajímavý článek a chytne mě, tak jo, ale jinak... Primárně tam jdu mnohdy jenom prostě si proscrollovat.

M5: [00:46:06] Já lajkuju a komentuju když je to přesně u nějakých jakoby příspěvků mých kamarádů nebo lidí, který vídám nějak pravidelně. Tak spíš jako když mě to nějak zarazí nebo se chci spíš zeptat třeba když někde byl a vyfotil se tam, tak... Tak to nekomentuju jako přímo tam, ale zeptám se toho člověka jako soukromě. Že mu třeba napíšu jako "hele" nebo "cos to provedl" nebo "tyvole co děláš, tohleš tam neměl dávat". Že to jako nekomentuju pod to, ale přímo napíšu tomu člověku, no.

Moderátor: [00:46:40] A když je... Když mu píšeš, tak... Jako co tě k tomu vlastně vede nebo?

M5: [00:46:49] No to, že mě to zajímá nějakým způsobem. Jakoby buď je to jeho třeba fakt nějaký zážitek nebo se vyfotil s někým, třeba s jiným kamarádem a já mu napíšu "jo, on je v Česku?" nebo něco takovýho nebo třeba s holkou, tak se ho zeptám na tu holku nebo něco takovýho. Vždycky v těchhle případech, ne že bych samozřejmě každě ten jeho příspěvek se musel zeptat nebo nějak to komentovat přímo, to rozhodně ne zase.

F7: [00:47:16] No mně se teda jednou stalo u toho komentování, že nějaká známá sdílela nějakou jakože studii o rakovině... rakovině prsu, nějaký že něco hrozně škodí a že by se tady ženský v Český republice měli na to dávat pozor a nějaký no... Prostě že všichni doktorové, prostě gynekologové jsou tady asi na prd a podobně. No a jako hledala jsem si nějaký podklady k té studii prostě, žádný nebyly a veškerý informace, který jsem prostě o tom našla, svědčily o tom, že to je jako nějaký hoax, že to je prostě fejk. Tak jsem jí to tam okomentovala, že to je to a ona mě hrozně vyhejtla prostě. Takže už od tohleho se držím dál.

Moderátor: [00:48:09] Jakej to byl pocit, když tě takhle někdo jako...

F7: [00:48:16] No jsem si říkala "tak seš asi úplně blbá".

Moderátor: [00:48:20] Jako o ní nebo o sobě? (všichni: smích)

F7: [00:48:20] No o ní.

Moderátor: [00:48:23] No, jsou lidi, který by to vztáhli na sebe.

F7: [00:48:26] Ne to ne, jako o ní, tak jsem ještě jí... Jako ještě jsem jí něco k tomu napsala, dala jsem jí tam nějaký odkaz a už potom jsem se na to ani nekoukala, protože jsem si říkala, že je jako zbytečný se kvůli tomuhleto rozčilovat, protože člověka to tak trošku jako rozčílí, jo, ta lidská hloupost. A ještě když tu lidskou hloupost svojí někdo šíří ještě dál. Jako lidi, který tomu třeba uvěřej, jo jako.

M4: [00:48:50] Právě že jako jsi dobře řekla, že když už to potom začala sdílet, já jsem měl taky jednoho takovýho kámoše. Nebo možná dva nebo třikrát jsem to zažil, dvakrát nebo třikrát, že někdo sdílel totálního hoax a to jakoby si řekneš, že to je úplně totální kravina, ale já mám dojem, že ti lidi kdy už jsou schopní to sdílet, tak za tím prostě pevně stojej a úplně tomu věřej a nemá cenu vůbec jim cokoliv říkat, protože tě takhle vyhejtují zpátky. Takže když už vidím, že někdo něco sdílí nějakou kravinu, tak prostě to neřeším.

M6: [00:49:24] A lajknu mu to.

M4: [00:49:25] Co?

M6: [00:49:25] A lajknu mu to. (smích)

M4: [00:49:28] Buď mu to lajknu nebo dám odebrat, odebrat...

M6: [00:49:28] Z přátel. (smích)

M4: [00:49:32] Anebo jakože sdílení, teda aby se mi neukazovaly ty jeho příspěvky.

F8: [00:49:36] Pak vlastně nejsou schopný přijmout protiargument a nejsou o tom schopný jakoby argumentovat, když nechtěj kriticky myslet o tomto tématu, aby si zjistili nejdřív, zda to má i nějaký argumenty proti a nejdřív si to teda nějak jako mezi sebou pohodnotit. Tak pak opravdu se člověk třeba třikrát zeptal na tu jednu věc proč a oni třikrát dokážou odpovědět furt jako proč tohle, proč, proč. Tak pak nad tím nějak přemejšleli, ale jinak... To vůbec jako nemá cenu. Ty lidi většinou prostě jsou... Takhle jdou a jakmile už nemají argumenty, tak začnou útočit a zbytečně je to pak negativní. To člověk jako nebere. Kdyby chtěli, tak si ty studie dokážou najít sami, za těch pár minut, co si to člověk kdyžtak zvládne taky zjistit sám.

Moderátor: [00:50:17] Když jste mluvili o těch... O tom, že některý lidi sdílej jen jako pozitivní fotky nebo takový jako, jakože chtějí být vlastně jako obdivovaný nebo chtějí politovat, tak jako jdete do toho, že jim dáte to, co chtějí nebo?

M6: [00:50:31] Ne, dostanou hejt. (všichni: smích)

Moderátor: [00:50:35] Případně proč a proč ne.

M6: [00:50:39] Nevím, asi protože to nemám rád.

M4: [00:50:42] V tom vidím takový citový něco, já nevím, jak bych to řekl ...

M6: [00:50:46] Takový vydírání.

M4: [00:50:46] Jo, takový až vydírání jakoby těch lidí, ať se prostě sebere sám. Když má, když sdílí smutnou fotku, tak možná mu spíš ještě vyhejtuju. (Všichni: smích)

F8: [00:50:58] No tak je to takový, že člověk spíš jako volá veřejně. Kdyby mně ten kamarád třeba s tím napsal normálně bez nějakého sdílení, zprávu nebo že si půjdeme někam, tak je to úplně jiná situace, ale jakmile někdo potřebuje to takhle házet, tak mu zas tak špatně jako

není, třeba co se týče depresí, no tak kdybys měl depresi, tak rozhodně tě nenapadne tamhle dávat fotky na Instagram. To ukazuje určitou... Že jsou i třeba pro mě důležitý za každou fotkou vidět, co tím člověk sleduje, že tím něco sleduje a co tím vlastně ukazuje. Z některých fotek to úplně křičí, proč to tam ten daný člověk dal. Co na ty fotky třeba vypadá líp než jiný věci jako konkrétně a naopak, takže. Stejně to tomu člověku nepomůže moc jako nebo minimálně chvilkově, některým lidem asi tím člověk... ne...komentuje, jak je krásnej, tak dobrý, ale dlouhodobě to je úplně neefektivní.

Moderátor: [00:51:47] Máte pocit, že... Že lidí jako ví, s jakým cílem to sdílí?

M6: [00:51:54] Asi na nějaký podvědomý bázi jo. Že se jakoby cejtí špatně a potřebuje, aby ho někdo politoval, tak tam něco takovýho hodí, že jo, aby ho někdo politoval. Ale nevím, jestli to dělaj jako cíleně. Někdo možná jo, ale všichni asi ne.

M4: [00:52:08] Taky si myslím, že ne všichni, ale podle mě většina ví, co dělá.

F8: [00:52:11] Záleží jako o jakým typu příspěvku je řeč, že jo. Když tam někdo dá nějaký třeba normální selfie, co se mu povedlo. Řeknu "Jo, tady jim to sluší, dám to tam" [nesrozumitelné] a pak jsou třeba nějaký víc vážnější témata, který tam člověk dává a nebo jako naopak, že jsou různý typy příspěvků. Třeba vlastně ještě jak jsou ty stories, tak tam už podle mě člověk přemyslí jako o dost míň, co tam dá, než když to pak dá tam nastalo, natrvalo.

Moderátor: [00:52:41] Vnímáte, že...Nebo máte... Máte za sebe pocit, že když vidíte vlastně příspěvky různých lidí, tak že víte, proč to sdílí, že jako... Si dokážete domyslet nějakou motivaci jejich?

F9: [00:52:54] Mě napadá jedna spolužačka, která mi přijde sdílí hrozně často něco přesně na Instagram na stories a tam moc jako nechápu vlastně proč, třeba tam dává fotku, nevím, hrnek ráno, třeba kafe. Pak nějaký selfičko, pak třeba fotku, že byla cvičit - no tak to teď dávaj všichni na internet, tak tam to chápu. Nebo jako jak se hrozně učí, tak jo, tak chce asi vypadat, že to... Pilná studentka nebo prostě dělá to jako, aby působila nějak na ostatní, ale nějaký ty fotky tam jsou tak jako zbytečný a moc...Mně přijde, že to dělá jenom automaticky, aby tam teda něco dala. A že vlastně asi sama moc tam za tím nevidí žádný smysl, že to je takovej asi prostě naučený zvyk. Že to prostě všecko tak fotí furt, kam jde, tak to vyfotí, ale podle mě to nemá žádný účel.

F7: [00:53:41] Třeba chce bejt influencerka.

F9: [00:53:41] Zrovna tohle to ne. Je tam třeba jiná, která mi přijde, že tam fotí dycky takový ty [nesrozumitelné] fotky a tak, která mi přijde dycky, že se od někoho inspiruje a vyfotí stejnou věc, tak tam bych věřila, že jako se třeba snaží získat nějaký followery, ale tohle to mi přijde, že ta to tam dává jenom tak.

F8: [00:53:59] Třeba má to jako deníček, pak si to projde a "v pátek tadyhle třináctýho jsem měla tady kafe přesně v osm". (všichni: smích)

F9: [00:54:13] Jo, možná.

Moderátor: [00:54:13] Když se posunem dál, tak k té poslední otázce... Vlastně hrály někdy ty sociální sítě jako důležitou roli v tom, že jste něco jako řešili a že to nějak... V něčem zásadně ovlivnilo? Třeba jen proto, že to bylo jako v tu chvíli jako nejrychlejší řešení nebo třeba v jinejch věcech...

F7: [00:54:42] Já úplně nevím, co tím myslíš?

Moderátor: [00:54:47] Když to přeformuluju, tak jestli jste někdy využili sociální sítě k řešení nějaký jako situace v životě, jako...

F9: [00:54:58] Jako rozchod třeba?

F8: [00:55:02] Jakože přes esemesku? (smích)

Moderátor: [00:55:04] Buď a nebo třeba že se s váma někdo rozešel a vy jste to potřebovali jako honem s někým sdílet nebo řešit.

F8: [00:55:13] Jako s kamarádem nějakým nebo úplně veřejně? Jako jestli v Messengeru...

Moderátor: [00:55:17] Klidně i v Messengeru.

F8: [00:55:17] Tak asi jako když se něco stane a nemůže s nima člověk...s těma lidma to řešit face-to-face, tak asi jako samozřejmě některý věci člověk jako hnedka řeší přes Messenger a někdy jsou to vážnější věci, takže v tomhle ohledu ano.

F7: [00:55:33] Stejně jako....nějak nevím.

M4: [00:55:37] Jestli to jsou nějaké vážnější věci třeba nějaký rozchod nebo tak, tak jsem zažil, že mi byla ochotna mi natočit video (všichni: smích), takže mi natočila video a mám ho snad dodnes, a ona se tam úplně [nesrozumitelné citoslovce].

F9: [00:55:51] Z očí do čí (smích).

Moderátor: [00:55:51] Počkej, že se s tebou někdo rozešel, a nebo že...

M4: [00:55:56] No ona se se mnou rozešla tím, že mi natočila video a řekla jak jí to všechno bla bla bla. Ale je to zvláštní, tak na to koukat, na takovou památku, jako. (všichni:smích) Asi si neuvědomila to, že jako to asi možná nesmažu a možná se na to budu dívat jako víckrát.

?: [00:56:16] Na svatbě.

M6: [00:56:16] Dodneška to visí na YouTubu jo, někde. (smích)

M4: [00:56:20] Hele to ne, ale je to fakt směšný, jakože...

F8: [00:56:21] V jakým věku?

M4: [00:56:21] Prosím?

F8: [00:56:23] Jestli se můžu zeptat, to bylo v jakým věku?

M6: [00:56:28] Minulej tejdén? (všichni: smích)

M4: [00:56:30] Tak to bych byl smutnej, teda jako ale... Já nevím, to je tak tři, čtyři roky zpátky. Je mi 25, takže 21 a jí bylo...Jako kolik jí bylo?

?: [00:56:42] No.

M6: [00:56:42] To já se neptal, já nevím.

M4: [00:56:42] Nějak devatenáct, dvacet, taky tak nějak. A ona byla totiž i z jiného města, takže jako ono to bylo... takový, že...

M6: [00:56:50] Nedala peníze za lístek, aby se s tebou rozloučila. (všichni: smích).

M4: [00:56:56] Takže tak. Chcete to video někdo? (všichni: smích)

Moderátor: [00:57:03] Co to s tebou udělalo, když...

M4: [00:57:06] Jako bylo to takový fajn, jakože jsem se cítil víc jakoby v pohodě. Jakože protože jsem věděl, že nemusím nic říkat. Ono jako už nějak tušíš, že to prostě třeba neklape a tak dále, když už se i odsekává, že něco takovýho přijde. Ale vnímal jsem to pozitivně. Že si prostě dala ten čas a natočila mi to video a... A je to takový zvláštní jako, koukat na to jako, když ti někdo natočí, jak se s tebou rozchází a ty se podíváš třeba tři dny po tom nebo dva dny po tom, protože se s ní taky třeba nechceš bavit a... Takže koukáš na historii, jakoby ona se před tebou... před dvěma dny rozešla s tebou a ty si pořád myslíš, že s ní chodíš, tak jako je to takový. (všichni: smích)

F9: [00:57:50] Jsem si teďka vzpomněla vlastně, že jsem měla krasobruslení, že jsem jezdila jakoby v páru, tak tam kluků moc není, tak to byla taková něco jako sociální síť, něco jako krasobruslařská seznamka, dá se tak jako říct. A tam jsem si teda v těch 14 našla jakoby partnera, se kterým jsem bruslila, teda nic jinýho a pak jsem se kvůli tomu přestěhovala na nějakou dobu do Francie, takže to se jakoby dá říct. Asi by se to dalo považovat jako sociální síť v určitým směru. A to mě teda jako zásadne to ten život ovlivnilo. Jestli se počítá tohle...

Moderátor: [00:58:19] Určitě no, taky.

M5: [00:58:22] Já si pamatuju, když jsem si od kamarádky půjčoval auto a zastavili mě v něm policajti, tak jsem nemohl najít doklady. A volal jsem jí kde je má. Ona zjistila, že je má v peněžence. Takže si pamatuju, že přes Messenger mi fotila doklady a dohadovala to s policajtem, že je to vlastně v pohodě. Takže to jsem měl strašný štěstí, že ty policajti byli fakt jako hrozně v klidu a vyřešilo se to a nedostal jsem velkou pokutu... Ale jinak se tomu snažím vyhejbat, protože mě třeba hrozně štve, že přes jako Messenger nebo WhatsApp nebo cokoliv tak jsem za jakoby hrozně dlouho nebo... Že prostě nejsem schopnej nic vyřešit jako pořádně, že to trvá strašně dlouhou dobu a je to hrozně moc jako náročný pro mě, než když jsem s

někým face-to-face, takže se tomu naopak snažím jako hrozně vyhejbat a vždycky si to nechat až pak jako... Když to jde, když to není nějaká takováhle krizovka jako úplně, tak to nechat až na to potom, no asi.

M4: [00:59:16] Taky mě to štve, vždycky když si musím dlouze psát, no tak... Já už natáčím normálně svůj hlas a takhle to posílám, je to snažší, je to rychlejší...

F9: [00:59:25] Můžeš posílat videa.

M4: [00:59:25] A nebo videa taky, to jsem jednu dobu taky jakoby praktikoval.

F7: [00:59:28] Jsou tam takový ty emotikony, bys tam mohl...

M4: [00:59:30] Jo, vlastně, no vidíš, to je pravda.

M5: [00:59:34] A pak si to přečtu zpátky tu slohovku a zjistím, že to vlastně vůbec nedává smysl.

M4: [00:59:39] Jo, zase se tam pak opravuješ...

M5: [00:59:39] Že jsem tím neřekl vůbec to, co jsem chtěl říct.

F9: [00:59:45] No a furt se to točí a tak no jako odpovědi stylu no, no desetkrát nebo dobře, ok, nikam se to nehne...

Moderátor: [00:59:53] Máte podobnou zkušenost, vy co jste nemluvili? Jakože nemáte rádi jako řešení věcí přes různý messengery a tak?

F8: [01:00:01] Mně teda napadá, že nedávno jsem se pohádala s kamarádem přes Messenger, protože je z jinýho města, tak jsme řešili a pak jsme se hrozně pohádali přes ty zprávy vlastně, ale...šlo to sice, jo je to náročný to tam všechno napsat, když je člověk naštvanej a chce to jako rychle, ale vlastně jakoby jsme si to krásně vyřikali přes zprávy a zvládlo se to. [nesrozumitelné] bysme se neviděli dalšího půl roku, takže to jako úplně nejde odložit a... No... Úplně není to, že by to člověk chtěl dělat takhle jako běžně...

M4: [01:00:28] Otázkou je potom, jestli jako vy jste se pohádali, a nebo jestli ty ses s ním pohádala. (všichni: smích).

F8: [01:00:31] (01:00:32) Spíš on byl právě naštvanej a pak jsem se pohádali, jo.

M4: [01:00:36] Protože už jsem taky zažil, že jako, že jsem... Jako že to bylo jenom jednostranný, jo, jako ten druhý byl úplně v pohodě jako a ten druhý tam jakoby vyskakoval jak čert z krabičky.

F9: [01:00:46] Jo no, mi někdo psal, jakože jsem úplně hysterická, říkám "já jsem úplně jako v klidu" prostě jako co? Ještě to jako píšu v klidu, říkám jako co? "No jasně no, tak až se uklidíš." Říkám "já jsem úplně v klidu jako".

M6: [01:00:55] Musíš používat ty smajlíky tak.

F9: [01:01:01] Ale tak to třeba mam, že to někdy nepoužívám, některým lidem to vadí, no.

M5: [01:01:03] No přesně se mi stalo včera s tím, že jakoby, že jsem trošku přehnal tu reakci nebo neodhad jsem spíš reakci. Že... Byl jsem v práci, mluvil jsem s tátou a něco jsem mu říkal a táta napsal mámě, že jí chci něco říct a takhle. A máma mi napsala něco ve smyslu "co ví táta a já ne?". Já jsem to bral jako srandu a napadlo mě to jako vtipálka, že jí napíšu, že je přítelkyně těhotná ze srandy, což tak vůbec nebylo. No a nedošlo mi, že když jí to napíšu, tak jí vlastně můžu odepsat dál až třeba za půl hodiny, a že půl hodiny jí v tom nechat, v tom vědomí, že to fakt tak je, je pro ní dost špatný. Takže mi napsala prostě strašnou haldu věcí, jakej jsem blbec a jak si budu muset hledat bydlení a jak mě vyhodí z baráku, všechno možný. A já jsem si to pak jako četl, přijel jsem za ní domů a ona jako úplně vyčerpaná prostě, teď s tou lahví vína, protože byla na nervy, žejo. A já úplně "Promiň, mně nedošlo, že na to budeš takhle reagovat." A ona tam jako seděla "Ty seš takovej...".

M4: [01:02:02] Aspoň víš, co nemáš dělat příštích pět, šest let aspoň.

M5: [01:02:14] Přesně tak, no.

F9: [01:02:14] Pak jak muselo bejt podle mě tý mámě, když si to vezmeš, že ti napsala takovejch věcí, hnedka to ze sebe chrčila a pak si to přečte zpětně "aha, dobře, nic se neděje".

M5: [01:02:20] To vůbec jako...Tak jí nenapadlo, že to jako...

Moderátor: [01:02:24] Když se zpětně podíváte x let zpátky, nevím od kdy používáte jako sociální sítě, tak proměňovalo se to nějak jako v čase? Jak jste využívali, k čemu? Případně jak?

F9: [01:02:43] No jo, si pamatuju, když poprvý jsem zjistila jako Facebook, když nám to říkaly Švýcarky na jedněch mezinárodních závodech a my jsme to tam překládali jako obličejová knížka, jako co to je. Jsme jako vlastně vůbec nevěděly. Jsme si mysleli, že nějaký fotoalbum, že chtěj vidět nějaký fotky naše. Jsme byli jako úplně mimo a pak se to postupně jako furt rozrůstalo a rozrůstalo, no a v dnešní době už je to taková velká součást života. Takže rozhodně se to proměňovalo. Zrovna jsme takový tady, takový jako...Jako struktura, že vlastně u nás se to hodně proměnilo, že jsme zažili ten boom i od těch začátků. [nesrozumitelné] bez sociálních sítí i s. Takže jako určitě no.

Moderátor: [01:03:19] A v čem?

F9: [01:03:22] Tak rozhodně v intenzitě, celkově sdílení a užívání. Nejdřív se to moc nepoužívalo, nikdo na to nebyl tak zvyklej a pak postupně se tam část života přesouvala na online platformu. Což vlastně předtím vůbec nebylo, vlastně furt víc a víc, takže byly nové aplikace, měnilo se...pak se zase střídaly aplikace, třeba dřív byl víc Snapchat, jako Instagram, se to furt jako mění, takže určitě no.

Moderátor: [01:03:45] A jaká část života máš pocit, že se tam jako přesunula?

F9: [01:03:49] Tak rozhodně minimálně ta komunikace, že dřív co všechno jsme řešili face-to-face a když to tak nebylo, jakoby poznávání nových lidí, tak hodně lidí to přesune na sociální sítě, že tam potkáš žejo píše pár lidí, některý lidi třeba doufaj, jako že něco z toho vyjde, takže tadycta část určitě, co se týče jako i školy, tak to hodně zlehčuje život, třeba minimálně mně, že tam se sdílejí různý výpisky, všechno, co by dřív člověk musel jít do knihovny a všechno si to vypsát ručně. Takže určitě.

Moderátor: [01:04:15] Dík.

M5: [01:04:19] Já jsem to měl asi hlavně kvůli tomu, jak jsem jakoby postupně poznával lidi. Že si pamatuju, když jsem byl na základce, nevím v jaký třídě teda, a založil jsem si Facebook, tak jsem vídal čistě jenom lidi jakoby, který jsem potkal každé den na základce nebo ve třídě a jako spoluhráče na trénincích. Ty jsem potkával pravidelně a takhle jsem Facebook neměl jakoby proč používat že jo nebo proč jim psát. A pak když jako přišla střední a přišly výlety jako jinam a takhle a potkával jsem lidi jako z různých... jinejch částí Prahy nebo třeba z jiných měst. Tak pak přesně kvůli tomu, že jsem je nemohl potkávat tak často... Tak... tak kvůli tomu no. Hlavně jsem je nepotkával průběžně, nemohli jsme se jako domluvit třeba na srazech atd.. A navíc se vytvořilo víc skupinek, se kterýma jsem se jakoby stýkal, tak kvůli tomu. Asi... Takže taky na intenzitě a kvůli tomuhle no, právě.

Moderátor: [01:05:18] Liší se to u někoho z nás?

M4: [01:05:20] Jako tys myslela jako proměňoval jako... Proměňoval... Jakože třeba já jsem se proměňoval třeba tak, že tenkrát třeba kdysi jako byl člověk víc puberťák atd. Tak jsem to flákal všechno, že mi to bylo fakt jedno úplně, jsem tam napsal i o sobě takovou kravinu, kterou bych v životě o sobě teďkon nesdílel, ale tenkrát jsem byl schopnej to tam napsat. Takže nějakej odstup jsem si dal k tomu jako takovej větší. Hlavně jsem musel mazat potom ty fotky a tak dále, ty příspěvky a jako fakt jak si to člověk potom přečte, jakoby před třeba pěti, šesti lety co tam psal, tak já jsem ze z toho držel za hlavu a říkal si "né...".

F8: [01:06:03] Mě třeba tohleto naštěstí úplně minulo, protože jsem si Facebook založila až někdy na střední podle mě. Nebo kvůli tomu, že jsme tam měli tu skupinu a tam se řešily různý věci, tak abych jako byla v obraze. Já jsem se dycky Facebooku hrozně vyhejbal, protože jsem ho jako nechtěla. Doteď vlastně... Facebook jsem nikdy nepoužívala, pak jsem si ho fakt založila jenom kvůli tý škole, doteď tam chodim jenom kvůli škole. Úplně mě minulo přesně tohleto, jak tam lidi toho jako psali hrozně moc o sobě, sdíleli fotky. To jsem pak spíš přešla na Instagram a tam od začátku jsem vlastně nikdy moc nesdílela ani teď nesdílím moc. Spíš vždycky jsem jako sledovala a teď... teď sleduju víc lidí, právě různě přibíjvaj a jako ta síť je víc používaná všema, ale... Jinak jako já sama to vlastně používám furt stejně.

F9: [01:06:48] Já jsem si dokonce nějak v průběhu střední několikrát Facebook smazala na nějakou dobu, ale fakt kolikrát byl problém jakoby se školou a se spoustou jinejch věcí, [nesrozumitelné] strašně... moc věcí, se to fakt přesunulo ta část jako života tam a když člověk neměl Facebook, tak nemohl normálně komunikovat nebo o dost obtížnějc s těma ostatníma, co se týče jako i zadání do školy nebo srazy na skupin... Já jsem třeba ve skupině s bruslením, tak tam taky všechno dávaj, všechny informace, ohledně závodů, videa z tréninků, úplně všechno, a když to člověk prostě neměl, tak... Nebo neměl přístup a to byl problém potom jako i v reálném životě.

M4: [01:07:17] Já si nemyslím, že když to člověk nemá, třeba můj kamarád jakoby spolužák on to jako v podstatě furt nemá...

F9: [01:07:23] No tak to záleží v jaký je jako člověk jako skupině, že já jsem to osobně vyloženě nepotřebovala, že s lidma, se kterejma jsem chtěla bavit jsem se bavila přes WhatsApp, přes jiný věci a pak když byla právě ta skupina, kde nás bylo 20 lidí a ty [nesrozumitelné] to tam dávali a jí to vlastně šlo z toho stáhnout, tak to byl potom jako problém, že se tam řešila spousta věcí jako takhle. Že jsem vlastně ani nechtěla, ale byla jsem pak nucená si to znova obnovit.

M4: [01:07:41] Jo, to máš pravdu, no, protože jako ten kamarád, co nemá ten Facebook, tak jako tomu musíme jakoby přeposílat všechno a dávat mu to, protože on si to prostě zarytě nechce založit, takže máš pravdu, že je to taková komplikace, no.

Moderátor: [01:07:59] Jak vnímáte lidi, který nemají Facebook dneska?

M4: [01:08:04] Ani Instagram? (všichni: smích)

F9: [01:08:06] Tohle byla jednu dobu taková vlna moderní, že se rušil Facebook a nebo Instagram, že jako to... Asi nijak, když se s nima člověk chce nějak jako zkontaktovat nebo... Tak jsou jako jiný možnosti, no pokud teda jakože vůbec telefonu, tak to už teda jiná věc, no, ale..

F7: [01:08:18] Já je obdivuju. V dnešní době nemít jako třeba žádnou sociální síť, teda teďka myslím ty, co nemají ani Facebook ani třeba Instagram, tak mně to přijde hrozně super, jakože s... Že prostě zůstali věrný tý předchozí komunikaci a jsou takový... Většinou jsou ty lidi takový víc... Nebo co já mám třeba známý a kamarády, který nemají ani Instagram ani Facebook, tak to jsou ale většinou takový ty extraverti, se kterejma si skvěle jako člověk pokecá prostě a nevidím je třeba dlouho, ale prostě pak jako řeč nevázne a je to super.

M4: [01:09:06] A můžu se zeptat jenom jako, nechci to jako myslet špatně, ale jenom jaká věková skupina to se tak budem pohybovat jakoby ty lidi? Protože jako já si myslím, že v dnešní době třeba jako...Jakože lidi jako ve stejným věku jako jsem já, jako všichni, všichni...

M6: [01:09:20] A jaká jsi ty věková skupina?

M4: [01:09:20] Já jsem říkal, že mi je pětadvacet...

M6: [01:09:21] Jo a jo vlastně.

M4: [01:09:21] ...takže jako já si myslím jako...Neznám nikoho a jako to snad ani není už normální, aby někdo jakoby takhle tohľento dělal. To musíte sami ale přiznat, jakože to...

F7: [01:09:31] Hele...Jedný kámošce je asi osmadvacet - osmadvacet nebo devětadvacet, další je asi pětatřicet a pak mám kámoše, tomu je taky pětatřicet a dalšímu je... Nevím, čtyřicet?

M6: [01:09:54] Já nevim, proč koukáš na mě.

F7: [01:09:54] Jsem myslela [jméno].

M6: [01:09:54] Jo [jméno], hmm...41 asi nebo 42.

F7: [01:09:58] No, 41 no.

M4: [01:10:00] Tak to je celkem mladý. Tak to teda koukám teda, protože jsem nezažil snad nikoho teda, aby neměl ani WhatsApp ani...Nebo něco s čím bych si ho mohl zkontaktovat, jako nějakou sociální síť.

F7: [01:10:12] Hmm, jako já mezi tohleto neberu třeba, třeba WhatsApp nebo třeba Viber, kde si jako píšeš.

M4: [01:10:21] Jo jako takže ty by si čistě...

F7: [01:10:24] Jako znám lidi...Čistě jako tenhle Facebook, Instáč, Twitter...

M4: [01:10:25] Jako kde dáváš příspěvky a fotky a tak dále...

F9: [01:10:28] Co najde člověk bez tvýho telefonního čísla vlastně.

F7: [01:10:32] Ale jako jo, znám asi ještě dva, který nemají ani WhatsApp ani třeba Viber.

F9: [01:10:40] Máš úplně obyč.

M4: [01:10:41] Tak to je těžký poznat takový lidi, ne?

?: [01:10:43] Takoví jednorožci, ne. (všichni: smích)

Moderátor: [01:10:50] Myslels poznat jako potkat nebo poznat, jako že...

M4: [01:10:55] Obecně i potkat...

?: [01:10:56] No mně asi..

M4: [01:10:56] Jako i poznat, protože v podstatě když se nemáš potom s ním jak zkontaktovat dál třeba na další setkání, tak jak to je zase že...

F7: [01:11:04] Máš telefon, že jo.

F8: [01:11:08] Kdo dneska používá telefony. Jako je pravda, no jako já mám takhle... Okolo sebe asi neznám lidi, který by neměli žádnou síť. Když mají chytrý telefon s internetem a budou mít minimálně nějakou chat, ale... Vím, že na gymplu byl jeden kluk, kterej neměl Facebook, ale nejsem si jistá...Ne, teď už ho vlastně má jo, takže...Fakt asi neznám nikoho, kdo by neměl.

F9: [01:11:31] Možná můj děda, no, ale babičky maj obě a prababička, no, tak to v 95 no, to asi úplně už nebude ono, ale...

Moderátor: [01:11:44] Máte nějaký jako pravidla pro to, koho si přidáte a nepřidáte mezi přátele nebo do nějaký tý vaší jako vnitřní sítě?

M5: [01:11:53] Musím ty lidi znát, aspoň jako trošku nebo podle někoho...

M6: [01:11:57] Přesně, aspoň je potkat osobně, že vím, že existují.

M5: [01:12:00] Když vím, že je to třeba kamarád kamaráda, kterého jsem jednou zahlíd nebo jsem o něm něco slyšel, takhle, že toho člověka prostě přes někoho znám.

M4: [01:12:08] Tak to já právě že jednu dobu, jak jsem takhle měl nějakých 400 přátel, tak jsem si říkal a dost, tak jsem si to pokopal pryč a zůstalo mi tam snad nějakých 30, 40 lidí, který fakt znám a s kterými jsem si takhle povídal. A potom se mi to jakoby takhle nějak nabalovalo, ale... Někdy až nesnáším to, když prostě někdo mě támhle vidí z autobusu a už vidím, jak mi dává nějaké to, jestli si ho přidám do přátel, jako to mi přijde takový blbý, ne. Protože jako... Jako toto mám třeba jenom na Facebooku, tam mám třeba jenom cca nějakou tu svoji stovku a tam když něco sdílím, tak prostě chci, aby to byli lidi, co mě třeba znaj a co ví, že si třeba dělám srandu, jo. Nechci, aby tam byl někdo, kdo jako bude něco řešit nebo tak.

F8: [01:12:53] Jsem se tady jenom takhle jako jenom - máte Instagram soukromej nebo veřejnej?

Všichni: [01:12:57] Soukromej.

F7: [01:13:08] Já mám dva. Jeden soukromej, jeden veřejnej.

Moderátor: [01:13:13] Jak...Jako vlastně si managuješ ty příspěvky, co jde jako na ten soukromej, co jde jako na ten veřejnej?

F7: [01:13:17] Na tom veřejným, to je spíš taková jako propagace potom, protože plánuju nějaký jako, nějaké vlastní byznys a vlastně i jako já sama podnikám. Mám jakoby různý klienty, takže vlastně to je taková jako moje osobní značka, dalo bys říct. No a ten soukromej vlastně, tam vlastně nic nedávám, takže jako...Takže tak.

Moderátor: [01:13:50] Máte ještě nějaký kritéria ohledně toho výběru těch přátel? Jste říkali jako to, že je musíte aspoň jednou vidět nebo že je někdy zahlídnete, že víte jako že existují. Je tam ještě něco pro vás důležitý?

M4: [01:14:03] Hele, asi jedna role tam jako...Teďko už asi to tolik neřeším, ale kdysi jsem to řešil, jestli je to rodina, protože tu jsem nechtěl mít jakby v přátelích. Kdyžtak tak jenom, aby nemohli vidět, co tam jakoby dávám nebo co sdílím, takže teďkon už mi to je jedno, protože.

M5: [01:14:21] Protože už máš rozum. (smích).

M4: [01:14:21] Co?

M5: [01:14:21] Už máš rozum.

M4: [01:14:22] No, dá se říct, že jo. Jinak hlavně nechci takovýto já tam něco postnu a jako potom máma ti tam píše k tomu a samozřejmě kámoši se na to nabalej.

F9: [01:14:32] Nejhorší je, když máma postuje a ty seš z toho takhle... Nic, moje máma se se mnou tři dny nebavila, protože jsem si jí odebrala z přátel na Facebooku. Nemám jí teda jako doted, ale to byla jako scéna. No a ještě jsem jednou měla nějakou hroznou fotku v pase, jako v cestovním pase, já jsem jí vyfotila a dala jsem jí na Facebook a takovou scénu, jsem málem letěla z baráku jako, jo. Takže tam u nás to bylo jako naopak, ale spíš asi už v dnešní době ani to nestačí, jako že ho znám nebo vím, protože se jako vídáme, ale že jako vlastně se s ním chci znát nebo jako...Že jako nějaký pozitivní... Proč by on zrovna měl i vidět moje příspěvky nebo mě moct kontaktovat nebo nějaký jako důvod vlastně no, že jen tak si jako někoho přidat mi přijde jako zbytečný, no.

F7: [01:15:11] Co je pro tebe ten důvod?

F9: [01:15:15] Tak třeba jako někdo, s kým bych se třeba teoreticky jako chtěla bavit nebo si máme co říct nebo chci vidět, jak on žije nebo chci i on jak by teoreticky viděl, jak...Jako s někým, s kým bych se v reálném životě bavila, asi tak jako no. Nepotřebuju tam mít někoho, s kým bych si neměla, co říct nebo ani nechci cokoliv říkat, to nemá žádný důvod.

F7: [01:15:31] Nebo kdo je mi třeba prospěšnej nějakým způsobem.

M6: [01:15:33] Třeba [nesrozumitelné].

F7: [01:15:33] Cože?

M6: [01:15:33] Třeba když je hezkej. (všichni: smích)

F7: [01:15:41] To ne, třeba jako po pracovní stránce třeba jako, že je prospěšný třeba tohletoho člověka tam mít, že to je dobrá prostě známost a podobně.

Moderátor: [01:15:52] Napadá vás k tomu ještě něco? (...) Oukej, tak jo. Tak já bych vás na konec poprosila, abyste každé řekl jednu věc, která vám, která tady jako zazněla, která vám přišla jako důležitá. Něčím vás jako oslovila ta myšlenka nebo neví. A případně pokud máte pocit, že jste neměli možnost říct něco, co s tím tématem nějak jako souvisí a na co jsem se třeba neptala. A nebudu určovat kdo začne. (smích)

M6: [01:16:40] Tak mě třeba...Tak klidně...

F8: [01:16:45] Mně přišlo hodně zajímavý, když takhle existují furt ty lidi, který nemaj žádný sociální síť, protože jsem se s tím sama vlastně moc nesetkala. Tak to mi přijde dobrý. A jestli něco co nezaznělo...Nic, tak můžeš.

M6: [01:17:01] Mě třeba pobavilo to, jak říkal M4, taková ta retrospektiva, že člověk viděl co tam psal za blbosti jako mladší a pak to musel promazávat a tak. A co tady nezaznělo, nevím no, těžko říct.

Moderátor: [01:17:15] Oukej.

F9: [01:17:16] Mě teda překvapil ten rozchod přes video (všichni: smích) [nesrozumitelné], takový zajímavý. A tak jako asi by bylo zajímavější, kdybysme tady měli jako někoho mladšího než jsme my, ale mně přijde zajímavý, že vlastně všichni víceméně jako tady všichni to máme podobně, jakože tady prostě nepadl názor, proti kterému bych řekla "no tak to teda fakt jako takhle nemám", že jsme všichni tak nějak na stejný vlně. Jsme tak jako, jako zajímavý, že mně nepříjde takhle úplně každé. No a tak jestli jako výběr vzorku a nebo jestli to tak všichni neviděj nebo v čem to tkví. Asi všechno důležitý bylo řečeno.

F8: [01:17:47] Mě napadá takhle ta věková skupina, tak mám ségru, tý je 11 a ta třeba se svýma kamarádkama jsou samozřejmě celý den ve škole a přijde domů a hned si s nima volá. A volaj si třeba přes WhatsApp a že vůbec já jako nevím, jsem zvyklá s kamarádama vlastníma bych si nevolala, jenom kdyžtak si píšem nebo se vidíme reálně, ale oni si v zásadě furt volaj a člověk prostě slyší, že je schopná celý odpoledne v zásadě protelefonovat a třeba víc naráz nebo si posílaj ty videa nebo hlasový zprávy. Prostě jako vlastně to psaní nepoužívaj. Nevím, jestli je to tím věkem, že....Nevím....

M6: [01:18:19] Že nemá psát.

M4: [01:18:24] Že neumí psát (všichni smích). A když jo, tak takový chyby vždycky vidíš ty příspěvky.

F9: [01:18:28] Tak ta je v takový podobný věkový tý, kategorii, jak máme třeba děti, co trénuju, oni jsou teda celkově jiný a to je jako neuvěřitelný, co mi furt jako píšou, ale já třeba říkám "díky bohu, že nejsem chlap", protože ona mi třeba pošle fotku, jak je jako ve vaně jako. No a je jí prostě jako 10 jako. Říkám já bejt chlap a někdo to vidí, tak ještě ze mě udělaj pedofila, že jako... A furt nebo co tam dávaj na Instagram, oni se tam jako natáčej a chytaj úkoly a on jí tam někdo prostě napíše, ať udělá nějaký hnusnej drink a ať to vypije, tak ona prostě řve "jo, úkol je úkol" a prostě to tam hází tam mlíko, citron, vajíčko a vypije to a natáčí se u toho, přitom prostě proč to jako...Proč to jako dělá, to by mě jako nenapadlo, takhle "Úkol je úkol".

F7: [01:19:06] Já jsem četla zajímavý článek právě o... Není to teda moc ještě tady v Čechách naštěstí, ale hlavně v zahraničí, že prostě jsou nějaký... Nějaká nevím, mladší věková skupina, jestli je to třeba do těch 18 nebo do 20, podobně. A ty už jenom prostě zajímá na těch sociálních sítích nějaký extrém. A prostě tyhle děti nebo prostě ty pubertáci, ty se natáčej a dávaj prostě třeba na Instagram do storiček jak fetujou, jak chlastaj, jak támhle někomu prostě chčijou na auto a jako podobně, jo, podobný takovýhle extrém a ty, ty děti, který je sledujou, tím hrozně prostě žijou.

M6: [01:19:58] To jsem taky četl, ale bylo to tak, že oni měli jakoby dva profily. Jeden jako pro rodinu a pro takovou tu širší veřejnost a pak nějakou takovou jakože uzavřenější skupinu, kam právě dávaj takovýhle věci.

F9: [01:20:07] A to jsou některý Youtuberi, že jsou takový extrémní a pak když nevim co můj vlastně mladší brácha sleduje, tak je to [nesrozumitelné] Jéžišku, jako a pak chtěj bejt jako oni, takže částečně, tak jako co třeba, jak bylo teďka... Ani nevím, já nevím jak se oni jmenujou, ale jak tvrdili, že jsou v Černobyli a přitom byli tyvole v nějaký národní jako rezervaci naší český a jako... (všichni: smích) Třeba takovýhle věci, tak [nesrozumitelné] Černobyli, přitom prostě ví, že takhle to nefunguje jako, a takhle je spousta jinejch.

M5: [01:20:32] No ale to, jak jste o tom mluvili tady, tak to já teda si pamatuju, že jako - mně je 20 teda, ačkoliv to neypadá, tak když my jsme jakoby začali pít s kamarádama a byli jsme telata a takhle a dělali jsme fakt jako kraviny, tak jsme si to taky vždycky natáčeli a dokumentovali jsme, jakoby nikomu jsme to neposílali, maximálně jako vzájemně, měli jsme třeba skupinu, kam jsme si to jako to, ale doteď se jako na to podíváme, jak jsme prostě něco zapálili třeba nebo (všichni: smích), nebo samozřejmě ne barák nebo něco takhle jako hroznýho, jo, čistě já nevím, prostě nějakou kravinu na zahradě nebo tak, na auto jsme nechali teda jo, ale takovýhle jako kraviny, ale třeba si to jako pustíme a zasmějem se tomu, ale nikdo jinej to teda nevidí, takovýhle věci no, že to jako... Na Instagram bysme to fakt nedali teda...

F7: [01:21:18] No o to jde právě, že tyhlety...

M5: [01:21:21] No, je to úplně šílený jako tohleto.

F7: [01:21:20] ...tyhlety děti jako... Oni mají jako svůj uzavřenej profil, ale sleduje je třeba jako spousta, jakoby už spousta dalších těch dětí, že jo. A nejsou to jako jenom jako jejich kamarádi.

M4: [01:21:34] Já když si pamatuju, tak my jsme to dělali taky, třeba na základce v deváté třídě, že jestli znáš takovou tu ruskou školu, co se tenkrát kdysi natáčela, že někdo přijde zezadu a takhle ho praští třeba...

F9: [01:21:44] Ježiš jo, to dělají kluci u nás, to se točí a pak to prodávali. (všichni: smích)

M4: [01:21:47] Já si, já si právěže myslím, že, že kdyby... Že kdyby tenkrát jakoby byly víc ty sociální sítě a tak dále, tak mi to tam louskáme taky, takže já si myslím, že... Že jenom mají k tomu přístup, tak to tam dávaj, my jsme ten přístup neměli moc, tak jsme to tam nedávali a máme to třeba jenom mezi sebou. Samozřejmě teď už to nebudu nikde sdílet, když ještě ta kamera, ta měla ještě... no kostičky tam šly vidět na tom, takže...

F9: [01:22:16] To je pravda no, že taky vlastně spolužáci na základce tak se takhle lískali jako takovým tím ohebným pravítkem, jo, a natáčeli to a my jsme jako na Facebook taky jako dali něco z toho, takže ono to jako nebylo, že by to úplně jako nesdíleli.

M5: [01:22:27] No to já jsem někde četl - vůbec jsem nezjišťoval, jestli je to pravda nebo ne, protože jestli jo, tak teda to už je jako docela špatný - ale četl jsem někde na nějakém webu nebo ono to bylo nějaký jako zprávy, nějaký BBC nebo něco takovýho, takže by to asi měla bejt pravda, že nějaká holka právě vytvořila... Byla nějak doma sama, byla to holka asi sedmá, osmá třída, vytvořila na Instagramu anketu, jestli má skočit z okna a jako zabít se a počkala napsala tam pak jako do těch dalších těch My stories, jako že počká hodinu a pak podle

vyhodnocení jako udělá. No a ono asi 60 lidí jako odhlasovalo, že jo, ona fakt jako z toho okna vyskočila a povedlo se teda jí, takže to jsem jako četl a říkám tak to už je asi nějak špatně ne, speciálně ty ankety teďka, že vidím...

M4: [01:23:09] A jako zakápla?

M5: [01:23:09] Cože?

M4: [01:23:09] Zakápla?

M5: [01:23:09] No, povedlo se. Takže, takže ty ankety mi připadají třeba teďka úplně extrémní, protože lidi to i využívají jako k jiným věcem a fakt jako ptákovinám nebo... Teď jsem taky viděl na YouTube nějaký video, kde prostě lidi rozhodují o tom, co mají ty lidi dělat, že dají jako anketu prostě...

M4: [01:23:29] Jak?

F9: [01:23:29] Ten den, že jakoby...

M5: [01:23:30] "Mám teď jet domů nebo si mám koupit lístky a jet bez peněz někam, kde jsem v životě nebyl?" a takovýhle kraviny jako a úplně jako co to je prostě.

M4: [01:23:38] Jo no, ono, já teďkon nevím, jak se to jmenovalo, nějaká velryba nebo nevím co?

?: [01:23:40] Jo jo, bílá velryba.

M5: [01:23:40] Jójójo.

M4: [01:23:43] A tam se taky jako lidi zabíjeli nebo...

M5: [01:23:45] Ale to byl nakonec fejk, jsem někde, že to jako neexistuje.

F9: [01:23:48] Toho bylo jako spoustu, že si jako něco zjistíš, třeba aby se mohli s Amandou Todd, to už je strašně starý, že jí pak jako vidí, a že ty děti pošlou, tak to bude vlastně dneska, teďka ten dokument, jak se to jmenuje, "V síti", že jo. A ještě jakoby mně přijde, že často chybí nějaká gramotnost, co se týče jako kritický čtení všech informací, že jako jich je strašně moc. A člověk si jako najde to, co se mu hodí a sdílí to ve svém kruhu, ale zjistit si co je pravda, jak to doopravdy bylo, to spouště lidem právě chybí a...

M4: [01:24:14] Já si myslím, že jím to chybí, protože jakoby třeba naši rodiče vůbec, třeba moji jako jo, třeba máma a tak dále, tak ta vůbec v tom nevyrostala, takže ani... ani jakoby...

F9: [01:24:22] To moji třeba jako ví, teda je pravda, že oba dva měli vystudovanou jako další vysokou žurnalistiku, takže to mají jako asi trošku jako blíž, co se týče jako normálních informací, no ale jako jo, třeba babičce vysvětlit, že tam poslali e-mailem, to je hrozný, babičce poslali e-mailem nějaký jako nějakou fotku, že támhle jsou muslimové tam a v Teplicích a že tam znásilňují [nesrozumitelné] (všichni smích) a já říkám, že v parku... A já říkám "babi

prosimtě tys byla někdy v Teplicích?" A ona "ne". Říkám "Bylas někdy v Teplicích v parku?" "No jako ne." Říkám "A jak můžeš vědět, že to je jako ten park v Teplicích, když už teda kromě toho, že to může bejt nějaká fotomontáž. "Prostě to je ten park v Teplicích, tak to tam bylo." "A jak to víš?"

M5: [01:24:59] Vyčetla jsi, kolik máme muslimů v Česku.

F7: [01:25:02] Tři a půl tisíce, co se k tomu hlásí, odhadem deset tisíc. (smích)

Moderátor: [01:25:07] Když to vrátím k tomu uzavírání, tak vy, co jste ještě vlastně nemluvili, jaká myšlenka vám přišla jako důležitá a případně jestli něco nezaznělo a myslíte, že by mělo?

M5: [01:25:21] Já právě jak jsem jakoby... Většina z nás to má jako fakt podobně v těch názorech, tak asi jakoby nic mě nějak strašně nepřekvapilo nebo jako to, takže se vším souhlasím.

M4: [01:25:31] To je dobrý, "Co vám přišlo zajímavý?" "Nic mě nepřekvapilo."

M5: [01:25:34] Tak zajímavý, tak to jsou jakoby stejný názory. (smích)

Moderátor: [01:25:37] Přišlo ti něco jako důležitý? Že jako to stálo za zdůraznění?

M5: [01:25:42] No, asi to, jak to jako je, že to mám jako stejně jako vy, tak mě to utvrdilo v tom, že je to jakože...jako většina, no, takový to, že jako nešířím ten svůj jakoby soukromej život, jo, že prostě takovýhle ... Nebo, že je to jako blbý nebo takhle, že taky nedávám to, že kdykoli prostě jsem na kafi, tak tam vyfotím to kafe. Že to jako není normální pro nějaký lidi, nebo že to není úplně...Ne, že to není úplně normální, protože to dělá hodně lidí... Takhle no, takže spíš jako že mě to utvrdilo v tom, že nakládám s těma sociálníma sítěma tak, jak ostatní, no. Že nejsem pozadu. (smích).

F9: [01:26:13] Já bych teda řekla, že [nesrozumitelné] záležití tedy, jak jsme se sem teda dostali a jakej vzorek tady je, protože třeba spousta lidí v mym věku by sem jen tak nešli, a myslim si, že názor by měli rozdílnej, takže. Úplně jako neřekla bych, že se tady jako utvrdíme. Tak to taky můžu jít někam na sraz SPD, řeknu si - jo, tak dobře, se všema jsem se utvrdila. Jako jo, žejo. Takže tady jako jsme všichni nějak na tom podobně, jo, je to dobrej názor, ale můžu jít někam jinam s nějakou jinou skupinu, a tam mi to odsouhlasí vlastně úplně stejně. A přijdu jako s dobrým pocitem toho, že, s pocitem sounáležitosti.

M4: [01:26:56] Mě spíš že ne že překvapilo, ale spíš jenom utvrdilo v tom, že jsem měl pravdu... (všichni: smích), jak jsi tenkrát říkala, že tam nějaká holka nebo tvoje kámoška sdílela nějaký ten hoax a ty jsi jakoby napsala něco, tak že mě to jenom fakt utvrdilo v tom, že v podstatě lidi, co už dělaj tyhlencty věci jsou úplně zabeďněný a nemá cenu vůbec na ně nějakým způsobem reagovat.

F7: [01:27:18] Je to pravda no.

M4: [01:27:18] Jinak taky mi přišlo zajímavý na začátku, jak každý to má rozdělaný - Facebook, Instagram, Pinterest a tak dál, tak každej to má většinou jakoby skoro stejně, ten

Pinterest to má každéj na nějakou inspiraci, zájmy, ale tak co asi...teda práci, ale co asi tam jinýho může člověk dělat. To se třeba, no, prostě každéj si myslím, že to má asi tak podobně.

F9: [01:27:44] Mně třeba přišlo zajímavý, jak je to vyčleněný, že prostě Instagram už teďka fakt jako na obrázky, dřív se dávaly obrázky třeba i na Facebook, ale teď už se to prostě dává na Instagram, člověk nedá jen tak jako obrázek na Facebook, protože proč, že jo, dá to na Instagram. Na Twitter zas píše názory, už to nepíše na Facebook a Facebook se využívá hlavně teda kromě školy a tak hlavně na Messengeru. Jak je to fakt jako rozdělený, že to není ta jedna aplikace, když by čistě teoreticky ten Facebook vlastně mohl bejt, protože tak je koncipovanej, že se tam dávaly jak fotky, tak kamarádi, to jak to má jako všechno rozdělený, jak by žil člověk žejo třeba různýma životama. Nějaký dimenze, tak jako zajímavý, jak to máme jako rozdělený.

F7: [01:28:16] Mně to přijde hlavně jako, že to je po generacích. Třeba moje máma byla na Instagramu a řekla, že se jí tam prostě nelíbí, protože jsou tam jenom fotky.

M6: [01:28:24] Hm, to je málo. (smích)

F7: [01:28:30] A že prostě má radši Facebook. A taky samozřejmě tam jsou ty jako skupiny a tak, třeba, nevim, pejškaři, vaření a podobně, že jo, což jako zase na Instagramu není a podobně.

M4: [01:28:44] Ale to máš pravdu, protože jako já jsem v tomhlectom měl taky rád víc Facebook, když tam někdo něco dal, nějaký příspěvek, k tomu napsal smysluplnou větu. Teď je to hashtag, hashtag, hashtag něco - samá kravina, že jako to tolik hashtagů, že si nedáš ani to "přečíst více", protože víš, že tam budou zase hashtagy a blbosti.

F9: [01:29:05] Motivační citát.

M4: [01:29:05] No, třeba. "Hashtag mám se skvěle" (všichni: smích). Užívám si. Ale ono to je...

F9: [01:29:10] "Miluju svůj život". (smích)

M4: [01:29:10] No a miluju a takový tyhle jako proč jako, někdy si říkám proč to... Hlavně kolik času tím musí zabrat jako jo.

F9: [01:29:20] Podle mě dáš automat jako.

M4: [01:29:20] Myslíš?

F9: [01:29:21] Tak já nevím, tak jelikož my máme všichni soukromý, tak tam nemusíme dělat žádný hashtagy, že jo, jakoby.

M5: [01:29:25] To máš ale kvůli followerům všechno. Čím víc hastagů tam máš - hashtagů tam máš, tak tím víc jakoby v těch ... v těch různěch těch se ti to jako objevuje. Že tě prostě ten, ten kdo má pak 300 lajků má 300 hashtagů, no. Protože cokoliv někdo najde, že jo.

F9: [01:29:40] Takový likes for likes, tak to jak když tam dá, kolik lidí to dá jako v jedné sekundě a postne to...

M5: [01:29:45] Jo, to je pravda no....

F9: [01:29:45] Takže to už se tam pak člověk jako podle mě v tom ztratí, že to úplně ztrácí...

M5: [01:29:47] Ale tak v takových těch menších skupinách, jako přesně třeba "Miluj svůj život" (všichni: smích), si myslím, že to třeba funguje, jo jako. I když likes for likes je už teda hodně profláklý, no.

Moderátor: [01:29:54] Vy, co jste ještě nemluvili, přišlo vám něco jako zajímavýho, co by stálo za to na závěr jako zdůraznit?

M6: [01:30:06] My jsme mluvili všichni.

Moderátor: [01:30:10] Fakt? Já jsem ještě někdy nepochopila, jestli je to jako reakce na... reakce na někoho, anebo už je to jako to závěrečné slovo, tak se radši ptám.

F9: [01:30:16] Jsme taková jednotná skupina, takže...

Moderátor: [01:30:22] Tak jo, tak moc díky. Tak já zastavím to nahrávání...

M6: [01:30:28] Se můžu normálně bavit. (smích)

Příloha 6 - Přepis fokusové skupiny 3

Moderátor: Na začátek jestli byste se mohli každé představit, říct své křestní jméno, případně proč tady jste, pokud chcete, a potom vlastně jak a kdy využíváte sociální sítě, případně jaký. Mohla bych tě poprosit, jestli začneš?

F10: Určitě. Tak já jsem F10, a jsem tady kvůli tomu, že ehm kvůli přihlášce na vejšku, a sociální sítě využívám denně, hlavně messenger na domluvu s přáteli a nebo taky projížďim zeď třeba na Instagramu, občas i na Facebooku, když se nudím nebo když někam jedu.

F11: Jo, tak já jsem F11, a jsem tady taky hlavně kvůli tomu potvrzení na tu vysokou školu. A tak jako hlavně ze zvědavosti, tak jako objevovat nový řešení a obzory, vyслеchnout si názor ostatních a sociální sítě, tak ty používám v podstatě denně, hlavně prostě ta komunikace s tím okolím, s mými přáteli, rodinou a podobně, a to je asi nejvíc, k čemu je využívám.

Moderátor: A ještě se zeptám jaký?

F11: Tak messenger, whatsapp, asi nejčastější.

Moderátor: Díky.

M7: Tak já jsem M7, taky jsem sem přišel kvůli přihlášce na výšku, ale zároveň mi přišlo zajímavý to téma sociálních sítí, i teďka třeba s tím dokumentem V síti. A používám hlavně

messenger, whatsapp, poměrně už míň Facebook, Instagram a ještě jsem tam vyplnil teda Reddit, protože tam jsem taky často.

Moderátor: Díky.

M8: Tak já jsem M8, já jsem tady, kvůli přihlášce jsem tady spíš jako na druhým místě, spíš tak nějak jsem se začal se v poslední době trochu zajímat o věci různě, tak jako vždycky když vidím takhle nějakou možnost na zajímavý téma na nějakou diskusi nebo to, tak se snažím přijít, a co se týče sítí co využívám, tak je taky využívám vlastně denně, ale nejvíc za sebe messenger, celkem Facebook, občas jsem teda na tom, na Instagramu, a taky teda ten Reddit.

Moderátor: Díky.

M9: Já jsem M9, jsem tady kvůli hodinám na výzkum, ale zároveň to byl jeden z mála výzkumů, kterej mě zaujal, když nám to rozesílali. A co se týče sítí, tak Facebook, Instagram, LinkedIn, občas mnohem míň Twitter a velmi často messengery - ať Instagram, Whatsapp, Facebook.

Moderátor: Díky.

F12: Já jsem F12, jsem tady kvůli hodinám do výzkumu a zároveň protože vim, jak je těžký sehnat lidi, když člověk něco potřebuje. A taky využívám sociální sítě denně, nejvíc messenger, hodně Instagram, míň už Facebook, a potom okrajově i třeba Twitter, Tinder, takovýchle věci, primárně pro komunikaci s přáteli, domlouvání, organizace věcí a tak.

Moderátor: Díky, tak jo. Moje první otázka je, když si představíte nějaký jako okruh lidí, se kterýma se vídáte denně nebo týdně, nějak prostě pravidelně v reálu, a okruh lidí, který máte přidáný a se kterýma komunikujete různě na internetu, tak v čem se ty dva okruhy vlastně liší nebo v čem jsou stejný.

F11: Jo tak já začnu. Tak určitě ten okruh lidí, který potkávám, nebo se kterýma se nějak intenzivně bavím v reálu, když je prostě vidím a to, tak je o dost užší než ten, kterej mám jak v přátelích na Facebooku, tak ve sledování na Instagramu a podobně, takže rozhodně já tam mám širší takovou skupinu lidí na tom na těch sociálních sítích než v reálu, ale primárně se prostě i píšu a komunikuju s těma lidma, se kterýma se i vidím i v realitě. Jo, se kterýma se i nějak pravidelně potkávám, tak právě s nima i hlavně komunikuju jakože na těch sociálních sítích.

M7: Tak já mám dost podobnej okruh lidí, který potkávám a který mám na těch sociálních sítích, protože jsem si ho ještě docela nedávno redukoval a snažím se ho držet dole, ale třeba právě lidi který potkam na internetu někde na těch diskusních fórech, tak tak když bydlí v Louisianě, tak je úplně nepotkávám, takže pár takových tam mám.

M8: To já se taky snažím redukovat, nebo mít tam ty lidi se kterýma se bavím a se kterýma si třeba nějak píšu a tak, třeba na podobný vlně, samozřejmě mám víc lidí na sociálních sítích, a to pak převážně ty lidi, kterým, se kterýma jsem se třeba vídal pravidelně a teď bydlí někde pryč, že už to nejde, třeba mám kamarádku v Dijonu a takhle.

M9: Za mě už to tady taky bylo řečený, na těch sociálních sítích zkrátka mnohem jakoby širší okruh a hlavně i lidí, které třeba vůbec neznám, což se týká hlavně Instagramu.

F11: Jo tak to jenom jestli můžu, tak já tam mám jenom lidi teda, který znám. Že jako cizí lidi si jako úplně netahám ani na ty sociální sítě.

F10: Já mám na Instagramu vlastně taky lidi hlavně které znám, a ještě komunikuju přes sociální sítě s lidma, které znám, ale jako nemám možnost je třeba tak často vídat. Že bydlí mimo Prahu a dost daleko.

F12: Já to mám vlastně podobně. Na těch sociálních sítích mám jako víc lidí samozřejmě než v reálu, na tom Instagramu se hodně snažim jako dávat pryč takový ty fejkový profily jako že si hodně často zjišťuju, když zjistim, že se na ten profil dívá někdo, koho neznám, tak si to projedu, co to je za člověka, a hodně často blokuju, to tak jakože skoro denně, protože se mi tam pořád dobývají nějaký jako profily a já samozřejmě nevím, jestli to jsou spamy nebo jestli to jsou lidi, který znám, ale nechtěj, abych to věděla. A taky pro tu komunikaci s lidma, který se kterýma se jako nemůžu z praktických důvodů vídat denně nebo tak často.

Moderátor: Někdo z vás tady mluvil o tom, že se snažíte to redukovat, co je vlastně tím kritériem a důvodem proč redukovat nebo..

M7: Tak u mě to třeba bylo na tom Facebooku, že jsem si všiml, že ten Facebook je strašně zaplněnej a většina těch příspěvků mě vůbec nezajímala, tak jsem mě jako zajímalo, kdo tam přidává, projel jsem si svoje přátele, začal si vyhazovat docela rychle, pak jsem se dostal na tu stovku, tak už to je u mě takovej zvyk, že mám sto přátel a když si někoho přidávám, tak zároveň hledám toho, kdo je dole na seznamu a vyndám.

Moderátor: A jako co jsou kritéria bejt dole na seznamu?

M7: Tak to že se s tím člověkem třeba nevidám, když je to někdo z brigády, s kterým jsem se bavil před půl rokem naposled, nebo když je to třeba i rodinnej příbuznej, kterýho jsem ale neviděl dva roky aktivního na Facebook, tak, no, nepotřebuju ho tam mít..takže asi tak.

M8: No to já to mam hlavně když, když mi vyskočí třeba příspěvek od nějakýho člověka, kterýho jsem fakt dlouho neviděl, a třeba mi ani není nějak blízkej, že jsem třeba že jsem ho viděl na nějaký akci tak jsem si ho přidal, protože byl fajn, a od té doby jsem s nim nekomunikoval, tak si říkám jako proč ho tam vlastně mít, když vůbec nevím, kdo to je. Že tam nemám teda takhle tu stovku lidí, jo, ale snažim se jako aspoň trošku nějak dávat pryč ty lidi, který jsou tam jakoby navíc, no.

M9: Já jsem tu redukcí dělal dřív, a to proto, že mi vadilo, že by neznámí lidé viděli můj obsah, ale pak jsem začal používat na Facebooku takovou tu funkci známí, a prostě svoje příspěvky, který nechci, aby viděl někdo jako nějaký širší publikum, tak je uzavírám.

Moderátor: Máte nějaký kritéria koho si vlastně jako přidáváte do přátel? Nebo podle čeho to jako volíte? Tady už jako padlo jako to, jestli ho znáte třeba, jestli to není nějaký fejkovej profil..

F11: No tak hlavně podle toho jaký ten člověk jako je sympatickejší i v reálu, já si nepřidávám lidi, který úplně jako neznám, tak když jsou prostě proti mně nějak jakože, nevím, že jsou nesnášenliví a negativní, tak obecně si tadyty lidi nepřidávám, takže to musí být prostě takový pozitivní lidi a sympatický a mám si s nima vždycky si s nima musím mít co říct, abych si je přidala. Takže jako úplně ne každého.

M8: Já to mám vždycky na základě nějaký konkrétní zkušenosti s tím člověkem, vždycky když se s ním nějak vidím, tak třeba je fajn, tak třeba si říkám třeba když někdy budu třeba v Brně nebo tak, tak pojedou za ním, tak mu napíšu jestli se chce vidět nebo tak. Ale nějak jako asi..no.

M9: Já to mám stejně co se týče Facebooku, ale zase na Instagramu to takhle rozhodně nemám. Tam si prostě přidám jako čí fotky se mi líbí, naopak tam mám mnoho sledovaných, jako které já sleduju, a to je samozřejmě Instagram, takže ta vizuální stránka, a co se týče Twitteru, tak tam je to prostě kdo dobře píše a jako čí texty se mi líbí.

M7: Je pravda, že na tom Twitteru sleduju hodně novinářů a ty teda neznám, takže, no

F11: No tak to já na Instagramu jako sleduju poměrně dost takovejch těch známejch osobností, ty který jako neznám úplně, ale zase nenechávám každého úplně aby sledoval mě. Teda profil mám veřejnej, ale ne každého si tam nechám, aby mě sledoval. Že jako hodně lidí vyhazuju, a tak.

Moderátor: Co jsou pro vás vlastně ty důvody, že nechcete aby to viděli jako cizí lidi? Že od někoho z vás to zaznělo..

F11: No tak na tom Instagramu tam cizí lidi to můžou vidět, ale nenechávám si je tam nějak trvale když jsou jako úplně cizí nebo negativně naladěný nebo prostě neto, a na Facebooku tak tam si úplně cizí lidi nepřidávám vůbec, že tam prostě vyloženě nechci cizí lidi, protože je to něco jako osobního. Furt na tom Facebooku se dá dohledat takový ty věci jako datum narození a podobně, tak trochu to si držím to soukromí.

M7: No já chci mít tu volnost občas něco na Facebooku, co zas třeba nechci aby viděli ostatní. Mě třeba pobaví nějaký hodně pitomý video, který tam zůstane jenom na týden než si jako uvědomím, že bych ho měl stáhnout, tak chci mít tu možnost ho tam sdílet, takže jsem radši, když to zůstane mezi tou stovkou.

F12: Já třeba ani nechci aby mě nějaký ty lidi jako kontaktovali, protože to беру tak, že když si je tam přidám, tak oni mě tím spíš budou kontaktovat, a když si je nepřidám, tak je ta šance nižší, že mě budou kontaktovat. Takže to je spíš ten důvod, protože říkám si že jestli ten obsah uvidí mých 300 přátel nebo 300 plus ten jeden, koho si přidám, tak to už je mi celkem jedno, že já ten obsah jako cenzuruju ještě než ho zveřejním, ale spíš mně jde o tu komunikaci s těma lidma.

M9: Já to mám, nebo já teda očividně moc neblokuju tady v té skupině, mně je jedno kdo mě sleduje a tak dále, ale jako je pravda že jednou jsem tím procházel asi před dvěma lety, a to bylo kvůli pracovní pozici. Že jsem nechtěl, aby to třeba viděli spolupracovníci a nebo případně podřízení. Nějaký obsah. Takže tam jsem to začal jako omezovat.

Moderátor: Vnímáte nějaký jako výhody nebo nevýhody komunikace vlastně přes internet, kterých jako člověk nedosáhne komunikací v reálu?

F11: No tak mně nejvíc na těch sociálních sítích vadí asi to, že nevidím, jak ten člověk se opravdu tváří. Že tam mi chybí nějaká taková ta mimika, takovej ten prostě pohled a takový to prostě něco, to nejde úplně přenést na ty sociální sítě, ty výrazy a ten tón hlasu, a že kolikrát na tom na těch sociálních sítích nějaká ta zpráva vyzní úplně jinak, že ten člověk pak si myslí že ho třeba nemáte rádi nebo tak, něco že protože jste to napsali takovymhle tónem a podobně. V uvozovkách to dam jakože prostě. A že je třeba používat ty smajlíky, aby ten člověk aspoň trochu věděl jak nějak jako fungujete a podobně, což jako mi hodně vadí na těch sociálních sítích. Ale rozhodně ty výhody že prostě můžu komunikovat s těma lidma co jsou prostě daleko, jsou v Praze nebo když já nejsem v Praze tak furt ta komunikace zůstává.

M9: Já naprosto souhlasím tady s tím. A protože já mám práci, která je hodně online, a my už máme takový jako pravidlo že to, co je opravdu důležitý, tak to si zásadně nepíšeme, ať už je to email, ať už je to sociální síť nebo něco takového. A ale přesto musím říct, že velká výhoda sociálních sítí je pro mě ta velká rychlost komunikace, protože ačkoliv pracuju třeba často na emailu, tak vim, že na ten email třeba mi odpoví za tři hodiny, a když jim to napíšu na Facebooku, tak vim, že mi odpoví mnohem dříve. A zároveň oni vědí, že mají tu možnost to ignorovat, protože to je jejich soukromý profil a prostě jako v tom vidím velkou výhodu, no, pro mě.

F12: Já osobně vidím výhodu ve sdílení obrázků, protože já v komunikaci hodně jako posílám obrázky, ať už to jsou screenshoty něčeho, což mi přijde zajímavý, nebo třeba nějaký jako vtipný obrázky a tak, a když třeba s někým mluvím jako face to face, a chci mu něco ukázat, tak říkám: Počkej, počkej, já ti to ukážu. A potom dvě hodiny to hledám v tom mobilu abych mu to mohla ukázat, a tu komunikaci to strašně zdrží, a pak vlastně zjistím, že to třeba nemůžu najít, a prostě: Tak nic, tak já ti to pak pošlu. A vlastně už to nikdy nedohledám. Kdežto když jsem na tom mobilu, tak prostě instinktivně v tu chvíli, kdy to vidím, ten obrázek, tak jim to pošlu. Občas se stává s přítelem, že si jako popisujeme obrázky nebo popisujeme si jako internetové memy, když si je chceme jako popsat. Považuju to za větší level přátelství, když jako si to nemusíme ukazovat a stačí si to: No takovej ten meme jak je tam ten chlap co dělá tohle. A oni to chápou. Takže..třeba takhle.

Moderátor: Vybavíte si nějakou jako situaci, vy jste mluvili o tom, že vlastně někdy jako dojde k totálnímu jako nepochopení, jak kdo co myslel, tím že chybí ta mimika a tón, zažili jste nějakou takovou situaci, kdy jako nějak jste se nepotkali s někým?

M8: Já jsem to zažil několikrát, a teda velkou roli v tom mimo třeba nějaký nějakou že třeba kamarádka odepisovala velmi rychle, tak tam prostě musela rychle napsat a rovnou odepsat, tak se tam třeba překlíkla, pak další problém samozřejmě autokorekce, žejo. Když člověk napíše úplně něco jinýho, než myslí, a teď jako ten druhý to čte a říká si jako co se děje, vůbec jako nevím, a tak to se děje docela jako často. Nevím jestli to je tím že třeba mí kamarádi nebo já jsme taková roztržití, ale ..

F10: Mně se třeba ještě stává, že když si píšu s více lidma a rychle, tak že si třeba spletu chat, tak to je taky takový blbý.

Moderátor: Stalo se ti někdy, že to způsobilo nějaký problém?

F10: Ehm, ne. Nic, co by vadilo takhle.

F11: No, to se stalo mně.

F12: Mně jo.

Moderátor: Jo? Byli byste ochotní to sdílet?

F11: Jo, tak my jsme s jednou kamarádkou nesnášely jinou holku, a my jsme si psaly, ale jakože tak nějak nesnášenlivě a já jsem to omylem poslala té holce. Že jsme jí jako vyložené pomlouvaly v tom chatu, když to tak řeknu, a já jí to omylem poslala. Úplně to nebylo mířený pro ní, ale jo, takovýchle věci se stávají.

Moderátor: Jak to pak bylo vyřešený, ta situace?

F11: Ehm, no, pohádaly jsme se ještě víc, ale takhle zpětně úplně v pohodě, prostě celá ta situace, proč jsme ji vlastně nesnášely, vznikal v podstatě taky nedorozuměním, taky kvůli těm komunikacím, a nepochopení se navzájem, ale teďka už je to v pohodě všechno a tak nějak se bavíme. Nebo jako ne ve stálém kontaktu, ale máme si co říct, když se potkáme. Ta nesnášenlivost zmizela.

Moderátor: Díky.

F12: Já jsem - to je už pět šest let - jsem se hádala s jednou holkou na messengeru, a řešila jsem to s jinou kamarádkou během toho a fotila jsem vždycky to co mi napsala - "Podívej se, co mi napsala", vyfotila jsem to, a bohužel jsem ten screenshot v tu chvíli, kdy jsem ho ofotila, tak jsem ho poslala té holce, se kterou jsem se hádala, takže jí bylo v tu chvíli jasné, že já to fotím a s někým to probírám. A taky teda nebyla moc ráda, no. Přililo to jenom olej do ohně a..

M9: Mně se několikrát stalo, že jsem myslel, že už je to nějaký naschvál nebo že fakt mám smůlu, že jsem třeba někomu napsal, že nemám čas, a někomu další - protože jako jsem třeba měl nějaký jiný plán s někým jiným, a bohužel jsem si spletl ten chat a napsal jsem to tomu špatnému člověku, jakože tak se sejdeme třeba za půl hodiny tam a tam. Tak to se mi stalo několikrát.

Moderátor: A jako vyplnil jsi to, že sis dal sraz s tím špatným člověkem, nebo to pak nějak..

M9: Ne ne ne ne, prostě já jsem si třeba řeknu, já jsem řekl že dělám tohleto a tohleto, protože jsem věděl, že to bude lepší výmluva se s tím člověkem nevidět, a měl jsem se vidět s jiným člověkem. A to když jsem měl psát tomu člověku, se kterým jsme měli se vidět, že se tam setkáme za půl hodiny, tak jsem to napsal tomu špatnému člověku.

Moderátor: A jak jsi to vyřešil?

M9: Už ani nevím, jak jsem to vyřešil, už je to dlouho. Ale jako ne samozřejmě nešel jsem jako tam, šel jsem tam, kde jsem byl dohodnutý. To zase jo.

F11: Jo tak já ještě jako jednu velkou nevýhodu sociálních sítí obecně vnímám to, že jako...teď mě budete mít za divného člověka, ale soudím tam lidi podle gramatiky. (smích) Takže prostě napíšou třeba, nevim, "vztával" se "z" a podobně. A že prostě ty chyby vidím, přitom když jako mi to vypráví, tak nevidím, jaký i/y si myslí a podobně, ale když to napíše, tak to prostě kolikrát až bije do očí a to jakoby já odsuzuju, že prostě prostě sama v sobě vidím, že soudím ty lidi v podstatě neprávem. Oni...Pochybuju, že to chtěli napsat takhle jako špatně nebo... Mohl to bejt překlep nebo cokoliv, ale i mně/mě a oni to prostě napíšou tak jako autokorekce a já za to třeba ty lidi jako soudím, to je jedna velká nevýhoda.

F10: [00:21:17] A ještě další nevýhoda, že se třeba snaží vyjadřovat v komentářích nebo i v chatu tak, jak by se naživo opravdu nevyjádřili.

Moderátor: [00:21:27] Mhm a jak to myslíš, čím myslíš ten rozdíl?

F10: [00:21:30] Jakože třeba komentujou všechny příspěvky, na všechno mají co říct, ať už to jsou spíš hejty nebo... názory. Tak že to publikují hlavně přes ty sociální sítě.

M9: [00:21:45] Mě teďka ještě taky napadla jedna velká nevýhoda a to jsou online diskuze pod různými jako společenskými tématy, kde mám právě pocit, že lidé často komentují buďto s absolutní neznalostí kontextu, a nebo naopak říkají věci, které by normálně neřekli během... Kdyby se bavili face-to-face. A mám pocit, že ta komunikace je taková jako bezprostřednější a víc si dovolí, jsou takoví jako ostřejší. Hlavně mám pocit, že vždycky když se jako s někým vidím, tak tam je vždycky jako nějaká snaha se domluvit. A to mi přijde, že na těch sociálních sítích vlastně není, tam je to víc jako opoziční.

Moderátor: [00:22:29] Máte to stejně nebo odlišně?

M8: [00:22:31] Je pravda, že člověk vždycky, když vidí ty diskuze, tak je vidět, že oni... nikdo nikdy nechce ustoupit ani o kousek a jak nechce ustoupit, tak se to tak jako vyhraňuje, zatímco když vidím, že se někdo baví s někým, tak často... často tam jsou takový ty jako "jo, v tomhleto máš možná pravdu, ale...", zatímco na tý diskuzi "to je blbost, to je blbost!", no takže je to...je to jako hodně a je to podle mě i tím, že lidi jsou tam na těch sítích svým způsobem i schovaný za tu anonymitu, vlastně pořád, nikdo na ně nikdo nevidí. Právě třeba ten face-to-face, ten jejich výraz není vidět, není vidět, jak to myslí a tak se z toho dělají jako ty konflikty, no.

F12: [00:23:10] Já myslím, že ten problém v těch diskuzích je ještě v tom, že tam většinou není jako jeden člověk versus jeden člověk, že to je vždycky jako nějaká skupina. I když jsou tam třeba nějaký dva, co se dohadují, tak je tam prostě X lidí, který dávají lajky tomu jednomu, lajky tomu druhému a stojí jako za nima. Jenomže když vlastně se baví spolu jenom dva lidi a nikdo tam okolo není, tak to prostě tolik nemusí eskalovat, kdežto když jsou tam jako zastánce jednoho a zastánci druhého, tak prostě polarizují od sebe ještě víc.

M9: [00:23:39] Mě ještě napadlo, že možná v tom živém dialogu je to větší pocit zodpovědnosti vůbec za to, co já řeknu, kterež vlastně mi na internetu chybí.

Moderátor: [00:23:47] Čím myslíš, že to je?

M9: [00:23:54] No tak... nemám toho člověka tady, nemůžu mu vrazit třeba nebo já nevím (smích). Myslím si, že tam je ten distanc, že ten člověk vnímá, že je v nějakým jako bezpečí, v nějaký uzavřený zóně, do kterých jako na něj nemůžou.

M7: [00:24:07] A zároveň, že to často není spojený jako s tím obličejem toho člověka nebo i tam často nemá svoje pravý jméno. Že je to účet úplně oddělený od těch jeho ostatních účtů, takže si tam přijde úplně jako kdyby to mluvil jenom do větru. Že si ani neuvědomuje, že to tam bude i zítra třeba nebo za týden.

M8: [00:24:31] A taky člověk když s někým mluví z očí do očí, tak nějakým způsobem vnímá ty jeho emoce. Vnímá přesně to, co se tím myslí nebo dokáže to... se do toho víc vcítit, zatímco když vidí dvě věty v komentáři, tak neví, jak to ten člověk... jak se u toho tváří.

F12: [00:24:51] Taky to, že když při té diskuzi mě to přestane bavit nebo mi to začne bejt nepříjemný, tak to prostě zavřu a jdu pryč, kdežto z té osobní komunikace nejde tak rychle utýct. Takže i proto je tam možná ta zodpovědnost větší.

F11: [00:25:05] A hlavně v té realitě já si myslím, že ty lidi prostě viděj, že už jako třeba zraňují něčí city a že už je to prostě moc a couvnou. Přitom jakoby na tý... Na těch sociálních sítích jdou proti sobě hlava nehlava a je v podstatě jedno, co ta druhá stránka, jestli to jakoby bolí nebo mrzí nebo něco. Ale prostě už jenom to, že jsou v té svojí komfortní zóně, že třeba seděj v té své posteli a prostě "já jsem tady král" v uvozovkách a prostě je jim jedno, co ta druhá strana, jakože že jim prostě ty zraňují... Můžou mu tam zranit ty city a bejt až jako zlí. Takže prostě... Se tak jako schovaj za takovou masku.

M8: [00:25:41] Tak i když se s někým bavíš víc na rovinu, tak jako víc přemýšlíš nad tím, co řekneš, zatímco když seš na tom... na tom internetu a napíšeš nějakou blbost, tak pak si třeba za pět minut můžete uvědomit, že vlastně to je blbost a smazat to. Nebo říct jakoby nějakým způsobem se od toho distancovat nebo právě přerušit tu konverzaci úplně a v tu chvíli už jako člověk se nebojí najednou, že něco zvorá tolik, protože vždycky tam je to jako...to tlačítko "krok zpět".

Moderátor: [00:26:15] Co myslíte, že to těm jako diskutujícím dává vlastně, nebo jestli i vy jste se třeba někdy zapojili do nějaký diskuze, tak co vám to jakoby přineslo?

M7: [00:26:26] Tak plno lidí třeba má rádo ten pocit toho, že za nima stojí těch 200 lidí, co jim dalo lajk a cítí se, že konečně někdo uznává jejich názory. Takovej pocit zadostiučinění. Může prezentovat něco, s čím je třeba pošlou jinde někam a tady najednou jsou oblíbeným a užívaj si to.

M9: [00:26:48] Já poměrně často diskutuju... Nebo často - prostě diskutuju a mám pocit, že je to v moment, kdy mi přijde, že se nějakým způsobem špiní nebo haní hodnoty, který si myslím, že v naší společnosti by měly stále přetrvávat. Můžu třeba uvést konkrétní příklad. Včera jsem sdílel a komentoval jsem na článek Respektu ohledně sebevraždy studenta právnický fakulty a ohledně státních závěrečných zkoušek. To probíhalo... Přišlo mi, že tam byla jako absolutně popřená jakákoliv novinářská etika v podobě presumpce neviny. Tak jako do toho jsem se

pustil a prostě to mi přišlo, že jako bojuju za... nebo ne bojuju, ale že se vyjadřuju jako k něčemu, v co já věřím, jako mě se to osobně velmi dotýkalo.

Moderátor: [00:27:44] Co ti to přineslo, když jsi to napsal?

M9: [00:27:48] Pocit zadostiučinění, že jsem jako přispěl k nějakému lepšímu světu nebo nevím, že... Mám pocit, že totiž často lidi mlčí a tím se vytváří taková ta bariéra, jakože "No, ale dyť si to nikdo nemyslí."

F11: [00:28:03] A diskutuješ takhle i v reálu? Jakože když máš pocit, že je něco špatně, ozveš se jako i naživo?

M9: [00:28:10] Mhm, to jo.

F11: [00:28:10] Dobrý, že jako hodně lidí právě na tom Facebooku a takhle, že píše ty komentáře a stojíš si za svým názorem v podstatě a právě naživo se neozvou, tak proto se ptám.

M9: [00:28:20] Jako tak samozřejmě záleží na situaci, to je přesně to, co myslím si, že tys to říkala, že tam jako není ten kontext, nevidíš výraz a tak dále, pokud by to byla situace kdy bych já už někoho zraňoval, tak jako ustoupím a třeba to vyřešíme, nevím, za pár hodin, když se sejdem znova nebo něco, ale ta situace je jiná. Ale jako já i v normálním životě rád diskutuju.

F11: [00:28:41] Jo, že právě jako spousta lidí se neozve, tak se ptám.

M7: [00:28:46] Je pravda, že ten článek si zrovna asi diskuzi docela zasloužil. Já jsem se tam teda nezapojoval, ale říkal jsem si, že bych se mohl kdyžtak kouknout, jestli tam něco není. Ale byl jsem zrovna ve škole, takže jsem už neměl moc čas.

F12: [00:29:02] Já některé diskuze jako čtu, ale nezapojuju se do nich, protože na to prostě nemám nervy a přijde mi to úplně že to vůbec nemá smysl, že prostě já si tam vyjádřím nějaký svůj názor, tak prostě ty lidi, který jsou třeba zapálený pro nějakou svojí politickou stranu a zbožňuju toho vedoucího té politický strany a prostě tam za něj lobbujou, tak vlastně k čemu to bude, že já jim tam zkusím něco... Jako mně to fakt přijde jak házet hrách do zdi. Takže to vůbec nedělám. Jediný co, tak někdy tam přispěju jako lajkem k tomu, s čím se ztotožňuju, ale nepíšu tam nic, protože na to fakt nemám nervy. Protože i vím, že když bych tam napsala jednu věc, tak oni mi odpoví a teď já bych na to musela reagovat a je to prostě nekonečný a nikdy by to neskončilo, protože by furt ten druhý musel mít poslední slovo a takhle bysme se tam mohli prostě překřikovat jako fakt donekonečna.

Moderátor: [00:29:58] Co ti přinese ten lajk, když si na něj klikneš.

F12: [00:30:07] Podporu tomu člověku, kterej to dělá, protože já svým způsobem jako obdivuju ty lidi, který ty nervy mají na to, aby tam diskutovali. Takže vlastně mám pocit, že když oni na těch komentářích budou mít ty lajky, tak budou jako encouraged prostě do toho, aby pokračovali, na což já prostě ty nervy nemám, ale jsem ráda, když to někdo dělá.

Moderátor: [00:30:27] Jo. Diskutujete ještě někdo z vás?

M7: [00:30:35] Já určitě když se tam třeba objeví jméno právě někoho, koho znám, že se už někdo zapojil do diskuze, tak se rád připojuju. Ať už na stranu když souhlasím s ním, nebo naopak mu oponuju, protože mi přijde, že až toho člověka uvidím, tak si s ním o tom ještě můžu popovídat. A často jsou to názory, který třeba jsme si nikdy neřekli předtím a takhle i před všema ostatníma si o tom můžem popovídat, připojí se někdo třetí do diskuse, že mi to přijde zajímavý.

M8: [00:31:03] Já třeba diskutuju spíš o těch věcech, kterým třeba jako rozumím víc nebo tak a mám pocit, že těm lidem fakt můžu něco předat. To znamená, že pokud jde třeba o politiku, tak tam to je takový, že fakt že to je jak házet hrách do zdi, že to nemá vlastně smysl, žádnéj ten opravdovej výsledek tam není, zatímco když se třeba někdo na něco ptá v nějakým oboru, v kterým... trošku o tom vím a někdo mu třeba odpoví nějakou blbost, tak tam oponuju, abych jako to dal na pravou míru, abych dokázal nějak... Že když mám pocit, že to něco něčemu přinese, tak diskutuju. A potom teda ještě občas diskutuju, když někdo řekne nějakou úplnou blbost a mě napadne nějakěj třeba vtip, nějaká vtipná reakce, nějakěj takovej ten internetovej trolling nebo něco takovýho, tak to občas taky provozuju. Ne moc, ale občas jo.

Moderátor: [00:31:56] Co ti to přináší?

M8: [00:31:57] Asi zábavu řekněme. A zároveň fakt jako když tam třeba někdo dá nějaký ty lajky nebo tak, tak... tak z toho mám radost, že to jako přineslo zábavu někomu jinýmu.

F11: [00:32:12] Jo, tak to já teda jako nediskutuju, ale zároveň... Občas to čtu, když je to na nějaký opravdu zajímavý téma, co jakoby i mě se týká nebo chytne mě to, ale zase na druhou stranu odsuzuju ty lidi, který prostě diskutujou v podstatě o ničem. Takovýto kde se jenom prostě dvě skupiny lidí pohádat jako... Nechci nikoho jmenovat, Třeba zastánci jedný politický skupiny se vyloženě jdou pohádat s jejich oponenty nebo se zastánci jiný skupiny. Že prostě vyloženě jdou prostě hlava nehlava proti sobě, a ani nečtou ty komentáře těch drugejch, prostě si tam v uvozovkách jedou svoje. Tak jakoby tady ty lidi tak nějak soudím, jestli je to někdo z vás, tak se omlouvám, ale fakt jakože tady ty lidi odsuzuju. Když je to něco jakože se někdo na něco zeptá, oni jim odpovídaj, tak to jo, to je prostě hezký, je to jakože chtěj mu něco dát, tak to jo. Ale když vyloženě se jdou pohádat a hádaj se tam na život a na smrt, tak úplně ne.

F10: [00:33:05] Já teda taky nediskutuju, ale zase taky občas pročítám ty komentáře a někdy jsou vlastně zajímavější, jak samotnej ten příspěvek.

Moderátor: [00:33:18] A diskutujete někdy i když jakoby pominete takový ty velký diskuze pod článkama a tak a vezmete si spíš třeba nějaký jakoby... Posty, který sdílí vaši přátelé nebo známí, tak píšete tam něco?

M7: [00:33:33] Za mě určitě, protože tam je jenom o to víc známejch, takže se tam cítím víc... Že vím, co si můžu vůči komu dovolit. Víم třeba, že tenhle člověk bude mít hodně radikální názory, ale že je jinak v pohodě. Když tam bude rozvíjet svoje teorie o roli žen ve společnosti, tak jako mě to baví.

F12: [00:34:02] Já se teda tím spíš jako nevyjadřuju, když je to někdo koho znám, protože pokud má někdo, koho já znám, nějaké odlišné třeba názor než já, tak v podstatě mi nepřijde jako důležitý to nějak řešit, protože... Jako nemám tu ambici ho přesvědčit o tom svém, protože si nemyslím třeba, že nutně to moje je jako lepší. A když je to nějaký můj hodně jako hodně blízký přítel, se kterým se bavím jako na denní bázi, tak mu to třeba napíšu soukromě a pobavím se s ním potom v soukromí, ale že bych jako psala nějaký komentář...ne.

Moderátor: [00:34:37] Když... když si vybavíte třeba fakt jako osobní příspěvky typu fotky z dovolené nebo sdílení nějakých jako životních úspěchů nebo neúspěchů tak... Takhle jakoby veřejně máte potřebu to nějak jako komentovat nebo?

M8: [00:34:52] No... Já to mám třeba tak, že když... Když někdo sdílí nějaký úspěch a já třeba vím, že pro toho člověka to fakt hodně znamená, tak mu třeba jenom pogratiuju nebo tak, ale že bych se nějak jako extrémně doptával, to se ho pak třeba můžu doptat osobně nebo v soukromý zprávě nebo tak. Přijde mi zbytečný to tam jako hodně pitvat, že vlastně bych to tam třeba napsal a spoustu lidí by to ani nezajímalo. Nebo ten kamarád by třeba nechtěl, abych něco, na co se ho zeptám, aby to věděli ostatní, tak radši mi přijde lepší, když mu to napíšu v té soukromý zprávě.

M9: [00:35:26] Já s tím souhlasím. Přijde mi, že spíš já třeba jako dávám lajky známým. A jako vybavuju si jednu jedinou osobu, která jako chce diskutovat a vyloženě píše jako diskusní takový příspěvky, které vždycky vyvolávají jako reakce. Ale jinak jako na... Pokud teda beru Facebook, tak... Jako z těch mých známých, které jako opravdu znám i v reálném životě, tak tam jako se vůbec nediskutuje mám pocit. Že mám pocit, že to jsou vlastně vždycky cizí lidi. Anebo cizí lidi mě osloví, abych se k něčemu vyjádřil.

Moderátor: [00:36:03] Možná ta otázka moje vlastně nevyzněla tak, jak jsem... Já možná, možná se neptám jakoby na rozjetí nějaký diskuze, spíš jako třeba nějakou... vyjádření, vyjádření vlastně čehokoliv, třeba ta gratulace nebo nějaké lajk.

M9: [00:36:23] Takhle, tak jako to já spíš teda lajky a jako velmi málo nějaké komentář. Víím, že teďka jsem třeba komentoval, že gratuluju, protože se jedný kamarádce narodilo dítě a je v Japonsku.

F11: [00:36:38] Jo tak to jo, jakože já asi spíš ty lajky, ale jestli to je spíš jakože když je to něco takhle velkýho jako narození dítěte, svatba tak jako to jim tam pogratiuju, ale spíš s těma lidma to chci vyřešit osobně nebo jakoby buď se s nima sejdu nebo si aspoň napíšu tu zprávu, protože přece jenom ta zpráva tý daný osobě je vždycky víc osobní než takhle jako veřejně. Proto i jakože když jsou to nějaký ty horší události, ty smutný, nešťastný, tak právě i konkrétně spíš do té zprávy a nebo se s tím člověkem přímo sejít. Že prostě to není úplně tak osobní, když to tam napíšu jako všem, "hele všichni, koukněte se, co jsem napsala". To úplně ne.

M7: [00:37:14] Taky radši píšu asi... Když už chci něco okomentovat od někoho blízkýho, tak radši píšu přímo do zprávy. Třeba na Instagramu je na to super tlačítko přímo, kdy to pošlu jako komentář do zprávy. Popřípadě ten zvyk psaní na zdi na Facebooku, když má někdo narozeniny, tak mi přijde strašnej. Tak radši píšu do zprávy, i protože potom se může rozjet nějaký rozhovor z toho, zatímco z komentáře je to lajk a děkuju, takže....

F11: [00:37:44] Jo, tak to asi chápu, to já spíš takovejma těm lidem se kterýma se nevidám píšu jenom do zprávy, ale takovejma těma lidma který vídám denně, tak já jsem ten člověk, kterej tam dá i tu trapnou fotku a oni to dělaj taky, ale... Prostě že jo, chci jim popřát veřejně, protože prostě "koukejte, maj narozeniny".

M7: [00:38:02] Tak to zas musí všichni vidět tu trapnou fotku, takže to je jasný.

F11: [00:38:06] No právě, to jakože nejde nechat soukromí. A jako jo, zase na druhou stranu počítám s tím, že oni to dělají mně, to je tak jako vzájemný. A jako zase je to takovej úzký kruh lidí, ve kterým si tadyto držíme, tadyto zvyky.

F10: [00:38:18] Já to asi vnímám stejně jako F11. A taky záleží, kdo tam co přidá, jako jestli ty blízký nebo někdo, koho jsem viděla párkrát.

Moderátor: [00:38:34] Když... když se vlastně zamyslíte nad tím, co sdílíte vy... Když my se k tomu dostanem, já to teď nebudu otvírat.

M9: [00:38:39] Můžu jenom ještě jednu nevýhodu, která mě teďka napadla, když jsme se tady bavili o těch diskuzích, tak je to ovlivňování jako skrze online marketing anebo skrze fejkový účty. A to vnímám jako velmi...velmi silně. Ať už je to nedávná studie z Facebooku, že ovlivňovaly jako... obsah na zdích anebo ať už je to právě online marketing a cílení jako na určitou populaci lidí za nějakým účelem, tak jako to vnímám velmi negativně na sociálních sítích. Zdá se mi, že je to nástroj, který je velmi mocný a může jako vyvolat společenskou... až jako fakt společenskou změnu no.

Moderátor: [00:39:22] Když jste dnes...Tak myslíte si, že je to... Že jsou si jako uživatelé vědomi tý manipulace?

F12: [00:39:34] Já myslím, že spousta uživatelů ne. Že jim chybí nějaký jako nadhled na ty věci, nějaký kritický myšlení a vlastně schopnost rozeznat, co je uvěřitelný, co je aspoň jako možný, a co jsou opravdu jako pro mě třeba na první pohled nereálný fakt jako výmysly, prostě fake news, všechno možný. Ale vídám tam strašně moc lidí, který to prostě hltaj a vůbec se nad tím nezamyslí, vůbec to nepodrobí žádný jako... Žádnýmu kritickému myšlení a... Docela mě to jako trápí. Myslím si, že to je velkej problém, že ty lidi jsou fakt strašně snadno zmanipulovatelný, ať už se jedná o reklamu nebo nějaký politický názory nebo vlastně jako cokoli, co někdo vypustí do toho světa, tak ty lidi to prostě sežerou.

Moderátor: [00:40:22] Máš v hlavě někoho třeba jako konkrétního nebo konkrétní příklad?

F12: [00:40:26] Mám spíš takovou jako typickou skupinu uživatelů, což jsou starší lidi na tom Facebooku. Protože přijde mi, že mladý jako studenti třeba lidi, který jako já... Mám do nich ten vhléd, tak ať už maj jakýkoliv třeba přesvědčení a tak, tak pořád si ten názor dokážou nějak jako obhájit, ale ty starší lidi prostě tohleto neumí. Nevím, jestli je to kvůli tomu, že jako neumí tolik s tou technologií, že jim je to trošku cizí to prostředí. Anebo fakt nevím, ale myslím si, že ty starší lidi hlavně.

M8: [00:40:57] Já s tím mám taky zkušenost, že jsem - už to taky je nějaký čas - jsem sdílel článek o homeopatických hasičích na Slovensku. Bylo to jako prostě absolutní blbost, hrozná recese a fakt mě to pobavilo, tak jsem tím chtěl pobavit ostatní. A tak nějak jako mi pak začly chodit zprávy od nějakých lidí, jako od nějakých známých přes třetí koleno, který prostě tomu věřili. A to prostě byla úplná blbost, to byli hasiči, který hasili požáry pomocí myšlenek a pozitivní energie. Jo a mě to hrozně bavilo to číst, ale když jsem si pak uvědomil, že jako některý lidi to berou vážně, tak jsem to jako hnedka smazal, protože jsem nechtěl, aby jako někdo... Ale hrozně mě to překvapilo, že i takový blbosti, jako homeopatičtí hasiči prostě, že tomu lidi věří.

Moderátor: [00:41:44] Máte ještě někdo jinej nějakou jako zkušenost? Nebo... nebo jako znáte někoho, kdo se takhle nechal ovlivnit?

F10: [00:41:50] No já mám třeba mladšího bratra a na něm hodně vidím, že on se nechává ovlivnit YouTuberama a chce ty věci, který oni propagují. A ovlivňuje ho to docela dost i chováním.

F11: [00:42:10] Jo tak já to vidím spíš třeba jako opačně na babičce. Ano, moje babička má Facebook a podobně, jede si sociální sítě... "A ono to tam bylo napsaný". Úplně argument na všechno a právě... Ne takhle extrémně, jako homeopatický hasiči, ale určitý články si přečte, pošle mi je a chce o nich vyloženě diskutovat, ale ona si stojí za tím, co je tam napsaný. Jako ona je ochotná ustoupit, je ochotná si vyslechnout můj názor, ale "ono je to tam napsaný". Což je prostě argument v diskuzi, kterou prostě končíme. Prostě "ono je to tam ale napsaný". Takže jako podle mě to maj hodně ty jakoby starší lidi takhle, že... To tam píšou, tak to musí být pravda.

F12: [00:42:54] Moje mamka hodně čte takový ty články pro ženy.cz. "5 tipů, jak zhubnout", "Nejlepší antioxidanty v zeleném pepři" a tadyty věci a dycky s tím přijde úplně nadšeně, že si to přečetla. Říkám "Mami, já když napíšu nějaký článek a poprosim je, ať ho tam zveřejní, tak oni ho tam zveřejní a nikoho to nezajímá. Když tam napíšu, že vědci zjistili, tak to fakt neznamená, že vědci zjistili." A je to strašně těžký ty lidi o tom přesvědčit. Kor ještě jak říkal M9, když tam je nějaký jako člověk, kterej to jako... Fejkovej profil, kterej to jako doporučuje nebo propaguje nebo je tam nějaká zpětná vazba, tak to ještě dodává tý uvěřitelnosti.

M9: [00:43:33] Já si myslím, jako že ten problém je mnohem širší, protože vlastně ty uživatelé... Jako ona ta sociální síť prostě nahrazuje síť v normálním životě a velmi to usnadňuje ten sociální život na jednu stranu, jako velmi zdánlivě, na druhou stranu tím, že oni na tu hru přistoupí, tak vlastně... protože to chtějí, třeba nejsou tak... teďka to řeknu ošklivě, ale tak sociálně zdatní, tak mi přijde, že zároveň teda ale přistupují i na tu hru, že se stávají ovlivnitelnými. Ale jako přijde mi, že to do jistý míry je vědomě. Nebo jako podvědomě, ale vědomě, že oni to vědí, ale nepřipouští si to. A že myslím si, že takhle funguje jako docela dost uživatelů sociálních sítí. A že jim právě pak chybí to kritický zhodnocení toho jako odkud ten článek je, kdo ho napsal, kde vzali ty informace nebo přesně "vědci zjistili" - jací vědci. A to jako mi pak přijde že tady ta kompetence úplně chybí. Na to, aby to byli schopný zpětně regulovat a korigovat.

Moderátor: [00:44:34] Díky.

M9: [00:44:38] Jenom ještě abych to dovysvětlil, vidím... Já to vnímám možná ještě o to víc, protože já v žurnalistice pracuju, tak jakoby tadyty jako... věci no.

Moderátor: [00:44:49] Dík, tak jo. Když... když se mrknem na tu první otázku, kdy jste naposled sociální sítě využili? K čemu a co to přineslo? Byli byste ochotný sdílet?

M7: [00:45:04] Tak ochotný bych sdílet klidně byl, ale přijde mi, že jak je používám pořád, tak to není nic zas tak zajímavýho, že jsem...

Moderátor: [00:45:12] To nevadí.

M7: [00:45:12] ...se koukal na fotky z cyklistáku, kde jsme byli. Právě jsem se díval na Twitter, abych zjistil, co to teď bylo zas s vládou, protesty, protože jsem byl úplně mimo... mimo sít'. Zároveň jsem si psal s kamarády, doplnili jsme nějaké věci do školy společně, že jsme si poslali, takže taková denní údržba, bych řekl. Nic zajímavýho.

Moderátor: [00:45:38] Co ti to přineslo?

M7: [00:45:40] Přineslo mi to třeba ty zápisky, který bych jinak neměl ve škole. Potom jsem si třeba zformoval nějaký ty svoje plány, třeba že teďka... Myslím že 23. 5. nebo kdy bude demonstrace, že tam zamířím, i když jsem teďka nebyl na žádný. Protože mi Twitter a následně ty weby, co jsem si rozklikával ukázaly, že asi to teďka docela začalo nabírat obrátky. Takže mě to posunulo v tom, abych si doplnil informace, který bych jinak moc neměl šanci tak rychle doplnit.

Moderátor: [00:46:15] A ty fotky cyklistáku?

M7: [00:46:18] A ty fotky cyklistáku mi přinesly asi dobrý vzpomínky. Mám špatnou paměť, takže i když to bylo před týdnem, tak dobrý vzpomínky.

Moderátor: [00:46:29] Dík.

M8: [00:46:29] To já úplně naposled jsem to samozřejmě vlastně používal, když jsem... když jsem jel sem v tramvaji a jsem si psal s kamarády, s takovou skupinkou kamarádů, který jsou teďkon v Krkonoších, tak jsem si s nima povídal jak se tam maj a tak, tak mi to dost...tak mi to při... jakoby přineslo to, že jsem se dozvěděl jak se maj, zabilo to trochu ten čas v tý tramvaji, kterej teďkon v tom vedru je fakt nepříjemnej a tak, takže taky asi denní údržba no.

M9: [00:46:56] Tak já ještě těsně vlastně před tím, než to tedy začalo, tak jsem si psal s kamarádem. A zároveň na cestě sem jsem sjížděl Instagram, abych se nemusel učit po cestě sem no.

Moderátor: [00:47:08] Teď se zeptám a kdyžtak řekni, že nechceš odpovídat, ale když sis s někým psal, tak dokázal bys nějak obecně říct jako o co šlo?

M9: [00:47:25] No... Jako asi jo. Dneska jsem jako někoho potkal, což jako potenciální... partner nebo tak, takže jsme si psali prostě. Jako všechno, všechno možný.

F12: [00:47:51] Já jsem dneska se účastnila skupinového hovoru přes Facebook ohledně školního projektu, což mi přineslo... Na jednu stranu to bylo dobré, protože jsme se nemuseli scházet, protože jedna ta holčina je nemocná a nebylo to jako proveditelný, abysme se fyzicky sešli, ale na druhou stranu mě to dost jako otravuje, protože vím, že kdybychom se sešli, tak by to bylo mnohem víc efektivní. A nemuseli bysme 10 minut řešit, jestli se slyšíme nebo ne, nebo jestli u toho někdo nesjíždí ještě Facebook atd. Ale rozhodně to bylo jako praktický, protože jinak bychom se nesešli. A cestou sem jsem si taky psala jako s přáteli. Ani nevím vlastně o čem, tak jako normálně.

Moderátor: [00:48:35] Dík.

F11: [00:48:37] Tak asi naposled když jsem jela sem, tak to jsem právě řešila s kamarádkou jako školu, nám se zavíraj známky a podobně, ale jakože nic nějak důležitýho, spíš takový jako zabíjení času. Jinak jako klasicky Instagram, jako projedu to a tak. Jakože nic závažného se tam teď neděje.

F10: [00:48:51] Já jsem teď odepisovala přátelům... i mámě, projížděla Instagram a to je všechno.

M9: [00:49:09] Já ještě možná jenom dodám, že vlastně kromě toho psaní, pokud bych neměl počítat to psaní, tak já jsem vlastně sdílel to o té demonstraci dneska na Facebooku, protože to o tom psaly světový média, tak jsem to sdílel i jako v angličtině, prostě jakože se to šíří i jinak než česky.

Moderátor: [00:49:25] Díky. Ještě se tě F10 zeptám, když sis psala s mámou, tak jakoby čeho se to týkalo? Bylo to obecně nebo nějaká jako dohoda nebo...?

F10: [00:49:35] Konkrétně o tom, jestli přijdu na večeři.

Moderátor: [00:49:40] Jo, takže nějaký jako ujasnění vlastně plánu. Díky. (...) Přemejšším, jestli si dokážete představit, kdyby teďko vypnuli všechny sociální sítě, tak vlastně o co byste přišli a co byste získali?

F11: [00:50:03] Tak asi o nějaký ty vzpomínky tam uložený, protože třeba když tam někdo dá nějaký fotky společný, tak já si je nestahuju a nikam si je neukládám, protože prostě vím, že je dohledám na tomhle a tomhle profilu. Takže určitě o takovýhle fotky, takovýty vzpomínky. A určitě jakože... Takový to prostě jakože... Tohle, ale to by bylo určitě nějak dohledatelný, takže jakoby... asi kvůli tomu by se svět nezbořil. Určitě jinej pohled na věc. Že to není takový jakože... tak já mu napíšu, počkej chvilku. Že prostě už by ta komunikace zase musela jít jakože zpátky na takovýty esemesky, hovory, nevím jak daleko, na dopisy a podobně. Úplně nevím, jak moc by ty sociální sítě a ta technologie ustupovala. Ale rozhodně by to byla taková větší otevřenost dejme tomu, že by se to neřešilo prostě po těch zprávách, ale teď kdyby se fyzicky museli sejít, museli by si to prostě říct tváří v tvář, takže... asi tohleto bych získala.

Moderátor: [00:50:57] Vnímáš to jako pozitivní nebo negativní, že by se ty lidi museli sejít?

F11: [00:51:01] Prostě jako pozitivní. Protože viděli by tu mimiku a to je přesně to, co mně na těch sociálních sítích chybí. Prostě nebyla by ta potřeba se vyjadřovat ke všemu dění. Že

spousta lidí má potřebu se vyjádřit k tomu, že... ať je to ta demonstrace prostě, ať je to takový jako počasí, prostě úplně ke všemu a i k věcem, který se jich netýkaj, tak tadyty jako v uvozovkách starosti by jako opadly.

F10: [00:51:27] Podle mě by třeba lidi získali hodně času. Že teďkon třeba jedou autobusem nebo se nudí. a projížděj sociální sítě. Zatímco kdyby nebyly sociální sítě, tak by třeba četli, učili se, anebo komunikovali.

M8: [00:51:49] To já jsem tak - už to bude tak rok - jsem právě trávil na těch...na Facebooku a tak jako hodně času, hodně. A já jsem si řekl, že to jako je špatný, že mi to bere hrozně moc času, že to je neproduktivní a tak. Tak jsem si řekl,že prostě měsíc vydržím bez toho, úplně. Jsem si z mobilu odinstaloval úplně všechno, na Facebook jsem jako na počítači... vůbec jsem na to nelezl. A jakoby ten čas... čas se získal nějak, třeba na to čtení nebo tak. Ale zase na druhou stranu jsem hrozně ztratil ten kontakt s těma lidma, protože oni často si něco domlouvali a tak a já jsem najednou nebyl k tomu... k tomu nalezení, a když třeba psali na nějakou skupinu nebo něco. Tak... tak najednou si neuvědomili, že třeba já už tam nejsem. Jo, že třeba... Takže mi nenapsali esemesku, i kdyby mi ji normálně napsali nebo tak. Což samozřejmě kdyby se to vypllo celkově, tak tenhle problém by nebyl. Ale v tu chvíli já jsem si uvědomil, že jako ten Instagram, Facebook tolik projíždět najednou nemusim, ale ten messenger se aspoň opravdu hodí.

F11: [00:52:49] Můžu ještě? Že by určitě opadla ta závislost. To je další plus, že spousta lidí je v dnešní době na těch sociálních sítích závislá. Ať už je to prostě takový to když se ráno vzbuděj a první co udělaj - projedou ten Instagram, projedou ten Facebook, odpovědí na ty zprávy, tak jako... Určitá... touha odpovídat, úplně to chápu,že potřebujou odpovědět, tak jako dejme tomu jednou za den. Ale... Že spousta lidí je na těch mobilech závislá, ať už je to prostě ve škole, v práci, na poradě a že prostě... Až i ve chvíli, kdy by ten mobil jako neměli mít. Že prostě vyloženě potřebujou se tam podívat. Že už to není takový to "já se nudím, tak já si vezmu tady sociální sítě, ten mobil", ale že to je vyloženě závislost. Ať už je to závislost na těch sociálních sítích nebo obecně na ty technologie, mobily. Jako tadyto by opadlo.

M7: [00:53:34] Já tady možná vnesu trošku neoblíbenej názor, ale myslím si, že u mě by třeba se ten čas nezískal, protože bych najednou byl bez kontaktu s těmi lidmi a chtěl bych s nimi být v kontaktu, takže bych víc jezdil ven, což je pravda. Ale přijde mi, že bych to ztratil právě v MHD, když bych jel někam kouknout se na nástěnku do klubu, jestli náhodou tam nebude akce s deskovkama místo toho, abych ležel doma neproduktivně a psal si s kamarádkou, se kterou si chci psát. Je to hodně pohodlný, ale nevnímám to úplně jako negativní věc, že si s ní prostě si 3 hodiny prochatuju místo toho, abych někam jel a zjišťoval, jestli má čas tam.

F12: [00:54:20] Za mě tam je ještě takovej faktor... Já mám hrozně ráda jako informace o lidech, já si o nich ráda jako... ne zjišťuju, že bych nějak jako hackovala, ale prostě tak jako mám docela... že si to jako pamatuju a vím prostě, co ty lidi dělaj. A je spousta lidí, se kterými se třeba nějak jako aktivně nebavím, třeba jako nějaký bejvalí kamarádi, kamarádi z bejvalých škol a tak, se kterými si nepíšu, ale když vidím, co oni tam sdílí, tak jako vím, že se mají dobře. Že koukám jak se maj, vidím, že jsou v pohodě, vidím, že se mají dobře, vidím, že tahle má dítě, je spokojená nebo...vypadá spokojeně, to je samozřejmě věc druhá. Tahleta ráda chodí cvičit, tahleta je v Anglii a prostě... Dává mi to takovej jako přehled, který mi dělá dobře,

že mě to vlastně jako i uklidňuje svým způsobem, že jako mám nad těma lidma takovej trošku aspoň přehled. A potom když se někdo třeba ztratí z těch sociálních sítí, tak mu třeba napíšu jako co se děje.

Moderátor: [00:55:17] Díky.

M9: [00:55:22] Já mám ještě pocit, že ty sociální sítě jako zrychlují ten svět, což se týká toho času, ale vlastně že pro mě je to pozitivní i negativní. Pozitivní v tom smyslu, že to dává spoustu možností, ať už co říkal M7, že nemusím jet do klubu se podívat, jestli to fakt je nebo není. Ale i negativní zkrátka v tom, že pak prostě jako instant messaging, že odepíšeme, aniž bychom se nad tím zamysleli a tak dále. Že si myslím, že to jako... Má dvě strany jedné mince, no. Ale ohledně toho času, jako to si mě navedl na myšlenku, já jsem nad tím nikdy takhle nepřemýšlel, že ano, já bych získal čas a já bych byl i jako oponoval bych tak, že já ho získávám vlastně tak, že já se... jako když se třeba učím, nebo když potřebuju něco dělat, tak to reguluju, že si řeknu "okej, tak teďka hodinu budu dělat tohle a pak si dám za odměnu pět minut si budu moct dělat co chci". Ale jako je pravda, že to je stále jako v tom, že všichni ostatní ty sítě mají, že to stále funguje a není to tak, že to nefunguje vůbec.

F12: [00:56:26] Asi záleží, jestli by byly jako mobily. Jestli by byly esemesky a volání, anebo ani to ne.

Moderátor: [00:56:38] Když si vybavíte, kdy jste naposled vlastně sdíleli něco veřejně, tak byli byste jako ochotní říct, co to bylo, z jakýho důvodu, co to přineslo?

M7: [00:56:49] U mě to třeba zrovna byly ty deskovky, co jsem teďka sdílel u nás v dobrovolnický partě, tak jsem tam hodil, že jsou novy deskovky teďka v klubu Celetná, kam chodím. A vždycky mi říkaj, ať to s nima někdy sdílím, tak jsem si řekl "ted' už je nezklam".

Moderátor: [00:57:09] Dočkal ses nějaký odezvy?

M7: [00:57:10] Mám tam jeden lajk, což na naší neaktivní skupině považuju za velkej úspěch. (smích)

M8: [00:57:19] Tak to já... No povídej.

F11: [00:57:22] Dobrý, v pohodě. Tak asi jako poslední, tak to byly fotky z výletu, jsme byly s kamarádkou a v podstatě ani nevím proč, protože to byly prostě hezký vzpomínky a chtěla jsem je tak nějak jako uchovat dejme tomu a zároveň neskladovat tisíc fotek doma nebo tak nějak si je nechávat udělat a složitě to, tak jsem si řekla, že na tom prostě na tom Instagramu budou. Takže jako takhle, ale nějakej hlubší smysl to asi nemá, jako nikdy jsem nad nějakým hlubším smyslem nepřemýšlela, jako proč to tam dát a...dávat to tam vůbec... nebo jako řekla jsem si dycky jako jo, to je hezká fotka, to je hezkej zážitek, hezký vzpomínky, tak proč ne.

Moderátor: [00:57:57] Přineslo to něco?

F11: [00:58:00] No tak kromě toho, že mám ty hezký vzpomínky jako uchovaný takhle jako na tom Instagramu a to, tak asi odezvy kamarádů, přátel, naplánovali jsme si další výlet, tentokrát teda ve víc lidech, a jakože... Prostě ta komunikace, že... "Jé, hele vy jste tam byli", "tamhle

to je hezký", "jaký to tam je" a už i ty lidi si tam jakoby plánujou ty výlety a zároveň s nima a... Už je to takový jako rozšířený. Zase jako v úzký skupince lidí, to jako není úplně veřejný.

Moderátor: [00:58:26] Jo, díky.

M8: [00:58:29] Tak, tak to já jsem teda sdílel přesně vím co, to bylo včera právě po tý demošce, tak já jsem tím chtěl... Jsem vlastně sdílel ten svůj transparent, co jsem tam měl, a bylo to ze dvou důvodů. Zaprvé abych ukázal jako lidem, že se o to zajímám trošku o to dění, a taky z toho důvodu, že jsem na ten transparent byl celkem hrdej. Protože jsem vlastně vzal Kytici a spoustu těch různých básní, balad odtamtud jsem jako přeměnil na to. A myslím, že se mi to docela povedlo, tak jsem na to byl hrdej, tak jsem to chtěl sdílet, aby to...aby to to... Aby to nějak kolovalo. A byly i nějaký fajn odezvy, takže z toho jsem měl radost, že se to líbilo i dalším. Takže asi tak no.

Moderátor: [00:59:12] Co pro tebe je fajn odezva, co si pod tím představit?

M8: [00:59:16] Tak to je že jako...Bud'to jakože "jé, hele to je fakt super" nebo kamarádka mi napsala "geniální", tak protože studuje češtinu, tak mi to udělalo hroznou radost. Nebo ostatní napsali jako "Tak to je super", jakoby rodina "jé super, že my jsme v [město], tak je super, že demonstruješ i za nás" a takhle. Vlastně cokoliv, co je... Co má nějakou pozitivní... pozitivní... ten... Pozitivní zprávu.

Moderátor: [00:59:44] Dokázal bys ještě jako víc popsat, co to s tebou vlastně udělalo? Tys říkal radost... Bylo tam ještě jako něco?

M8: [00:59:49] No, asi jsem tak jako....měl...takovou trošku... Asi taky pocit nějakýho zadostiučinění, něčeho jakože... Asi... asi... Asi jsem... Asi nejsem... Asi to co dělám má nějakou smysl, když to ostatní nějak souhlasí s tím nebo tak. Tak takovejhle pocit, no.

Moderátor: [01:00:10] Díky.

F10: [01:00:15] Já jsem naposledy sdílela stories na Instagramu a... z radostných chviliek, třeba v práci, ve škole a také mi to přinesl odezvu kamarádů. A vlastně i archivace vzpomínek.

Moderátor: [01:00:36] Proč ses to vlastně rozhodla sdílet?

F10: [01:00:43] No, tak třeba z práce zrovna byla chvílka, na kterou jsem... Která mi v tu chvíli udělala radost. Já dělám s lidmi, a když je to hezká zpětná odezva, jakože ty lidi jsou spokojení, nebo že vidíte, že vás mají rádi, tak vám to prostě udělá radost. A vlastně mám ráda i na Instagramu jak je teďkon ta funkce archivace příběhu. Že tam máte zobrazené příběhy myslím za poslední rok. Tak se ráda koukám zpětně na příběhy, co jsem sdílela a vzpomínám na ty chvílky.

Moderátor: [01:01:21] A když jsi mluvila o těch reakcích, tak.... Jaký byly a co s tebou udělaly?

F10: [01:01:32] No, potěšily mě nebo... Vlastně byly většinou pozitivní... A to je asi všechno.

Moderátor: [01:01:34] Díky.

F12: [01:01:52] Já jsem dneska sdílela věc, která mi přišla vtipná. Byla to vlastně na AliExpressu mi vyskočila nějaká reklama na nějakou věc, která vůbec nevím, co je, má to nějaký zvláštní popis a je tam vyfocená ta asijská modelka, jak to drží, a vůbec netuším, co to je prostě za předmět. Tak jsem to sdílela s popiskem "wtf" a bylo to z toho důvodu, že mě to jako pobavilo a chtěla jsem, aby to pobavilo i ty ostatní lidi. Taky jsem na to dostala nějaký reakce. Polovina byla jako "wtf" a polovina byla "já to potřebuju, sice nevím, co to je, ale chci to". Takže jsem byla ráda, že jsem jako i těm lidem teď přinesla nějakou tu radost. A bylo to teda na Instastory. Ale tam sdílím...jako to je v podstatě jediný místo, kde něco sdílím. A většinou to má jako dva... dva druhy těch věcí. První je, že teda chci, aby to viděli všichni jako tadyto a druhý je, že sdílím věci, který cílím jako na jednoho člověka nebo na pár konkrétních lidí a podle toho je to story postavený a dělá mi hrozně dobře, když jako vidím, že to viděl ten člověk a případně, když na to jako zareaguje. Vždycky mám pocit, že tak jako nahodím takovou udičku a jako čekám, jestli na to zareaguje. A když vidím, že jo, tak mi dělá hrozně dobře. Na ego. A v podstatě to, že to vidí 100 dalších lidí je mi celkem jedno.

Moderátor: [01:03:11] Dík.

M9: [01:03:11] Já už jsem to říkal, já jsem sdílel článek s Guardianu o té demonstraci.

Moderátor: [01:03:16] Dostals nějaký odezvy?

M9: [01:03:22] Likes. (smích) Ale tak já jsem ani nepočítal s tím, že by někdo jako začal diskutovat nebo ptát se, co se děje, tak já jsem považoval, že to je čistě jako informační a prostě jsem to chtěl dát jako vědět i jako cizojazyčným přátelům, které na Facebooku mám, a které by to mohlo třeba zajímat.

Moderátor: [01:03:48] Co s váma obecně dělají lajky? Vnímáte je jinak než ty komentáře?

F11: [01:03:55] No tak oni většinou lajkují ty lidi, který by jako nekomentovali, který prostě nechtěj vystupovat z té svojí komfortní zóny a dávat tam svůj názor jako tak jako všem, tak oni tam daj jenom ten jako lajk. Takový jakože prostě... Víím o tom, že ten člověk prostě jakoby v uvozovkách víím o tom, že ví. Protože prostě... Víím o tom, že to viděl, víím o tom, že... teďkon jsou tam jsou ty srdíčka a tadyty všechny reakce, tak popřípadě jakože jestli to je pozitivní nebo negativní a jakože prostě... Víím, že ví. Asi takhle bych řekla. A možná takový vnitřní jako uspokojení, když je to třeba nějaká fotka, něco jakože... Třeba z toho výletu a podobně. Jako uspokojení, nevím, jak to říct (smích).

M8: [01:04:34] Tak já třeba u mě hrozně záleží, co jsem zrovna třeba sdílel nebo tak, protože pokud to je nějaký ten vtípek nebo tak, tak ty lajky mi udělaj jako radost v tom smyslu, že ten člověk se tomu taky zasmál, tak asi mu to udělalo taky radost, tak super. Ale pokud třeba sdílím nějaký jako názor nebo něco... nebo něco takovýho, tak vlastně je mi celkem jedno, kdo mi to olajkuje a kdo ne, protože vlastně ti lidi... To už je vlastně daný, jestli to přečtou nebo nepřečtou, jestli je to zajímavá nebo nezajímavá. A já mám jenom radost z toho, že jsem to třeba sdílel, že jsem pro to něco udělal. Že jsem udělal něco pro tu svoji... Pro ten svůj pocit, že jsem ho nějak naplnil. Ale vlastně už je mi jedno, jestli na to někdo zareaguje nebo ne.

M9: [01:05:21] Jako se mnou to něco dělá v moment, když ten příspěvek... Na ten příspěvek reaguje nějaký relevantní člověk, kterého se to týká. Když dám konkrétní případ, tak například když sdílím nějaký třeba svůj názor na článek, tak když to třeba olajkuje někdo, kdo je jakoby v rámci toho oboru důležitý a pro mě je to osobnost. Tak to je jako pro mě... Nevím, jaký pocit... Jako dobrý pocit, že souhlasí se mnou jako někdo, jako koho já si normálně vážím.

M7: [01:05:58] U mě možná záleželo na tom kontextu, že nejčastěji na tom Instagramu i na tom osobním Facebooku to mám "víš, že ví". Že jsem rád, že prostě klikne mi tam srdíčko na Instagramu, takže tu fotku viděl. A potom, když jsem to třeba sdílel někde veřejně, právě třeba v diskuzi, tak ty lajky tam... Právě tam člověk má ten pocit, že za ním někdo stojí, tak je rád, že napsal v uvozovkách něco chytrého. A když jsem třeba... Jsme vedli takovou stránku už před pěti šesti lety s kamarádama a když jsem tam potom viděl ty stovky lajků, jak se tam postupně nabíraly, tak mě bavilo tak nějak si porovnávat ty grafy a zkusit jestli funguje bavit se s těma lidma, tak jsem viděl, že mi to přidalo na příštím příspěvku plus 200 těch novejších lajků, jsem to bral, že dělám svoji práci dobře, asi tak. O to víc, když se to prostě šplhalo k tisícovce, novému rekordu, tak jsem si říkal jo, to super. A byl jsem ještě nadšenější.

Moderátor: [01:07:04] Podle čeho se rozmejšíte, jestli... Jestli něco budete jakoby sdílet veřejně, nebo co jsou ty vaše kritéria?

M7: [01:07:16] Jestli to nemůže urazit někoho, kdo k tomu bude mít přímý přístup, někoho kdo mě přímo sleduje, někoho, koho mám v přátelích. Když třeba... Teď nesdílel něco vtipného ze hry, když by to hraničilo s urážením nějaký skupiny. Nebo si dávám pozor i na to, že mám dost jiné smysl pro humor. Že mám rád hodně suchej britskej humor, což většina lidí okolo mě nemá ráda, tak to taky nesdílím. Jinak zas tak problémy s tím nemám.

F11: [01:07:50] Jo, tak to já na Facebooku nesdílím už skoro nic, já jsem ten Facebook tak jako odsouvla právě na ten Instagram. Tak jakože když přemejšlim, jestli tam dám něco jako veřejně, jako příspěvek, tak to asi záleží zase na situaci. Jakej příspěvek, jestli je to něco pozitivního nebo... negativní věci, to moc nesdílím, nebo spíš vůbec, takže... Pozitivní věci a jak moc je to pozitivní a jestli to může jakoby... v uvozovkách něco přinést. Jestli prostě je to něco, co tam chci mít, jestli je to něco, za čím si budu stát i za dejme tomu dva roky. Nebo jestli to je jenom jakože "jé, hele, tohle je hezký", tak to spíš ta Insta story. A pak si jako rozlišuju, jestli ty blízký přátelé, jakože ten úplně nejbližší okruh, nebo jako jestli veřejně jako pro všechny. Tak do toho Insta story, ať už jsou to jakoby fotky prostě, jakože, nevím... Dejme tomu prostě ve škole, jak se vyfotíme nebo jako něco jinýho. A to se zase rozhoduju, jestli blízcí nebo jako veřejný. Takže jako takový ty největší... v uvozovkách hovna, tak ty si dávám jenom těm blízkým přátelům, to ať viděj jenom ty moje okolí, ty co vědí, že jsem taková jako taková a taková, že jo. Veřejně se snažím vystupovat úplně s jinou stránku než jako veřejně. Než soukromě. Že jako pro to úplně nejbližší okolí.

M9: [01:09:08] Pro mě je tam asi jak moc je to osobní. Jako to je pro mě to zásadní kritérium. Co se týče Facebooku, tak já jsem... Já totiž nerad fotim, takže já jsem dlouho neměl Instagram a na Facebooku jsem ani nesdílel žádný fotky, ani jsem tam nevytvářel takový ty alba z dovolených a... Tak to tam vlastně skoro nic nemám. Takže tam vlastně sdílím úplně všechno, protože tam nemám jako čistě nic osobního. Ale od té doby, co jsem si založil Instagram, což je od minulýho roku, že jsem nějak prostě cítil nějakou potřebu, že... Ale i sociální potřebu, že ho chci, tak tam si to rozmýšlím, protože právě jako ten účet mám

otevřený. A asi bych tam nedal právě i třeba z pracovních důvodů asi bych tam nedal fotku, kde já nevím... By mě někdo vyfotil třeba ve tři ráno, nevím, někde támhle, jak ležím na zemi ještě s flaškou v ruce. Nevím, to je jako příklad. Tak to asi úplně ne.

Moderátor: [01:10:05] Říkáš, že bys to tam nedal a co... Co tam jakoby sdílíš nebo co naopak jako jo? Co tam patří, podle tebe?

M9: [01:10:13] Jako nějaký momenty ze svého života, ale tím myslím jako například, že jsem někde nebo něco dělám a prokrastinuju, viz třeba zase když to vztáhnou na učení, tak prostě jsem měl hroznou potřebu se vyfotit, jak se učím, tak... Tak třeba to jsem tam dal. A mnohem víc teda používám stories než jako fotky, do toho... A vlastně to mě ani nebaví sdílet Instagram takhle, ale vždycky si projíždím jenom stories.

F12: [01:10:46] Já si teda dávám hodně, hodně velké pozor co sdílím a poslední dobou si dávám pozor i na to, co lajkuju, protože se mi to v minulosti hodně ošklivě vymstilo. A teďko se snažím nad tím přemýšlet vlastně jednak jako z nějakého legálního hlediska, protože ono... Jak jsou ty pravidla čím dál tím víc přísný, tak ty věci jsou čím dál tím snadněji napadnutelný. A vlastně to, co třeba v roce 2010 bylo ještě černej humor, je už dneska dost jako snadno napadnutelný... A dávám si pozor vlastně z toho jako profesního hlediska, když by vlastně... Protože si představuju, že budu mít nějakou kariéru jako psychologa, takže to je asi člověk, kterej by měl působit nějakým způsobem seriózně, a že by tam neměly bejt věci, který jsou jako vyloženě jako hodně pobuřující, který právě třeba ten zaměstnavatel jako... bych nechtěla, aby viděl nebo... nebo klienti, že jo. A dávám si pozor i na to, co lajkuju, protože se pohybuju na facebookových skupinách, který jako v rámci zábavy a tak tam občas se objeví jako věci, který jsou na hranici jako nějaký pedofilie, na hranici nějakého sexismu, rasismu prostě, schvalování terorismu, popírání holokaustu, jako všechno je to prostě v humorný jako verzi a nikdo to nedělá s účelem někoho poškodit, ale obávám se, že kdyby někdo zjistil, že já tadyty věci lajkuju, že by se mi to fakt mohlo vrátit a je to teda na základě hodně negativní zkušenosti, takže...

Moderátor: [01:12:14] Chtěla bys ji říct nebo...?

F12: [01:12:16] No kvůli tomu, co já jsem sdílela na Facebooku mě málem vyhodili ze školy, že já jsem se vlastně to bylo... někdy v prváku na gymplu, fakt je to už strašně dávno. A já jsem se v uzavřený třídní skupině jsem se posmívala naší třídní, protože ona byla docela při těle a já jsem tam dala GIF, jak dva tlustý lidi jako souloží a dala jsem tam nějaký popis "Hahaha, takhle to vypadalo, než se narodil syn naší třídní". A byla to uzavřená skupina na Facebooku jenom pro naši třídu prostě. No ale potom asi za půl roku jsme měli ve třídě nějaký jako konflikty a někde z té uzavřený skupiny to vzal a vynesl to ven a poslal to té třídní a tomu učiteli, ehm řediteli. A já jsem z toho měla docela velký jako problémy, uvažovalo se jako o vyloučení ze školy, ona to chtěla tahat k soudu jako prostě kyberšikana, poškozování nějaký pověsti, ona to hodně špatně vzala. A mně to samozřejmě zničilo jako ten vztah s ní až do konce školy a... Jenom v podstatě proto, že se moji rodiče znaj s tím ředitelem, tak to jako dopadlo tak, že jsem na té škole zůstala. A vlastně bylo to něco, co bylo tenkrát jako půl roku stará záležitost, já jsem vůbec nevěděla, co to je za příspěvek, už jsem na to úplně zapoměla. A vlastně hodně mě to probralo, jakože za prvý některý věci, co v tu chvíli jsou vtipný, jsou zpětně zlý. A za druhý, že ty lidi, co to vidí, tak to prostě můžou vynést ven. A i to může bejt fakt jako s časovým odstupem, takže fakt i si dávám pozor, jakože občas si udělám takovou

zpětnou kontrolu, jestli jsem někde něco neudělala, jako co by se mohlo otočit proti mně. Protože fakt jako se to stát může strašně snadno.

Moderátor: [01:14:00] Díky. Tak záchody jsou tam, vpravo, vpravo, jo jo jo. Stalo se vám někomu takhle, že se vám jako něco vrátilo, co jste sdíleli, jako negativně?

F11: [01:14:14] No asi ne nějak jako vážnějc, to že prostě jsem tedy něco olajkovala a někdo mi to za tejdén jako prostě vmetnul, jakože... A proč a... Takový ten nepříjemnej rozhovor, že kvůli tomu... Jako to jo, ale rozhodně nikdy nic jako vážnějšího, žádný vážný následky to nemělo.

Moderátor: [01:14:30] Řekla bys, o co šlo vlastně?

F11: [01:14:33] Tak to nebyla jako jenom jedna věc, že jako vyloženě... Ale třeba právě my jsme taková jako rozpolcená třída, tak právě jakože na druhou stranu, že jsem třeba jako olajkovala fotku a podobně, tak jako "A proč jsi to udělala, ty nejseš na můj straně" a "ty seš prostě s ní" a... Taková nepříjemný rozhovory. Holčičí kolektiv rozvrácenej, takhle bych to uzavřela.

M8: [01:14:55] Tak to já si hodně dávám pozor na to, co sdílím a když něco takhle sdílím, tak si za tím většinou fakt stojím, dokážu si to nějakým způsobem obhájit - nebo si aspoň myslím, že to dokážu obhájit - a co se týče negativních nějakých ohlasů, tak samozřejmě se najdou lidi, co se mnou nějakým způsobem nesouhlasí. Tak maximálně to vyvolalo nějakou lehce vyhocenou diskuzi na to téma. Třeba právě kamarád, když to tak řeknu, tak je... tak je zastávce nějak jako SPD a tak. Tak... tak... Tak se se mnou docela hrotil kvůli těm demoškám a takhle, ale jako jinak nějak jako vyhocený nic nebylo.

F12: [01:15:38] Já se teda setkávám ještě... Já pracuju na Lince bezpečí a tam se hodně poslední dobou objevuje téma posílání erotických fotek nebo materiálu prostě přes ty sociální sítě a je to vlastně dětská pornografie, že jo, což si kolikrát ty děcka neuvědomujou, že pokud... I když je jim 17, tak je to pořád dětská pornografie a dost často nám volaj s tím, že se jim to vrací, že jim někdo vyhrožuje kvůli tomu, že vyhrožuje, že to bude sdílet. A teď je to prostě past, že jo, bludnej kruh a je to čím dál tím jako víc ten trend.

F11: [01:16:13] Jo tak jestli můžu, tak kvůli tomu vyhazovali od kamarádky ze třídy spoustu lidí, protože tenkrát jí bylo 14, 15 prostě poslala tadytu fotku svému tehdejšímu příteli, tejdén na to se rozešli. Akorát on to na ní prostě vytáhnul, poslal to kamarádům, no tak nakonec ze školy vyhodili tři lidi mám dojem, tři, čtyři lidi kvůli tomu. Lítal tam dvojky z chování a podobně a úplně... Není to příjemná situace pro ní do teďka i s odstupem nějakých pěti, šesti let, to prostě furt je takový. No a já si pak můžu říct takový to "já ti to říkala". Prostě no hodně jako vyhocený to tam bylo, to jakože se nestalo přímo mně, ale vím o týhle situaci. Řešila jsem to s ní přímo.

Moderátor: [01:17:00] Díky. Když se podíváte na tu poslední otázku - jestli hrály sociální sítě někdy důležitou roli v řešení nějaký situace, případně v jaký, v čem byly důležitý - napadlo vás něco?

F11: [01:17:15] Jo, tak jestli můžu no, tak právě tady tu situace, tak to já jsem to řešila právě i s těma jako oponentama, s tím jejím bejvalým a s tou jeho partičkou, že jakoby tam jsme si psali a... To jsou věci, se kterýma jsem se v životě asi nesetkala. A zase ta komunikace, měla jsem tu možnost prostě s nima to tak nějak řešit a "Proč si to udělal" a vždyť ta nenávisť pomine a jako tadyto. Potom v závěru se prostě i potkali půl roku na to, co se to stalo a už to tak nějak jakože... Dalo se to vyřešit podle mě v klidu, ale zase se to řešilo až osobně, podle mě takovýhle jakože až vyhocený situace nejdou řešit na těch sociálních sítích. Protože tam je prostě každej strašně tvrdej a strašně dokonalej a bezchybněj. Takže jakoby asi takhle, jinak v mém jako osobním životě asi... Asi nejdůležitější role je ta komunikační, to domlouvání těch schůzek, organizace toho času. Ale jinak asi ne. Nic závratnýho se tam jako neděje.

M8: [01:18:12] To já mám taky takovej podobnej ten... Podobnou zkušenost, že právě moji dva hodně dobrý kamarád a kamarádka spolu taky nějak něco trošku měli. Ten rozchod nebyl úplně dobrej a kamarád je horká hlava, tak byl na ní naštvanej a jakože jí začal docela pomlouvat a takhle. A zrovna to bylo někdy o prázdninách a já jsem byl na horách. A nemohl jsem to s nima nějak řešit, tak jenom díky sociálním sítím vlastně jsem dokázal být v kontaktu s oběma dvěma a nějakým způsobem je na dálku aspoň trošku nějak udobřit, aspoň trošku uklidnit tu první vlnu. A vlastně jenom díky tomu oni jsou teďkon zase v pohodě, bych řekl. Že kdybych to nějak jako nezarazil toho kamaráda, tak si myslím, že by řekl fakt hnusný věci, který ona by pak nevzala a nemohla odpustit nebo... By ten proces byl celkově mnohem... mnohem horší.

M9: [01:19:06] Já si neuvědomuju jako žádnou zásadní situaci v mém životě, kterou jako... Kde bych to použil jako k řešení nějaké určitý situace. Pro mě je stejně důležitá, jak už říkala F11, ta komunikační rovina, ale to jako v pracovním životě, že se... Jak jsem tady říkal, že se skrze to jako dokáže... Dá vyřešit spoustu věcí mnohem rychleji. Ale jinak jako nemám pocit, že by to zasahovala jako do mého osobního života.

M7: [01:19:35] To já možná... Jsem měl nějakou dobu takový období, kdy jsem byl hodně pasivní, že jsem přišel o nějaký kamarády, bylo to špatný. A právě přes ty sociální sítě jsem se dostal na nějaký ty akce, kam jsem prostě občas zašel. Tak jsem tam potom zašel ještě jednou, pak tam člověk dostane ten okruh kamarádů, co zná. Pak jsem pomáhal nějakou akci jako spoluorganizovat, takže mi osobně přijde, že mě to vrátilo tak nějak zase do běžnejch kolejí, mi to pomohlo ty sociálně sítě. Že bylo mnohem lehčí se dostat právě takhle mezi lidi, díky tomu zjednodušení.

F11: [01:20:21] Mně ty sociální sítě pomáhají jako k seznamování. A ne ve smyslu, že bych se jako seznamovala s cizíma lidma přes internet, ale spíš když někoho třeba potkám někde na nějaký akci, tak potom, že vlastně nemusím čekat půl roku, než se zase náhodně někde potkáme. Nemusím prostě chodit tou stejnou ulicí každej den, jako se to dělalo dřív. A je to vlastně jednodušší, že jako lidi, co jsem viděla v reálným světě, tak se tam s nima potom spojím jako mnohem jednodušeji. A v podstatě dost jako... Většina mých jako partnerských vztahů vlastně tadytím byla jako zapříčiněna. A že vlastně kdyby ty sociální sítě nebyly, tak bychom se viděli na tý akci a pak bysme se potkali fakt třeba za půl roku a... Takže je to dost pohodlný.

Moderátor: [01:21:08] Mluvíš o tom poznání, že... že si s tím člověkem třeba jako komunikuješ, nebo že je spíš jako sleduješ?

F11: [01:21:13] Že s ním začnu komunikovat. Že jako... Když se s někým jako seznámím, s kým bych se chtěla bavit třeba, tak nebo... Že třeba mám pocit, že by mi ten člověk mohl být sympatickej a třeba na tý akci to jako zrovna nějak... Se míváme a tak. A potom se vlastně oba máme jako tu motivaci se nějak začít bavit. Že to je spíš taková jako další příležitost, kde toho konkrétního člověka jako kontaktovat.

Moderátor: [01:21:44] Stalo se vám někdy... Buď vy jste někomu psali, nebo že někdo psal vám... Vlastně jako... Jakože si nepočkal na ten osobní kontakt, ale že... Že něco jako bylo potřeba nebo... No že vznikla jako u toho člověka nebo u vás ta potřeba jako něco jako sdílet nebo... Nebo se o tom nějak jako poradit?

F11: [01:22:11] Tak to je asi v tý běžný komunikaci, že prostě takový ty drobný rady a takový ty v uvozovkách nedůležitý nebo méně důležitý věci, takže se právě takhle jako řešej denně. Ale už jako jsem se setkala s pár jakoby lidma, který... "Teď jsem se slyšel tohle, teď se s tebou v podstatě jdu pohádat, teď hned tady. Nepočkám, až se uvidíme." Tak jakoby tadyty lidi tak já se snažím dycky tak jako... V tu chvíli jako odbýt nebo to prostě jakože... Dělán, že jsem... Odejdu z toho nebo dám si, ať nejsem aktivní pro toho člověka. A že prostě... Nerada to řeším takhle, ale jsou prostě lidi, který maj tu potřebu jako "teď se to stalo, teď jsem to slyšel, teď to půjdu vyřešit". Že jako prostě nepočkaj, "hele vlastně my se zejtra potkáme ve škole" nebo "my se zejtra potkáme v práci" nebo prostě "teď jsem to slyšel a teď to budu řešit". A že tadyty lidi jsou jako kolikrát až dost vyafektovaný, nechtěj nechat u... Jako ehm... utichnout emoce. Že prostě... Chtěj to řešit hned. Že jako takovejch lidí mám jakoby ve svém okolí dost. A já jsem byla jakože dřív taková, že prostě... "Nezajímá mě osobní kontakt", že prostě teď to slyším, teď to chci vědět. Ale tak nějak postupem času prostě je to lepší v tý realitě. Ať už ta mimika je potom vidět, ale zároveň prostě vidíte odezvu okamžitou. Ten člověk vám nedá "zobrazeno" v realitě. Prostě odpoví na to nějak, nějak na to zareaguje. Že prostě to není jakože "hmm". Odpoví nebo aspoň minimálně, když už neodpoví, tak vidíte, že to bylo moc, že vidíte, že ho to zranilo. Že prostě... Není to zobrazeno na ty hádky a podobně.

M8: [01:23:42] To mně se právě stalo už taky docela dávno, že jsem takhle přes messenger s někým něco řešil jako hodně osobního. A ono se to pak nějakým způsobem prostě dostalo jako i mimo jako další lidi - ne, mimo nás dva. A právě mě to jako hodně tehdy naštvalo a zranilo a právě jsem to jako hodně řešil fakt se strašně moc lidma najednou. I když jsem to původně chtěl řešit jenom s jedním člověkem. A to mě tak jako... Tak hrozně moc naštvalo, že od tý doby vždycky, když něco fakt musím... Musím řešit důležitýho, tak napíšu "Hele, musím s tebou mluvit." anebo "Hele, můžu ti zavolat?" nebo něco takovýho a nechci to už řešit jako přes ty zprávy už jenom proto, že on může udělat screenshot a může to vidět celej svět, což někdy v těch hodně osobních věcech fakt nechci.

F11: [01:24:33] Já mám teda možná trošku opačnou zkušenost... Já jako preferuju to osobní sdělování, obzvlášť, když se jedná o nějaký jako historky nebo co se stalo, nějaký jako třeba... jako fakt osobnější věci. Ale dost často se mi poslední dobou stává, že někomu napíšu jako "Hele, stalo se mi jako něco, až se uvidíme, tak ti to musím říct." A vlastně si takhle domluvíme X věcí, co musíme probrat, až se uvidíme. A když se vidíme třeba až za tejdén, tak už se k tomu nikdy nedostaneme. Kdežto když bych jako to probrala sice tak jako polovičatě, ale přes ty sociální sítě, tak bysme to probrali, kdežto takhle vlastně to tak dlouho odkládáme, až se na to vlastně zapomene. A taky jsem ten člověk, kterej když něco potřebuje, já jsem zvyklá ty

věci řešit okamžitě. Předpokládám, že jsou mi všichni pořád k dispozici, takže když třeba řešíme se spolubydlícíma něco ohledně bytu, tak jsem schopná jim napsat 30 zpráv a 40 krát jim volat a ještě se na ně naštvat, že mi na ně jako neodpovídaj. Přestože jako vidím očividně, že tam ten člověk není, tak mám pocit, že čím víckrát jim zavolám, tím jako spíš mi to zvednou.

M9: [01:25:43] Já teda hrozně nemám rád, když mi někdo napíše "potřebuju ti něco říct". Prostě zaprvé neřekne mi to hnedka, já jsem hrozně nedočkavej člověk, a zadruhé na to musím ještě čekat, což jako mě jako úplně... (smích) Takže jako to je přesně ale o té komunikaci, o které jsem taky mluvil a furt to tady padá, že... Já možná ale jako... Pro mě je pohodlnější něco psát, takže jako to napíšu, ale v moment, kdy vidím, že to prostě nefunguje, tak to ukončím a radši tomu člověku zavolám. Ale jako úplně nečekám na osobní setkání, to se mi jako stává málokdy. To jako když se řeší fakt... jako důležitý věci, ale teďka myslím ne osobní, ale jako pracovní, který vím, že nemůžu napsat, protože kdyby na ně někdo přišel, tak by to mohlo být třeba proti tý společnosti nebo něco takovýho, takže... Ale to je jako jediná výjimka, jinak... jako nečekám. Napíšu a když to nefunguje, tak volám.

F11: [01:26:42] No tak jestli můžu, tak k tomu že seš nedočkavej a podobně, tak právě my to děláme jakože s kamarády, s takovým tím nejbližším okolím, takže si vždycky napíšeme jako ještě o co jde. Jako prostě ještě víc toho člověka navnadíme a pak prostě tak jako donutíme k tomu osobnímu setkání během následujících dvou třech dnů, že prostě... "Stalo se mi tohle a tohle a to prostě musíš vědět" a třeba příklad tý situace a ten člověk tak jako je na to tak natěšený, že to prostě potřebuje vědět a ten čas si udělá. Jo, právě, jestli to takhle lidi používaj jako motivaci, ještě naopak jako..je to donutí.

M9: [01:27:12] Mně se teda jako vždycky povedlo toho člověka přesvědčit, aby mi to stejně řekl, já nevím.

F11: [01:27:15] [nesrozumitelné]

M9: [01:27:14] A já to ani jako nerad dělám ostatním. Já vim, že jednu jedinou situaci si fakt uvědomuju, že jsem jedny kamarádce řekl, že jí to řeknu fakt až se uvidíme. Ale to bylo proto, že jsem jí to chtěl vylíčit v tý jako bohatosti toho příběhu, protože to bylo pro mě osobně důležitý a nechtěl jsem to prostě tam jako půl hodiny popisovat, aby z toho vznikl román. To určitě ne, tak to jako jediný, ale já vlastně... Bylo... V tu chvíli jsem si říkal "Tyjo, kdyby to udělala ona mně, tak bych jí asi uškrtil."

F12: [01:27:49] Já to mám asi podobně jako M9, respektive opačně než F11, protože... Když jako chci tomu člověku něco říct a chci si fakt jako počkat na to osobní setkání, tak mu právě dám jako... Že se ho snažím jako zklidnit, to nadšení, jako "Hele, nic se nestalo, jo, nic hroznýho, jsem v pořádku, akorát prostě se mi to teďko nechce vypisovat. Ale prostě jako... nijak to nehoří a vlastně je to v pohodě, že to teďko nevíš". Aby prostě ten člověk jako neměl z toho to... Aby to ze mě zaprvý jako netahal, a aby se tím jako netrápil.

M9: [01:28:27] Stejně si vždycky říkám, proč si to ten člověk teda nenechá pro sebe a neřekne mi to, až mě uvidí. Nevim, ty moje...

F11: [01:28:34] Protože to je třeba jako záminka k tomu osobnímu setkání. Jakože jinak bysme se třeba neviděli, ale já ti něco chci říct, tak bysme se měli setkat, ale jako... Nic se mi nestalo.

M8: [01:28:50] Jasně, přece jenom když řekneš "Hele, nechceš se nějak vidět, nějak se sejít, popovídat si", tak spousta lidí může napsat jako "Hele promiň, nějak se mi to nehodí", něco, ale když řekne... Když napíšeš "Hele, potřebuju ti něco nutně říct, pojď zítra večer někam zajít", tak přece jenom ten člověk najednou už má jako takovou potřebu... Potřebu tam jít, protože má pocit, že se... Že se děje něco důležitýho. I když to pak nějak jako zmírníš nebo tak, tak je tam pořád takovej ten... Ten jakoby morální pocit toho druhýho člověka, že "asi fakt potřebuje se mnou mluvit". Že to není prostě jenom jako pro zábavu.

Moderátor: [01:29:20] Díky.

F11: [01:29:23] No a právě když není čas na ty osobní setkání, jako prostě teď hned, a zároveň ten člověk to potřebuje vědět, tak aspoň ať si udělá čas na ten hovor, že prostě "oukej, tak psát to teď nebudu, jsem v pohodě, žiju, ale tak zavoláme aspoň". Že prostě "když už ti to nemůžu říct do tváře, tak aspoň takhle ti to řeknu. Protože zaprvý vypisovat románek, což jako chápu, že se nechce... Ale prostě... Aspoň to říct, už je to prostě pro mě víc osobní než ta zpráva. Ale zase jakoby jsou ještě hlasovky, to jako chápu, ty jsou taky takový jako osobnější než ta zpráva a... Různý videohovory a... Což zas jako... Takový úrovně různý.

M7: [01:30:00] To jsem asi fakt zvláštní v tomhle... Protože třeba jsem měl kamarádku, se kterou jsem často chodil ven a vždycky to byla strašná sranda. Ale psali jsme si i hodně. A když mi právě psala třeba někdy pozdě v noci, tak ona měla nějaký problémy v rodině a i na tom nebyla úplně jako psychicky nejlíp, takže... A v noci se to právě často zhoršovalo, takže jsme ty nejvíc osobní věci, tak si právě psali, že jsme třeba psali si několik hodin v kuse. A přišlo mi to mnohem bližší než ten osobní kontakt, kterej tam ani nemohl bejt v tu chvíli. Když mi někdo napíše ve dvě ráno z druhýho konce Prahy, tak tam těžko zajedu, takže...

Moderátor: [01:30:46] V čem si vnímal, že to bylo bližší?

M7: [01:30:49] V tom, že cokoliv, co jsme řekli, tak s... nebo spíš napsali teda, tak jsem si mohli před tím přečíst, mohli se kouknout, jestli je to vážně to, co chceme odeslat. Zároveň místo toho, abysme 20 minut kecali o ničem, tak jsem si třeba projeli ty zprávy, co tam byly předtím a zeptali se na jednu určitou věc přesně tak, jak byla formulována. Že tam nebyl žádný small talk. Že všechno... Každá zpráva třeba měla nějakou... Nějakou myšlenku, nějaký téma, ke kterému směřovala. Což osobně i teďka, když si píšu, tak je to většinou takhle a přijde mi to takový bližší. I když se s někým potkám venku, tak je možný, že si tři hodinky povídáme a nakonci ani nevíme o čem. Což je příjemný, bylo, ale neprijde mi to bližší.

F11: [01:31:48] Jestli můžu jenom, ty upřednostňuješ teda ten jako sociální kontakt, ty zprávy před tím osobním nebo jakože?

M7: [01:31:48] Takhle, já strašně rád s lidma chodím do čajovny, kde člověk stráví třeba klidně těch šest hodin jeden na jednoho a povídáme si. A to mám třeba jakoby úplně můj nejoblíbenější kontakt. Ale radši si s někým zajímavým napíšu, než abych s někým... S někým,

koho mám třeba rád, ale neumí tak dobře psát, tak než abych s ním šel na koncert. Tak bych to asi řekl.

F11: [01:32:22] A ty důležitý věci řešíš radši osobně nebo přes ty zprávy nebo?

M7: [01:32:26] Ty důležitý...Zatím jsem jich naštěstí moc nemusel řešit přímo na místě, protože to je vždycky těžší, to asi pro obě strany, i když to může bejt užitečnější. Ale... Otázka, no. Rozhodně by to bylo lepší, co vím, osobně řešit. Ale právě ty dvě rána, to nemá cenu řešit osobně. Proto by mě nejspíš tehdejší přítelkyně zabila, kdybych se pokusil ve dvě ráno někam jet.

F11: [01:32:55] Jestli ještě můžu - nechybí tam ty emoce, ty prostě... ta mimika, že nevidíš tu druhou stranu?

M7: [01:32:59] Vůbec.

F11: [01:33:00] Ne?

M7: [01:33:00] Protože s těma lidma, se kterýma si... Se kterýma mám napsáno desítky tisíc zpráv, tak už tu intonaci poznáme, že mám různý smajlíky, který posílám různým lidem, různou sadu, že prostě, třeba posílám ten samej, a vím, že ty dva lidi to vnímají úplně jinak. A to samý vím od nich, že se tak nějak sladíme po pár týdnech psaní.

F11: [01:33:24] Děkuju.

M7: [01:33:25] A strašně mě rozhodilo, když Facebook změnil smajlíky. To bylo, jako bych se najednou neuměl tvářit, to bylo příšerný.

M9: [01:33:34] Mě ještě jenom napadá k tomu, co jsi říkal, k té psané komunikaci, že... Protože já jsem poměrně introvert, tak mě naopak to vlastně někdy usnadní to, něco vyjádřit, jako možná je to jako ten první jako nářuk, jako vůbec to téma říct. A pak už bych se o tom dokázal třeba bavit jako v normálním životě, ale třeba v normálním životě bych to neřekl. Tak jenom to mě teďka napadlo, když o tom mluvil M7.

F12: [01:34:03] Je pravda, že občas jako když je člověk v tý krizi třeba v ty dvě ráno prostě, tak já i kolikrát nabízím jako přátelům jako "Hele, tak si zavoláme" a oni mi často říkají třeba "Hele ne, já teďko vůbec nemůžu ani mluvit". Že prostě to psaní je dobrý v tom, že třeba kolikrát ten člověk ani vlastně nechce, abychom tu mimiku viděli, právěže třeba nechceme, aby viděl, že pláčem nebo... Nebo naopak... A i tam je ten čas si jako promyslet ty reakce, když to jsou nějaký fakt jako závažný věci. Tak prostě v hovoru bych říkala prostě "hmmm, tyjo". Kdežto v tý zprávě si to v klidu přečtu, v klidu jako složim nějakou tu teda odpověď, se kterou jsem spokojená, pak jí až pošlu, že jako... Když je to hodně emočně vypjatý, tak možná tadyto má i výhody.

Moderátor: [01:34:59] Napadá vás k tomu ještě něco?

F11: [01:35:06] Já se možná akorát... Já jsem si díky M9 teďkon... Vůbec začínám přemejšlet nad tím, že těm introvertům se asi jakoby líp píše tomu člověku, já jak jsem extrovert, tak radši

to tomu člověku řeknu, radši mu jako zavolám prostě. Ale nikdy mě nenapadlo, že jakoby nějaký lidi, jako ty introverti, že se jim to prostě jako líp napíše, že prostě... O tom nedokážou začít mluvit, což jakože obecně mě nikdy nenapadlo. Nebo jako nikdy jsem nad tím neuvažovala z týchletý stránky jako tý povahy. Že akorát to...

M8: [01:35:36] Ono to vlastně je i pravda, já s tím tak jako osobní zkušenost, že já jsem taky spíš introvertní, mám i jako dost kamarádů introvertů. A je to takový, že... Třeba jeden byl jako hodně, hodně citlivej, ale jako byli jsme si jako hodně blízky a řešili jsme jako spousta věcí. A on... On... Vždycky chtěl... Nebo vždycky, když jsme chtěli něco jako řešit, tak jsme nevěděli nikdo, jak začít vlastně, jak jakoby nahodit tu diskusi. Tak se prostě vzal papír a tužka a to téma a ta... ta první třeba, první dvě věty, který třeba extrovertům se řeknou jednoduše, tak jsme prostě napsali na papír. A pak se na to nějakým způsobem už reagovalo, ale prostě říct to nahlas ty dvě věty, co tam jsou... To je někdy strašně těžký pro introverta. Ale když se to takhle napíše, tak jako... Ať už to je přes ten třeba Facebook, přes mobil nebo na papír, tak najednou se to jakoby hrozně jednoduše otevře. Že právě u toho, když to píše, tak tam není tak výrazná ta mimika třeba. Nemusí se u toho tvářit tolik, jak když to říká.

Moderátor: [01:36:49] Tak jo. Já se ještě zeptám - když se podíváte na nějakou svojí jako historii užívání různých sítí, tak jestli vnímáte, že se to vlastně nějak jako proměňovalo? Ať už z hlediska užívání funkcí nebo... Vlastně jako z jakýhokoliv hlediska.

M8: [01:37:09] Jo, to se určitě... Určitě se to proměňovalo, protože dřív jsem dycky koukal právě na takový spíš vtipný videa, vtipný obrázky, případně vtipný články typu právě ti hasiči, jak jsem o nich mluvil a tak. A postupem času se třeba ty videa nějakým způsobem jako upozadovaly, protože třeba byly moc dlouhý nebo tak, nikdo se na to nechtěl koukat, já jsem se na to nechtěl koukat, třeba jsem to nahradil nějaký ty obrázky nebo tak a zároveň přibyly třeba nějaký... Nějaký články novin nebo nějakých časopisů, který mě třeba zajímaj a tak. A... No a vlastně teďkon to je tak napůl nějak, ty obrázky a... a.... A ty nějaký články. A vlastně třeba videa už tam skoro vůbec nemám a tak.

F11: [01:37:57] No...

M7: [01:38:00] Jo, jo, můžeš.

F11: [01:38:01] Dobrý, v pohodě, povídej.

M7: [01:38:03] Tak dobře, tak... Já jsem si asi víc začal uvědomovat, že to tam zůstává na tom internetu, že jsem... Právě když jsem si čistil ten Facebook, tak jsem tam skrýval, popřípadě rovnou mazal nějaký vtipný obrázky, co jsem sdílel a videa, co jsem lajkoval. A na Instagramu třeba - další z těch nepsanejch pravidel - tak si nemažu žádný fotky, co tam přidám, že mi tam prostě zůstávají. A když se kouknu na ty svoje nejstarší, tak z toho člověk pozná, že mám rád svoji kočku, a že mám plyšového lenochoda. A teďka už bych řekl, že tam mám trošku kvalitnější příspěvky a trošku víc si dávám pozor, aby tam třeba bylo světlo a něco na ty fotce bylo vidět. Zároveň s komentářema třeba na tom Redditu, co používám, tak přes jeden z nich jsem prostě získal kamarádku, se kterou si teďka už dva roky píšu úplně přes náhodný komentář, to mi taky ukázalo, že ty komentáře tam zůstávají a doslova tisíce lidí si je čte. Takže si dávám trošku pozor, co je tam už pod mým jménem. Teda pod mým pseudo... Pseudonymem. Kterej ale používám všude na internetu, takže trošku moje jméno.

F11: [01:39:15] No tak já jsem dřív jako byla na tom Facebooku a hodně jsem jela právě ty zprávy, noviny a všechno v podstatě. Ať už to byly videa, prostě úplně všechno jsem prostě musela vidět a musela se k tomu vyjádřit jako aspoň tím lajkem, já to nekomentovala ani dřív, to jako zůstalo, ale... Ted'kon, tak ted' jsem se z toho Facebooku hodně stáhla na ten Instagram a ted'kon už tam nesleduju tolik lidí. Dřív jsem prostě potřebovala sledovat ty lidi, protože jsou slavný, protože... "Ježišmarja, sleduje je i prostě třeba můj kamarád, tak proč ho nesledovat taky". Tak ted' jsem si to hodně stáhla na ty lidi, se kterýma třeba nějakým názorem souhlasim nebo mě zajímá třeba jejich pohled na věc nebo mi to něco může přinést. Ať už je to prostě ten Instagram toho dokumentu "V síti" nebo třeba profil "dva tátové", prostě cokoliv, co si myslím, že může dát jinej pohled na věc. Nebo jinej pohled na věc nebo prostě něco novýho... Něco, co já využiju. Že už to není prostě... "Jé, hele, on prostě... To musím sledovat". Že už je to takový víc jako osobní dejme tomu.

F12: [01:40:20] Tak já jsem dřív byla hodně aktivní. Já si myslím, že jsem se ke všemu vyjadřovala, všechno jsem komentovala a všechno mi přišlo strašně vtipný a... Byly to jako takovýty prostě v roce 2010. A pak právě přišel ten... Ten problém s tou třídní, ten mě teda hodně probudil, kde já jsem si smazala veškerý profil. A to, co jsem sdílela na tom novým, tak to procházelo hodně jako přísnou cenzurou a vlastně jsem se na nějakou dobu stáhla z těch sociálních sítí téměř úplně, že jsem jako... K ničemu jsem se nevyjadřovala, občas jsem si tam přidala něco svýho, ale i to tak jako postupně utichalo. No od té doby, co existuju Insta stories, tak zase jako sdílím a docela se poslední dobou přistihuju při tom, že už to jako míň kontroluju. Tím, že ty stories tam jsou a že jich tam dává každý den spousta lidí jako hodně, tak... A tím, že to jako za chvíli zmizí, tak mi to vlastně přijde, že to jako není tak důležitý to hlídat. Ale celkově tam jako jinak... Jinak tam nic moc jako nedělám viditelnýho.

M9: [01:41:31] Tys mluvila o roce 2010, já si pamatuju, ještě když Facebook začínal 2006 u nás, protože předtím já jsem hodně chodil do chatů, takový ty chatový místnosti a takhle, tak to bylo ještě na základce a právě potom, když jsem byl... Já jsem byl v Nizozemsku na jednom festivalu a právě tam jsem se dozvěděl, že existuje Facebook a jestli mám Facebook, tak jsem řekl že ne. Tak jsem se zaregistroval a vlastně pro mě to sloužilo na začátku vyloženě jako kontakt s těma zahraničníma lidma, který by vlastně jinak v tu dobu nebyl možný ještě. A potom jsem ho jako chvíli začal používat, ale pak jsem měl jako najednou pocit, že... Jak já vlastně nerad fotím, tak jako jsem si říkal "tyjo, proč bych to tam vlastně sdílel", že jsem furt měl jako pocit, že nemusí všichni vědět, jestli jsem v Itálii, nebo jestli trávím doma večeři nebo něco takovýho. Takže jsem to vlastně zase omezil. A potom postupem času jsem to omezil ještě víc, protože jsem právě začal pracovat v žurnalistice a v online-marketingu a začal jsem to používat spíš pracovní. Ale právě před tím rokem jsem byl ve Španělsku na jazykovém kurzu a tam jsem potkal spoustu lidí, co používali jenom Instagram. A vlastně to už... To je jako ta fáze, kdy se začínal vlastně používat jenom Instagram a Facebook jako opadáva, tak to už jako je dlouho, ale já jsem si furt říkal "ne, já ten Instagram nechci, protože co bych tam stejně dával", tak vlastně tam jsem si to založil a od té doby, přesně jak říkáš, vlastně ty stories používám mnohem víc než jako ten samotnej Instagram jako ty fotky přidávaný. Možná taky tak podle toho vypadá můj profil, protože to mám jenom 6 fotek, ale stories přidávám skoro denně. Takže jako ta proměna tam určitě byla no. Ted'ka to nehlídám tolik. Ale jako stále zase furt ale jedno to kritérium tam pořád mám a to je ta osobní rovina, protože nechci, aby některý věci viděli zaměstnavatelé nebo spolupracovníci nebo podřízení. Takže to tam jako stále asi nějak edituju.

F12: [01:43:31] Mě možná k tomu napadlo právě, jak je ten nástup toho Instagramu, tak já když narazím na člověka, kterej Instagram jako nemá, případně tam má dvě starý fotky a vůbec tam nechodí, tak... Tak jako mám pocit... Je mi to takový podezřelý, jo vlastně a říkám si jako proč ten člověk na tom Instagramu není. A mám pocit, že jako si tolik nebudeme moct jako snadno komunikovat, že vlastně jsem z toho trochu otrávená, že ten člověk ten Instagram nemá, protože když vidím, že je tam někdo aktivní, tak si prostě můžeme psát jako snadněji, kdežto když to tam není, tak vím, že mu budu muset jako posílat věci na Facebooku a je to prostě jiný a je to ta otrava a prostě všem lidem to pošlu na Instagramu a tadytému specifickému člověku to musím jít poslat na Facebook. Takže vlastně i svým způsobem jako soudím trošku lidi podle toho jestli mají Instagram a otravuje mě když ne.

M8: [01:44:24] Tak... Tak to já mám teda spíš jsem aktivní pořád na Facebooku a na Messengeru. Na Instagramu mám přesně tři fotky a storičko jednou za půl roku. Takže...

F11: [01:44:34] Možná není... Není tak důležitý je tam jako dávat, ale přijímat ty, co posílám já (smích).

M8: [01:44:43] A právě Instagram mám víceméně jenom, abych sledoval pár určitý... Určitých věcí a memes naší školy. Který jsou naprosto perfektní.

M9: [01:44:54] Ještě k tomu, co jsi teďka říkala, já si teďka vybavuju jako jednu konkrétní životní situaci, kdy mi tohle přesně to, co říkáš, vlastně uškodilo. A to byl moment, kdy protože já jsem homosexuál a vlastně jinej kluk se se mnou nebavil, protože si myslel, že jsem hetero, protože mám minimum fotek na Instagramu. (všichni: smích) A to jsem se dozvěděl až zpětně, že si vlastně myslel, že jsem hetero, takže vlastně by stejně se mnou nic nebylo a jako a... Uzavřená kapitola prostě, no-go-zóna. Tak to mi potom řekl, to bylo jako pro mě velmi ničující, že jsem si říkal "aha, okej, tak jo". A ještě druhéj zážitek s Facebookem, kterej mám, je teďka velmi čerstvej nedávno, že jsem potkal jednu mojí kamarádku nebo prostě známou, se kterou jsem se potkal kdysi na józe a už jsem úplně zapomněl jak se jmenuje, nejsme na Facebooku, na Instagramu nic, prostě v žádným spojení, potkali jsme se tady na Andělu v OCčku a když jsem přišel domů, tak ona mi poslala žádost o přátelství se zprávou "Jak je možný, že mi tě Facebook nabídnul jako přítele?". A ten den jsme se potkali. Ale já jsem ji nehledal a... Protože jsem neznal jméno a jí mě to nabídlo jako přítele, tak to mě jako velmi zarazilo v tu chvíli, že jsem si říkal "tyjo, jak je tohle kurňa možný, jak se to..." Buďto je to jako šíleně velká náhoda, anebo prostě je nějakej mechanismus za tím, nevím.

F11: [01:46:24] No ono tam všude máš polohu a on právě... To dělá Facebook hodně, že sleduje, s kým se setkáváš. Takže když se s někým jako potkáš a dlouho s ním sedíš, máte nějaký společný přátele, tak už ti to jako nabídne.

M9: [01:46:36] Jako ty společný přátele chápu, ale tak to už bychom si všimli dřív, si myslím...

F11: [01:46:40] No ale právě že jste polohu sdíleli...

M9: [01:46:40] A ta poloha jako... My jsme se fakt potkali, mluvili jsme spolu minutu a šli jsme zase dál.

F11: [01:46:47] Tak náhoda v tom případě.

M9: [01:46:49] Jakože to právě nebylo ani že bychom si sedli a šli spolu, já nevím, na kafe nebo něco, na večeri, ne, to ne. Prostě jsme se jako fakt potkali, možná ani tu minutu ne, prostě šli jsme dál.

F12: [01:46:58] Tak třeba ona si tě pamatovala a ona si tě hledala.

M9: [01:47:01] No to mi právě napsala, že ne. Že jí to nabídlo mě jako přítele.

M7: [01:47:05] Třeba to nechtěla přiznat tobě. (všichni : smích)

M9: [01:47:10] Dobře, to je možnost, pravda.

Moderátor: [01:47:13] Chtěli byste ještě někdy něco říct k tomu, jak se to proměnilo vlastně v průběhu času to vaše užívání nebo?

F10: [01:47:24] Já jsem třeba Facebook zezačátku používala hodně ohledně her, onlinovek. A pak vlastně začal Instagram, tak jsem na Facebook už nějak nezačala přidávat nějaký příspěvky, jakože sdílení nebo fotky, ale přesně rovnou na ten Instagram a tam publikovala ty fotky, který se taky časem... Hodně měnily. Od toho, jaký mám doma zvířata, až... Teďka vlastně jako současnej život, taky kde jsem, co dělám, na Insta stories a tak.

M8: [01:48:00] Tak u mě to nějakým způsobem hrozně... hrozně kolísá... Na období, kdy to nepoužívám skoro vůbec a používám to čistě účelově, a pak na období, kdy tam jsem skoro pořád a třeba to používám především jako nějakou prokrastinaci nebo tak. Není tam nějaké jako... jasná křivka nebo tak, prostě to je většinou úplně náhodný. Třeba jak jsem tam ten měsíc byl úplně bez toho, tak... A potom jsem to používal na chvíli účelově a teďkon to zase používám trochu víc a tak. Tak je to takový jako divný, že mám prostě období kdy vůbec, kdy se prostě radši... Radši si čtu, radši jdu někam ven, klidně i sám nebo s kamarádama a pak mám prostě období, kdy jsem nejradši doma a takhle dělám do mobilu. Jakože to je takový hrozně... Divný, že to nemá nějakou jako logickou posloupnost.

M9: [01:48:50] Já bych možná ještě dodal k té proměně - já jsem na základce používal ICQ a nedávno se někdo zmínil, že má ICQ a mě to úplně hrozně překvapilo. A vlastně jako ten pohled... Předtím já jsem to používal jako naprostou samozřejmost, že jsme to používali jako spolužáci na základce. A dneska si říkám "tyjo, to vážně ještě někdo má?". Že už mi to vlastně přijde starý, úplně out.

Moderátor: [01:49:13] Dík.

M9: [01:49:16] A to samý i MSN, což se potom vyvinulo v nějaké messenger nebo něco takovýho.

Moderátor: [01:49:24] Čas už se pomalu jako nachyluje k té šestý... A ještě poslední otázka, než uděláme nějaký závěrečný kolečko, co mi nedá, abych se vlastně nezeptala. Že spousta z vás říká, že sdílíte různý jako stories, nebo to, kde jste na dovolený, vlastně to... To o svém

jako životě různý věci... Tak vlastně co vás k tomu vede? Nebo co je ta motivace vlastně dát o sobě takhle vědět ostatním?

M7: [01:49:48] Tak třeba můj poslední příspěvek na Instagramu. V zásadě nic nepřidávám, jenom něco, k čemu mám jako kladnej emocionální vztah, tam mám fotky právě z čajovny nebo z Burgerfestivalu... A poslední, co tam mám, tak bylo s kamarádkou, když jsme byli na večeři a přemluvila mě a koupili jsem si víno. A pro mě to bylo... Byl první koupenej alkohol, kterej jsem si vypil, že do té doby jsem skoro abstinoval. A kdyžtak mi někdo kupoval a přemlouval mě. Takže to byl takovej jako milník, tak jsme se tam vyfotili, jak jsme si cinkli a přidal jsem to tam a hnedka mi začali psát lidi jako co to má bejt, jaktože piju, jaktože si to kupuju a ještě se tím chlubim. Takže jsem to tak nějak chtěl vytroubit světu a ne úplně... Ne úplně to psát jako někam... příspěvek.... A Instagram je na to ideální.

F12: [01:50:52] Já už jsem to vlastně jednou zmiňovala, že to jsou jako dva druhy příspěvků za mě, první o kterým si myslím, že jako obohatí nějak ty moje sledující a druhý jakože cílí prostě na ty konkrétní lidi.

Moderátor: [01:51:04] No a... A v čem na ně cílí nebo?

F12: [01:51:09] Že tam je něco jako osobního, co třeba...

Moderátor: [01:51:10] Jo, jo...

F12: [01:51:10] ...vím, že toho člověka zaujme, ale jako nikdo jinej si tam toho nevšimne...

Moderátor: [01:51:13] Jo, vybavuju si.

F12: [01:51:15] ...nebo že jdu třeba kolem nějakýho místa, který ten člověk zná, třeba kamarád, se kterým se už jako nebavíme. A on vidím, že si to třeba prohlídne a on se mi pak třeba ozve nebo takovýhle jako osobní...

Moderátor: [01:51:26] Děkuju.

F11: [01:51:25] Tak já už jsem to říkala, já většinou nemám nějakou jako větší motivaci prostě. Je to něco, co okamžitě chci.

M8: [01:51:39] Mě motivuje především to, jakoby... Když mám k tomu co říct, normálně nějaký jako svůj názor a tak, tak to mě jako motivuje k tomu to dát. A jinak jak jsem taky říkal, tak na Instagramu mám tři fotky, storíčko jednou za milion let, takže vlastně ty jako moje osobní nějaký zážitky a tak, tak to vlastně moc nesdílím, to spíš si nechávám pro sebe.

Moderátor: [01:52:00] No, říkáš, že tam máš jako málo příspěvků a co je jako to... "Tak tenhle tam prostě půjde, ten patří do těch tří"?

M8: [01:52:10] Tak...To je většinou. Vlastně ony jsou to všechno krajiny, kde jsem prostě byl jedno... Jedno jsou nějaký rumunský hory, jedno jsou zimní Krkonoše a to třetí... To jsou myslím nějaký francouzský hory, jo a... A prostě pro mě to je nějaká jako jasná vzpomínka na to konkrétní místo a já jak hrozně rád takhle puťákuju a jsem v přírodě, tak prostě... To bylo...

Taky ty příspěvky jsou oba už jako docela starý, jo že... Všechny tři teda, že vlastně už jsem jako takhle dlouho nic nesdílel sám. Že to je prostě spíš jakože v tu chvíli jsem měl pocit "hele, teď jsem tady, nikdo jinej tu se mnou není, jsem tu úplně sám, jenom já batoh a mobil" a... A tak to vyfotím a řeknu "tak jsem tady". Ale už... už to není jako... nemám potřebu to dělat často.

M9: [01:53:05] Já třeba co se týče Facebooku, tak tam osobní věci, to fotky nejsou, ale když už to jsou osobní, tak je to spíš sdílení nějaký radosti, že se mi něco povedlo, nevím, udělal jsem státnice, vyšel mi nějaký článek důležitý a tak dále. A co se týče Instagramu, tak tam to jsou ty fotky a to mám vyložené jako tam teda nemám vůbec žádný krajinky, já to vnímám prostě jako svoji vlastní nějakou prezentaci nebo... Ať už za účelem seznamování nebo když se mě někdo zeptá jako "máš Instagram", právě komunikace nebo něco takového. Že... vnímám v tom zkrátka ten potenciál toho, že bych se i třeba s někým mohl tam seznámit, ať už jako partnersky anebo přátelsky.

Moderátor: [01:53:50] Tak jo. Tak já bych vás na závěr poprosila, jestli byste mohli říct jednu věc, která tady zazněla, ať už jako z vaší strany, nebo od někoho jinýho, která vám přišla vlastně jako důležitá, která vás něčím jako zaujala. A poprosím, abyste na sebe už nereagovali, abychom to stihli nějak uzavřít. Případně pokud máte pocit, že tady něco nezaznělo a mělo, tak se taky ozvěte. A začněte asi kdo... kdo budete ready.

F11: [01:54:22] Jo tak asi mě to, že těm introvertům se prostě líp píše, než říká. Že prostě mě nikdy nenapadlo, že introvertovi je prostě snazší něco napsat, než říct, než navázat tu konverzaci, že prostě tak nějak nechtěj o tom mluvit, že pro ně je prostě snazší psát, tak asi tohleto.

Moderátor: [01:54:38] Díky.

M7: [01:54:41] Pro mě asi to zamyšlení nad tím, že... co člověk sdílí, jak se prezentuje, takže... Že tam není sám na tom internetu, že prostě jsou tam ty lidi, co stojí za ním, jsou tam ty lidi, co stojí proti němu, někdo to právě může využít, jak tu padlo několikrát, takže... Asi to, že člověk není bezpečnej na internetu, stoprocentně.

F12: [01:55:09] Mě zaujalo to s těma diskuzema, vlastně že když je to o nějakým odborným tématu, ve kterým já třeba nějakou tu odbornost mám, tak že by možná bylo dobrý se tam vyjádřit, abych jako uvedla věci na pravou míru, to říkám, zase mojí míru, že vlastně spolknout to, že je mi to nepříjemný třeba se tam s někým hádat, ale opravdu, že jako... Aby tam zazněl ten správný názor, co může... Tam bejt mezi těma asi fake news třeba.

F10: [01:55:40] Mě hodně zaujalo to, jak to každá věková skupina vnímá jinak, jak jinak třeba malé děti a jak jinak starší. A právě taky ta oblast fake news a ostatních informací.

M9: [01:55:57] Já nevím, jestli za mě je to vyložené jako důležitý, ale spíš jako zajímavost, že někdo reguluje to, čemu dává lajk, to mi přišlo jako zajímavý, protože jsem o tom nikdy neslyšel.

Moderátor: [01:56:06] Dík.

M8: [01:56:09] Tak pro mě asi... Já jsem se vlastně nikdy... Nikdy nezamýšlel nad tím, že když něco tam dám, tak bych to pak třeba někdy chtěl hodně smazat a tak, že vlastně si to nějak přemýšlím už dopředu a nikdy mě jako nenapadlo, že někdy by to pak sám po sobě hodně jako mazal... Samozřejmě když jako nějak jako s nějakým delším odstupem řekněme, že vlastně to je nějaká jako součást, nějaká etapa toho vývoje. Tedy pokud to není nějakéj hodně kontroverzní názor, tak... Tak mi přijde, že to je jakoby ta součást toho, toho, jakéj jsem a... Já bych to třeba nemazal nikdy, pokud to třeba nevyvolá okamžitě nějakéj kontroverzní něco, všechno, tak potom to třeba smažu, ale jinak z dlouhodobýho hlediska asi... asi ne. Možná teda nějaká ta profesní potom problematika. Já jsem zatím žejo student, takže tohle se mě tolik netýká, ale potom to možná bych to pochopil, ale zatím, zatím asi tohle.

Moderátor: [01:57:12] Díky. Tak díky moc vám všem za otevřenost, za to, že jste si udělali ten čas a že jste dorazili.

Příloha 7 - Dohoda o mlčenlivosti pro účely zpracování dat

Já, X Y nar. dne _____, se zavazuji k zachování důvěrnosti veškerých osobních informací, které byly získány v rámci fokusových skupin pro účely diplomové práce Psychohygienické aspekty užívání sociálních sítí na FF UK, a které mi budou zpřístupněny pro vyhotovení přepisu. Správcem těchto údajů je Klára Vožechová, nar. XX, bydlištěm XX; email: XX.

Části nahrávek ani přepisy nebudu dále šířit. Po přepisu se zavazuji veškeré stažené nahrávky a přepisy definitivně smazat, nebudu hovořit o konkrétních osobách, které se skupin účastnily, ani jejich konkrétních názorech ani zkušenostech tak, aby byly tyto osoby rozpoznatelné a identifikovatelné.

V _____ dne _____

Podpis _____

Příloha 8 - Instrukce pro přepis fokusových skupin

Jde o **doslovný přepis**, **nepisovné výrazy** v řeči přepisujeme, jak je slyšíme. **Citoslovce** přemýšlení mm, ehm apod. lze zapsat také.

Mluví další člověk: Nová replika začíná vždy na začátku řádku se jménem účastníka či značkou Mod nebo stačí M jako Moderátor.

Pokud by nebylo jasné, kdo mluví, lze napsat “? (čas)”.

- Nevím, kdo mluvil, pak:
  - **? (10:15):** *Já bych k tomu chtěla dodat, že ....*
- Nejsem si jistá, zda mluvil ten, kdo myslím, pak:
  - **F11? (10:15):** *Já bych k tomu chtěla dodat, že ....*

Smích lze zapisovat do závorek, pokud jedna osoba: (*smích*), pokud více osob, pak (*všichni: smích*) - jde spíše o to, aby bylo vidět, jak v tu chvíli byla ta věc myšlena, zda je to řečeno v humoru.

Slova, kterým není rozumět, zapíšeme jako XXX a za to do závorky čas v nahrávkách:

- **XXX (7:10 - 7:12)**

Ticho/delší pomlka: (...)

Příloha 9 - Dotazník

Vytváření a sdílení příspěvků na sociálních sítích

Dobrý den,

ráda bych Vás požádala o vyplnění dotazníku ke své práci, kterou píšu na Filosofické fakultě Karlovy univerzity (obor Psychologie). Dotazník je určen pro aktivní uživatele sociálních sítí ve věku 18 - 34 let. Zaměřuje na využívání sociálních sítí ke sdílení příspěvků a na to, co nám toto sdílení online může přinášet.

V dotazníku nejsou žádné správné či špatné odpovědi. Některé otázky jsou otevřené, jiné uzavřené. Data jsou anonymní a budou užita výhradně pro účely diplomové práce.

Vyplnění zabere přibližně 10 - 15 minut.

V případě jakýchkoliv dotazů mne kontaktujte na emailu uvedeném níže.

Děkuji za Váš čas a ochotu,

Klára Vožechová

[email]

Demografické údaje

Vyplňte o sobě prosím základní informace.

1. Jste: *

Označte jen jednu možnost.

- Muž
- Žena

2. Věk (v celých číslech) *

Otevřená odpověď

3. Nejvyšší dosažené vzdělání *

Označte jen jednu možnost.

- Základní
- Středoškolské
- Vyšší
- Vysokoškolské - bakalářský titul
- Vysokoškolské - magisterský titul
- Vysokoškolské - doktorský titul

4. V současné době *

Označte jen jednu možnost.

- studuji
- pracuji při studiu (role studujícího je mi bližší)

- studuji při práci (role pracujícího je mi bližší)
- pracuji
- jsem na mateřské/rodičovské dovolené
- jsem nezaměstnaná/ý
- Jiné: _____

5. V současné době využívám tyto sociální sítě (lze i více možností) *

Zaškrtněte všechny platné možnosti.

- Facebook
- Instagram
- Twitter
- LinkedIn
- Chatovací aplikace (např. WhatsApp, Viber, Snapchat)
- Jiné: _____

6. Jak často využíváte sociální sítě? *

Označte jen jednu možnost.

- Každý den
- Několikrát týdně
- Několikrát měsíčně

Váš poslední sdílený příspěvek

Následující sekce se vztahuje k Vašemu naposledy sdílenému příspěvku na sociálních sítích. Je jen na Vás, jak se budete chtít rozepsat či být struční. Pokud k některé otázce nemáte co říct, nechte ji volnou.

1. Najděte prosím svůj naposledy sdílený příspěvek na sociálních sítích a zkopírujte ho. Pokud se jednalo o fotografii, zkopírujte text a fotografii stručně popište (např. selfie, fotka s přáteli,...).

Otevřená odpověď.

2. Na jaké síti jste tento příspěvek sdílel/a?

Označte jen jednu možnost.

- Facebook
- Instagram
- Twitter
- Jiné: _____

3. Jak starý je tento příspěvek?

Označte jen jednu možnost.

- Týden
- Měsíc
- Více než měsíc
- Více než rok

4. Sdílel/a jsem:

Označte jen jednu možnost.

- Soukromě (příspěvek mohl vidět jen vybraný okruh uživatelů, např. přátelé na Facebooku)
- Veřejně (kdokoliv mohl vidět příspěvek)

5. Co Vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl/a příspěvek sdílet?

Otevřená odpověď.

6. Vyberte jednu reakci, která pro Vás byla přínosná. Nemusíte popisovat konkrétní slova. V čem byla přínosná? Jednalo se o reakci skrze komentář, like, soukromou zprávu či něco řečeného osobně?

Otevřená odpověď.

7. Od koho tato přínosná reakce přišla?

Označte jen jednu možnost.

- partner/ka
- blízký/á kamarád/ka
- někdo z rodiny
- známý/á
- Jiné: _____

8. Vyberte jednu reakci, která pro Vás byla zbytečná, nebo ji vnímáte negativně. Nemusíte popisovat konkrétní slova. Z jakého důvodu byla pro Vás zbytečná či negativní?

Otevřená odpověď.

9. Od koho tato pro Vás negativní reakce přišla?

Označte jen jednu možnost.

- partner/ka
- blízký/á kamarád/ka
- někdo z rodiny
- známý/á
- Jiné: _____

10. Byla nějaká reakce, které se Vám nedostal/o, ale stál/a jste o ni?

Otevřená odpověď.

Váš příspěvek s žádostí o podporu, pomoc

Následující sekce se vztahuje k Vašemu nejnověji sdílenému příspěvku na sítích s žádostí o podporu. Je jen na Vás, jak se budete chtít rozepsat či být struční.

Pokud jste takový příspěvek nesdíleli, jen napište, že žádný takový nemáte. Pokud k některé otázce nemáte co říct, nechte ji volnou.

1. Najděte prosím svůj poslední příspěvek na sociálních sítích, o kterém se domníváte, že jste ho sdílel/a s cílem získat od druhých jakoukoliv podporu (například pochopení, ujištění, přijetí, radu, pomoc, či cokoliv dalšího, co za podporu považujete Vy...) a zkopírujte ho. Pokud se jednalo o fotografii, zkopírujte text a fotografii stručně popište (např. selfie, fotka s přáteli,...).

Otevřená odpověď.

2. Co jste potřeboval/a? (např. pochopení, ujištění, přijetí, radu, pomoc...)

Otevřená odpověď.

3. Na jaké síti jste tento příspěvek sdílel/a?

Označte jen jednu možnost.

- Facebook
- Instagram
- Twitter
- Jiné: _____

4. Jak starý je tento příspěvek?

Označte jen jednu možnost.

- Týden
- Měsíc
- Více než měsíc
- Více než rok

5. Sdílel/a jsem:

Označte jen jednu možnost.

- Soukromě (příspěvek mohl vidět jen vybraný okruh uživatelů, např. přátelé na Facebooku)
- Veřejně (kdokoliv mohl vidět příspěvek)

6. Jaká situace/událost/nálada/... Vás vedla k tomu, že jste tento příspěvek sdílel/a?

Otevřená odpověď.

7. Z jakého důvodu jste se rozhodli požádat o podporu přes sdílení příspěvku online?

Otevřená odpověď.

8. Popište prosím, jaká reakce pro vás byla nejvíce nápomocná a v čem. Nemusíte popisovat konkrétní slova. (např. Jednalo se o reakci skrze komentář, like, soukromou

zprávu či reakci v osobním kontaktu? Co jste z ní získal/a? Čím Vám pomohla? Překvapila Vás něčím?...

Otevřená odpověď.

9. Od koho tato nápomocná reakce přišla?

Označte jen jednu možnost.

- partner/ka
- blízký/á kamarád/ka
- někdo z rodiny
- známý/á
- Jiné: _____

10. Setkal/a jste se naopak s reakcí, která měla opačný účinek (něčím Vás naštvála, nepříjemně překvapila, zhoršila Vaše prožívání situace apod.)? Čím to bylo? Jednalo se o reakci skrze komentář, soukromou zprávu či v osobním kontaktu? Nemusíte popisovat konkrétní slova.

Otevřená odpověď.

11. Od koho tato pro Vás negativní reakce přišla?

Označte jen jednu možnost.

- partner/ka
- blízký/á kamarád/ka
- někdo z rodiny
- známý/á
- Jiné: _____

12. Byla nějaká reakce, které se Vám nedostal/o, ale stál/a jste o ni?

Otevřená odpověď.

Děkuji za Váš čas!

Po skončení nezapomeňte kliknout na "Odeslat".

Chcete cokoliv dalšího sdělit? Chyběla Vám nějaká otázka?

Otevřená odpověď.

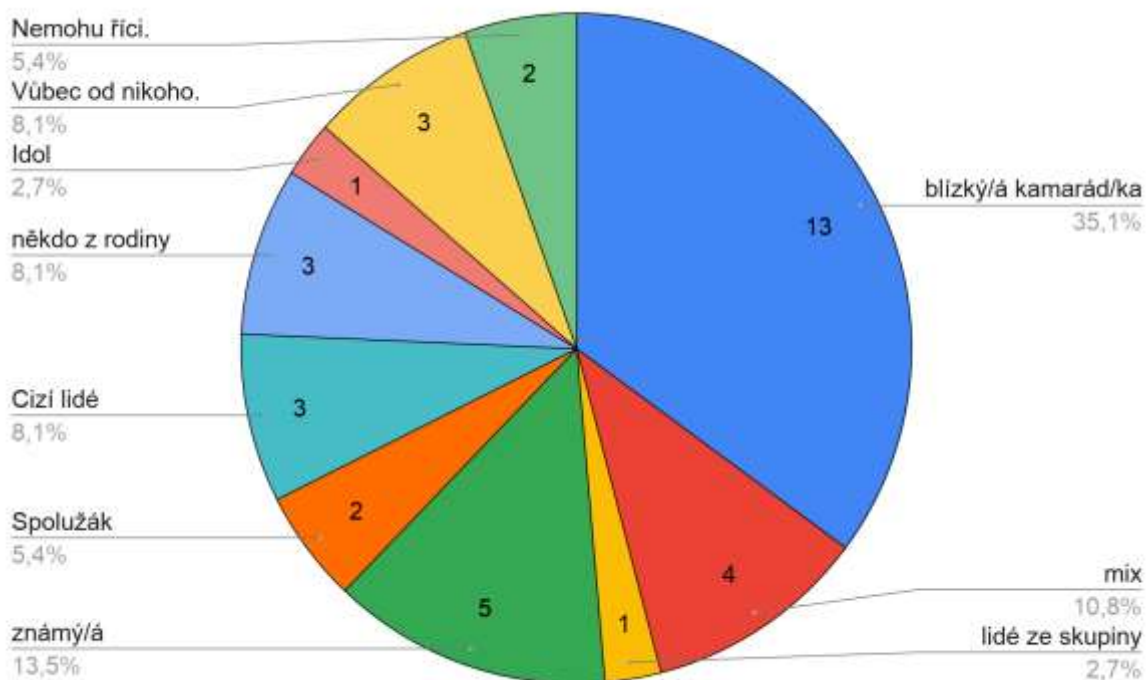
Chcete se dozvědět o výsledcích výzkumu? Zanechte svůj email:

Otevřená odpověď.

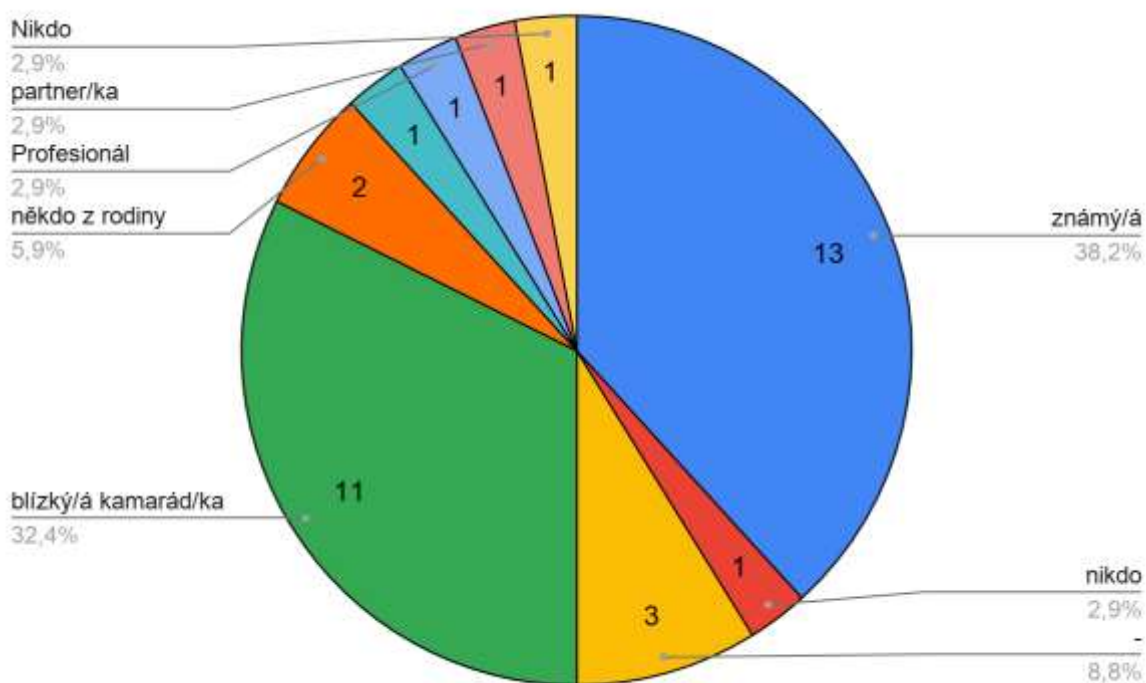
Účastníte-li se kvůli známému/známé, aby získal/a potvrzení o účasti ve výzkumu, vyplňte jeho/její jméno a příjmení (stejně tak vyplňte své jméno a příjmení, chcete-li započítat čas i za sebe):

Otevřená odpověď.

Příloha č. 10 - Původci nápomocných reakcí

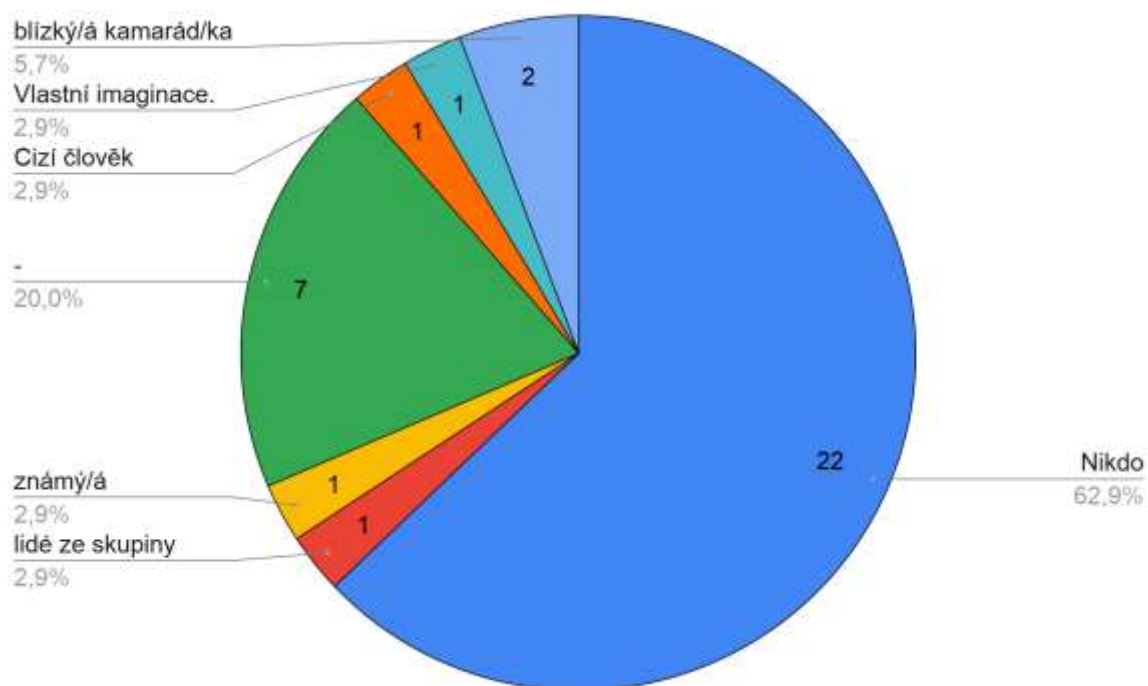

Graf č. 14 - Původci nápomocných reakcí u žádostí o podporu usnadňující akci.

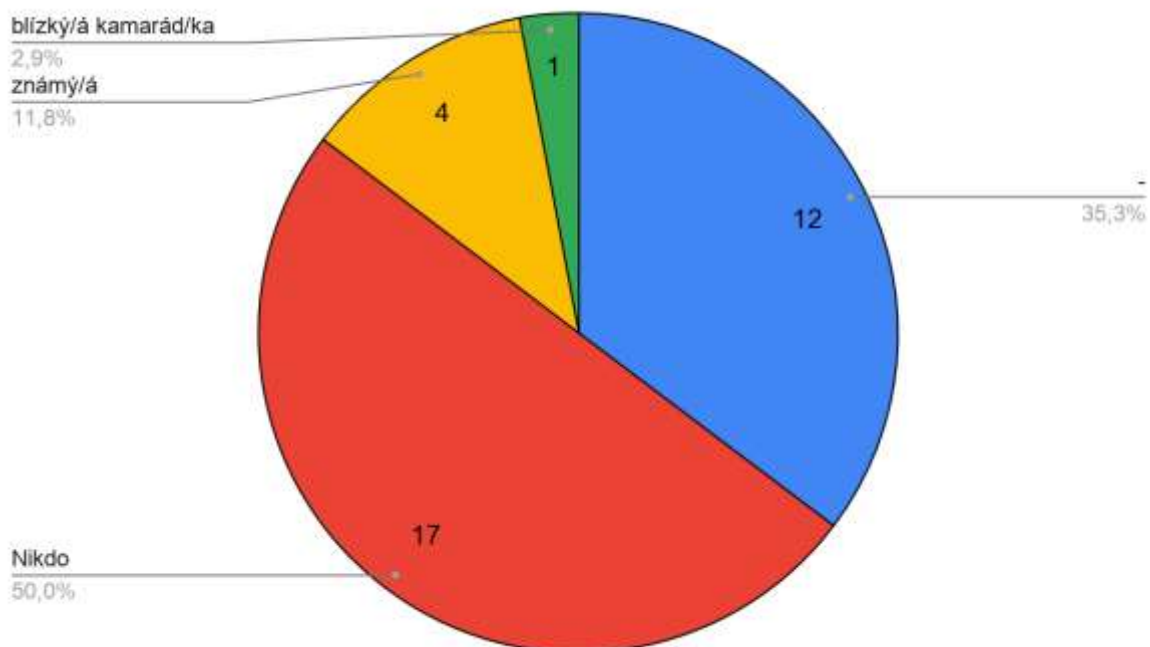

Graf č. 15 - Původci nápomocných reakcí u žádostí o podporu poskytující péči

Příloha č. 11 - Původci negativně vnímaných reakcí

Graf č. 16 - Původci negativně vnímaných reakcí u žádostí o podporu usnadňující akci

Graf č. 17 - Původci negativně vnímaných reakcí u žádostí o podporu poskytující péči